

Vergide Gündem

Tax Agenda

Mart / March 2026

Gayrimenkul kira gelirleri ve satış kazançlarının vergilendirilmesi-2025

M. Fatih Köprü

2025 yılında elde edilen ücret gelirlerinin beyanı

Tamer Türkyılmaz - Dilara Budak

English Translation

Gümrükte Gündem

Sercan Bahadır

Çalışma Hayatında Gündem

Dr. Hakkı Demirci

Seçilmiş Yargı Kararları ve Muktezalar

Sirküler İndeks

Vergi Takvimi

Pratik Bilgiler

Practical Information

The better the question. The better the answer.
The better the world works.

Shape the future
with confidence

Gayrimenkul kira gelirleri ve satış kazançlarının vergilendirilmesi-2025

2025 yılı içerisinde gayrimenkulünü (iş yeri, konut veya arsa) satanlar, kira geliri elde edenler, menkul kıymet işlemleri yapanlar, doktor, avukat, mali müşavir gibi serbest meslek erbabı ile gerçek usulde vergilendirilen esnaf için gelir vergisi beyan dönemi 1 Mart'ta başlıyor. Gerçek kişilerin bu faaliyetlerden elde ettikleri gelirleri mart sonuna kadar gelir vergisi beyannamesi ile beyan etmeleri gerekiyor.

Esnaf ve serbest meslek erbabı tarafından kazanç olsa da olmasa da her yıl gelir vergisi beyannamesi verilmesi zorunlu olmakla birlikte diğer mükellefler için aynı şey söz konusu değildir. Örneğin gayrimenkulünü kiraya veren veya satan kişiler sadece kiralara tahsil edildiği veya satışın gerçekleştiği yıla ilişkin beyanname vermek zorundadırlar.

Bu yazımızda; tam mükellef gerçek kişilerin ticari faaliyet kapsamı dışında, konut veya iş yerlerinden 2025 yılında elde ettikleri gelirlerin vergilendirilmesi konusunu iki ana başlık altında (kira geliri ve satış kazancı) ele alacağız.

I. Kira gelirlerinin vergilendirilmesi

A. Vergileme esasları

Kira gelirleri konut veya iş yerinden elde edilebileceği gibi her iki gayrimenkulden kira alan kişiler de bulunabilmektedir. Aşağıda bu gelirlerin ayrı ayrı veya birlikte elde edilmesi durumunda vergileme esaslarına özet olarak yer verilmektedir:

1. Konut kira gelirleri

Konut olarak kiraya verilen gayrimenkullerden 2025 yılında elde edilen kira gelirin 47.000 TL'si gelir vergisinden istisnadır.

Bu tutardan daha az bir gelir elde edildiği durumda beyanname verilmez. 2025 yılında istisna tutarını aşan konut kira geliri elde edilmesi durumunda ise gayrisafi hasıllardan önce istisna (47.000 TL) düşülmekte, daha sonra da giderler (gerçek veya götürü gider) indirilerek, üzerinden vergi hesaplanması gereken tutara (matrah) ulaşılmaktadır. Ardından matraha, 2025 yılında geçerli olan gelir vergisi tarifesinde gösterilen vergi oranları uygulanmak suretiyle ödenecek gelir vergisi hesaplanmaktadır.

Ancak söz konusu istisna bütün mükellefler için geçerli değildir. Buna göre;

- Ticari, zirai veya mesleki kazancını yıllık beyanname ile bildirmek mecburiyetinde olanlar,
- 2025 yılında 47.000 TL'lik istisna tutarını aşan konut kira geliri elde edenlerden, beyana tabi olup olmadığına bakılmaksızın, elde ettikleri gelirlerin (ücret, menkul sermaye iradı, gayrimenkul sermaye iradı ile diğer kazanç ve iratlar) gayrisafi tutarları toplamı 1.200.000 TL'yi aşanlar,
- İstisna haddi üzerinde hasılat elde edip beyan etmeyenler ya da eksik beyan edenler,

bu istisnadan yararlanamamaktadır.

2. İş yeri kira gelirleri

Gayrimenkullerin gerçek kişiler tarafından iş yeri olarak kiraya verilmesinden elde edilen gelirler üzerinden, Gelir Vergisi Kanunu'nun 94. maddesi kapsamında tevkifat (vergi kesintisi-stopaj) yapılması gerekmektedir. Tevkifat, kiralamaya konu gayrimenkulün sahibinin gelir vergilerinden mahsup edilmek üzere, kira ödemesi aşamasında, kiracı tarafından yapılan vergi kesintisidir.

Tevkifatın oranı %20'dir ve kira bedelinin nakden veya hesaben (avans olarak ödemeler de dahil) ödendiği sırada yapılır.

Yukarıda açıklandığı şekilde tevkifata tabi tutulmuş iş yeri kira gelirleri için geçerli olan ve her yıl için ayrı ayrı belirlenen "beyan sınırı" söz konusudur. Bu sınır ilgili yıl gelir vergisi tarifesinin 2. gelir dilimidir. 2025 yılında elde edilen tevkifata tabi tutulmuş iş yeri kira gelirleri için söz konusu beyan sınırı 330.000 TL olarak uygulanmaktadır.

Buna göre 2025 yılında elde edilen tevkifata tabi tutulmuş iş yeri kira gelirlerinin brüt tutarı 330.000 TL'nin altında ise bu gelirlerin beyan edilmesine gerek yoktur. Ancak söz konusu 330.000 TL'lik beyan sınırı ile karşılaştırma yapılırken, yukarıda belirtilen gelirlerin yanı sıra, beyana tabi diğer menkul sermaye iratlarının toplamının dikkate alınması gerektiği unutulmamalıdır.

Brüt iş yeri kira gelirinin beyan sınırını (330.000 TL) aşması durumunda, gelirin tamamının beyan edilmesi gerekmektedir. Söz konusu tutar üzerinden, geliri elde eden kişinin tercihi doğrultusunda götürü veya gerçek gider yöntemlerinden biri seçilerek giderler düşülecek ve vergi hesaplanması gereken tutara ulaşılabilecektir.

Bu tutar üzerinden gelir vergisi tarifesine göre hesaplanan gelir vergisinden, kiracı tarafından yıl içerisinde kesilen vergiler (tevkifat) mahsup edilebilmektedir.

Diğer taraftan kazancı basit usulde tespit edilen ticari kazanç sahibi mükelleflere iş yeri olarak kiralanan gayrimenkulün kira bedeli üzerinden, bu mükellefler tarafından gelir vergisi tevkifatı yapılmadığını da hatırlatmak isteriz. Bunun gibi vergi kesintisine ve istisna uygulamasına konu olmayan kira gelirlerinde beyan sınırı 18.000 TL olarak uygulanmaktadır. 2025 yılında bu tutarı aşan iş yeri kira gelirlerinin (tevkifata tabi olmayan) tamamının beyan edilmesi gerekmektedir.

3. İş yeri ve konut kira gelirlerinin bir arada olması

Hem konuttan hem de iş yerinden kira geliri elde edilmesi durumunda, öncelikle konut kirasının beyan edilip edilmeyeceği kontrol edilmelidir. Buna göre, istisna uygulaması kapsamında olan mükelleflerin, 2025 yılında tahsil ettikleri konut kira bedelleri 47.000 TL'den fazla ise bu tutarı aşan gelirin beyan edilmesi gerekmektedir.

İstisnayı aşan konut kira geliri ile tevkifata tabi tutulmuş olan iş yeri kira gelirinin brüt tutarının toplamı 330.000 TL'lik beyan sınırını aşıyorsa, bu beyannameye iş yeri kira gelirinin de dahil edilmesi gerekmektedir. Toplam 330.000 TL'den az ise sadece

konut kira geliri beyan edilecek, iş yeri kira geliri beyannameye dahil edilmeyecektir.

Mükelleflerce konuttan elde edilen kira gelirinin 47.000 TL'den az olması durumunda ise bu kez sadece iş yerinden elde edilen tevkifata tabi tutulmuş kira gelirinin brüt tutarı, beyan sınırı (330.000 TL) ile karşılaştırılacaktır. 330.000 TL'den daha az bir gelir elde edilmesi durumunda iş yeri kira geliri de beyan edilmeyecek, bu tutardan fazla olması durumunda ise iş yeri kira gelirinin tamamı beyan edilecektir.

Yukarıdaki istisna veya beyan sınırını aşan kira gelirleri dolayısıyla beyanname verilmesi durumunda, geliri elde eden kişinin tercihi doğrultusunda götürü veya gerçek gider yöntemlerinden biri seçilerek safi irat bulunacak ve üzerinden gelir vergisi tarifesine göre vergi hesaplanacaktır.

İş yeri kira gelirlerinin beyan edilmesi durumunda, beyanname üzerinde hesaplanan vergiden, kiracı tarafından yıl içerisinde kesilen vergiler (tevkifat) mahsup edilecektir.

B. Kira gelirinden indirilecek giderler

Beyan edilen kira gelirinin tespitinde dikkate alınabilecek giderler iki farklı yöntemle tespit edilebilmektedir. Bunlar "götürü gider" ve "gerçek gider" yöntemleridir. Bu yöntemlerin seçimi konusunda mükellefler serbest bırakılmışlardır. Ortaya çıkacak vergi yükünü dikkate alarak belirtilen gider usulleri arasında serbestçe tercih yapabilirler.

1. Götürü gider yöntemi

Gider indiriminde birçok kişi tarafından götürü gider yöntemi kullanılmaktadır. Bu yöntemde kira bedelinin %15'lik kısmı doğrudan gider olarak düşülebilmektedir.

Kazancın bir kısmının istisna olması durumunda (örneğin konut kira gelirlerinde 2025 yılı için 47.000 TL olarak uygulanan istisna), kira tutarından önce istisnanın düşülmesi ve kalan gelir üzerinden yüzde 15 oranında götürü giderin indirilmesi gerekmektedir.

Örneğin 2025 yılında konut olarak kiraya verilen bir gayrimenkulden 240.000 TL kira alındığını varsayalım. Bu tutardan önce 47.000 TL'lik istisna düşülecek, kalan 193.000 TL üzerinden de yüzde 15 oranında (28.950 TL) götürü gider indirilecektir. Ödenecek vergi ise istisna ve götürü gider sonrası beyan edilen 164.050 TL (240.000 - 47.000 - 28.950) üzerinden gelir vergisi tarifesine göre hesaplanacaktır.

İş yerinden elde edilen kiralar için ise herhangi bir istisna tutar söz konusu olmadığından, beyana tabi kira tutarının %15'i götürü gider olarak düşülerek, kalan tutarın beyan edilmesi gerekmektedir.

Bu yöntemde, gerçekte herhangi bir giderin yapılıp yapılmamasının önemi olmadığı gibi, gider indirimi için belge temin edilmesine de ihtiyaç bulunmamaktadır. Ancak bu yöntemi kabul edenlerin, 2 yıl geçmedikçe gerçek gider yöntemine dönmedikleri de unutulmamalıdır.

2. Gerçek gider yöntemi

Gerçek gider yönteminde, kira gelirinden Gelir Vergisi Kanunu'nun 74. maddesinde sayılan ve belgeye dayandırılması gereken giderler indirilebilmektedir.

Ancak beyannamede gerçek giderlerin konut kira gelirinden indirimi sırasında bir hesaplama yapılması gerekir. Bu hesaplamanın nedeni konutlardan elde edilen kiranın belli bir tutarının (2025 yılı için 47.000 TL) gelir vergisinden istisna olmasıdır.

Hasılatın 47.000 TL'si üzerinden vergi hesaplanmadığı için giderlerin de sadece vergiye tabi olan kazançta isabet eden kısmının indirimine izin verilmektedir. Bunun için öncelikle istisna dışı hasılatın, toplam hasılat içerisindeki oranının bulunması gerekmektedir. Toplam giderler, bulunan bu orana çarpılarak, beyannamede kira gelirlerinden indirilebilecek gider tutarına ulaşılmaktadır.

Örneğin 2025 yılında 200.000 TL konut kirası alan bir kişinin, o yıl yapmış olduğu ve yasaya göre indirilebilir nitelikte olan giderlerinin (gerçek gider) 64.000 TL olduğunu varsayalım. Bu durumda beyannamede kira gelirlerinden indirilebilecek gerçek gider tutarı aşağıdaki gibi hesaplanmaktadır:

Konut kira bedeli (Gayrisafi hasılat)	200.000 TL
İstisna tutar (-)	47.000 TL
İstisna dışı hasılat	153.000 TL
İstisna dışı hasılatın toplam hasılatı oranı (153.000 / 200.000)	%76,50
İndirilebilecek gider (64.000 x %76,50)	48.960 TL

Gerçek gider yönteminde indirilebilecek olan giderlere ilişkin bilgiler aşağıda dikkatinize sunulmaktadır:

a. Kredi faizleri

Gelir Vergisi Kanunu'nun 74. maddesinin birinci fıkrasının 4. bendinde, kiraya verilen mal ve haklar dolayısıyla yapılan ve bunlara sarf olunan borçların faizlerinin kira gelirinden indirilebileceğine ilişkin hüküm bulunmaktaydı. Bu hüküm kapsamında kiraya verilen gayrimenkulün iktisap edilmesi sırasında alınan ve tamamı o gayrimenkule harcanmış olan borçların faizleri, o gayrimenkulün kiralanmasından elde edilen hasılatlardan indirilebilmekteydi.

7566 sayılı Kanun'un (RG: 19.12.2025) 1. maddesiyle, yukarıdaki hükümde yer alan "Kiraya verilen mal ve haklar" ibaresi "Konutlar hariç olmak üzere kiraya verilen mal ve haklar" şeklinde değiştirilmiştir. Bu düzenlemeyle, kiraya verilen konutların alımı sırasında kullanılan borçların (örneğin konut kredisi) faizlerinin kira gelirinden indirilebilmesi imkanına son verilmiştir.

Söz konusu hüküm, 01.01.2025 tarihinden itibaren başlayan vergilendirme dönemleri gelir ve kazançlarına ilişkin verilecek beyannamelere uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girmiştir.

7566 sayılı Kanun'la yapılan bu düzenleme sonrası 2025 yılına ilişkin gelir ve kazançlardan başlamak üzere, kiraya verilen konutların alımında kullanılan kredilerin faizleri, bu konutlardan elde edilen kira gelirlerinden indirilemeyecektir. Konutlar dışında GVK'nın 70. maddesinde sayılan diğer mal (örneğin iş yeri olarak kiraya verilen gayrimenkul) ve hakların iktisabında kullanılan kredilerin faizlerinin bu mal ve haklardan elde edilen kira gelirlerinden indirilmesi uygulamasında ise herhangi bir değişiklik söz konusu değildir.

b. Konut alış bedelinin yüzde 5'i

Konut olarak kiraya verilen bir adet gayrimenkulün, iktisap (satın alma) yılından itibaren 5 yıl süre ile iktisap bedelinin %5'i, elde edilen kira gelirinden düşülebilmektedir. Bu indirim, sadece ilgili gayrimenkule ait hasılatla uygulanmakta ve indirim hakkının bir veya birkaç yıl kullanılmamış olması 5 yıllık süreyi uzatmamaktadır.

Örneğin 2025'in başında 4.400.000 TL'ye alınan bir konutun kiraya verilmesinden 2025 yılında 240.000 TL kira tahsil edildiğini varsayalım. Konut bedelinin %5'i olan 220.000 (4.400.000 x %5) TL'lik giderin kira gelirinden indirilebilecek kısmı aşağıdaki şekilde hesaplanacaktır: (Amortisman ve diğer gerçek giderler göz ardı edilmiştir.)

Konut kira bedeli (Gayrisafi hasılat)	240.000,00
İstisna tutar (-)	47.000,00
Kalan (240.000 - 47.000)	193.000,00
Gerçek gider [(193.000 / 240.000) x 220.000] (-)	176.916,67
Gelir vergisi matrahı (193.000 - 176.916,67)	16.083,33
Hesaplanan (ödenen) gelir vergisi (%15)	2.412,50

Bu konuta ilişkin olarak, 4.400.000 TL'nin %5'i olan 220.000 TL'nin, istisna dışı hasılatı isabet eden kısmı olan 176.916,67 TL, beş yıl boyunca (2025 ile 2029 yılları) her yıl hasılatlardan indirilebilecektir.

Ancak bu şekilde hesaplanan giderin elde edilen kira gelirini aşması durumunda, aşan kısmın diğer gelirlerden indirimi veya gelecek yıllara devretmesi mümkün değildir.

c. Oturulan konutun kirası

Bir diğer gerçek gider kalemi ise sahibi bulundukları konutları kiraya verenlerin kira ile oturdukları konut için ödedikleri kira bedelidir. Ödenen bu kiralardan istisna dışındaki kazançta isabet eden kısmı, gerçek gider yöntemi kapsamında hasılatlardan indirilebilir. Ancak bu giderin kira gelirini aşması durumunda, aşan kısmın diğer gelirlerden indirilmesi veya gelecek yıllara devretmesi mümkün değildir.

d. Isı yalıtım giderleri

Kiraya veren tarafından yapılan ve gayrimenkulün iktisadi değerini artırıcı niteliği olan ısı yalıtımı ve enerji tasarrufu sağlamaya yönelik harcamalar kira gelirinden

indirilebilmektedir. Diğer taraftan bu harcamaların bir takvim yılı içerisinde amortisman sınırını (2025 yılı için 9.900 TL) aşması durumunda maliyet olarak dikkate alınabilmesi de mümkündür.

e. Diğer gerçek giderler

Kiraya verilen gayrimenkulle ilgili olmak şartıyla, kira gelirinin beyanında dikkate alınabilecek diğer bazı gerçek gider kalemleri aşağıda yer almaktadır:

- Aydınlatma, ısıtma, su ve asansör giderleri,
- Yönetim giderleri,
- Sigorta giderleri ile ödenen vergi, resim, harç ve şerefiyeler,
- Amortismanlar (%2),
- Onarım giderleri, bakım ve idame giderleri,
- Kiraladıkları mal ve hakları kiraya verenlerin ödedikleri kiralara ve diğer gerçek giderler.

II. Gayrimenkul satış kazançları

Satın alınan gayrimenkulün, gerçek kişiler tarafından ticari faaliyet kapsamı dışında satılmasından sağlanan kazançlar, "değer artış kazancı" olarak kabul edilmektedir. Bu kazançlar normal şartlarda gelir vergisine tabi olmakla birlikte miras kalan ya da başış olarak edinilen gayrimenkulün satılması halinde, kazanç kaç lira olursa olsun gelir vergisi ödenmesi söz konusu değildir.

A. Elde tutma süresi ve vergilemeye etkisi

Miras veya başış dışında edinilen (satın alınan, inşa ettirilen vb.) gayrimenkullerin satılması durumunda kazanç üzerinden vergi ödenmemesi için gayrimenkulün en az 5 yıl süreyle elde tutulmuş olması gerekmektedir. Başka bir ifadeyle, gayrimenkullerin 5 yıldan daha az bir süre elde tutulduktan sonra satılması durumunda, prensip olarak elde edilen kazanç üzerinden gelir vergisi ödenmesi gerekir.

Beş yıllık süre gün olarak hesaplanmalıdır. Buna göre örneğin 10 Haziran 2020'de alınan bir gayrimenkulün satışından sağlanan kazançtan gelir vergisi ödenmemesi için en erken 11 Haziran 2025 tarihinde satılması gerekir. Bu tarih veya sonrasında satış yapılması durumunda 5 yıllık süre dolmuş olduğundan, satıştan elde edilen kazancın tutarı ne olursa olsun gelir vergisi ödenmeyecektir.

Buna göre 2025 yılında satılan gayrimenkul;

- 2019 ve öncesinde alınmışsa, satış kazancının beyan edilmemesi,
- 2021 ve sonrasında alınmışsa, satıştan sağlanan ve istisnayı aşan kazancın beyan edilmesi ve hesaplanan verginin ödenmesi,

gerektiğini söyleyebiliriz.

2020 yılında alınmış olan gayrimenkullerin 2025 yılında satılması halinde ise 5 yıllık sürenin dolup dolmadığına, yani kazancın beyan edilip edilmeyeceğine, yukarıdaki örnekteki gibi alış ve satış tarihlerine gün olarak bakılarak karar verilmesi gerekmektedir.

B. Edinim tarihinin tespiti

Gayrimenkulün alış tarihi, satış kazancı üzerinden vergi ödenip ödenmeyeceğini veya ne kadar vergi ödeneceğini etkilemektedir. Satın alınan ya da kat karşılığı müteahhide verilen arsa nedeniyle edinilen gayrimenkullerin iktisap (edinim) tarihi, tapuya tescil tarihi olarak kabul edilmektedir. Bazen gayrimenkulün tapuya tescilden önce, sahibinin fiilen kullanımına bırakıldığı durumlar da olabilmektedir. Bu durumun tahsis belgesi, teslim tutanakları, su, elektrik, telefon, doğalgaz faturaları ve benzeri belgelerle kanıtlanması halinde, alış tarihi olarak fiilen kullanıma başlama tarihi kabul edilebilmektedir.

Kooperatiflerde ise gayrimenkulün ortağa tahsis edildiği tarih, alım tarihi olarak kabul edilir. Dolayısıyla 5 yıllık sürenin hesaplanmasında bu tarihin esas alınması gerekmektedir.

Cins tashihi, bir taşınmaz malın cinsinin, yapısız iken yapılı veya yapılı iken yapısız hale; bağ, bahçe, tarla vb. iken arsa; arazi iken, bağ, bahçe vb. duruma dönüştürmek için paftasında ve tapu sicilinde yapılan işlem olarak tanımlanmaktadır. Arazi olarak alınan bir gayrimenkulün belediyelerce ifraz ve taksim işlemine tabi tutulduktan sonra satılması halinde, alım tarihi olarak arazinin alındığı tarih değil, belediyenin ifraz işlemi sonucu arsa vasfını kazanarak, cins tashihi yapıldığı tarihin esas alınması gerekmektedir.

Önce kat irtifakı daha sonra da kat mülkiyeti tapusunun alındığı durumda ise gayrimenkulün alım tarihi olarak kat irtifakı tapusunun tarihi dikkate alınır.

C. Endeksleme

Beş yıllık süre dolmadan satılan bir gayrimenkulden sağlanan ve beyan edilmesi gereken kazancın hesaplanması sırasında, enflasyonun etkisinin giderilmesi mümkündür. Buna kısaca "endeksleme" denilmektedir. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) tarafından her ayın başında bir önceki ayın enflasyon oranının hesaplanmasında kullanılan yurt içi üretici fiyat endeksleri (Yİ-ÜFE) açıklanmaktadır. 2025 yılında satılan gayrimenkullerle ilgili endekslemede bu Yİ-ÜFE'lerin kullanılması gerekir. Ocak/2017-Aralık/2025 dönemine ilişkin Yİ-ÜFE listesi yazımızın sonunda dikkatinize sunulmaktadır.

Gayrimenkulün satıldığı aydan bir önceki ayın endeksi ile alındığı aydan bir önceki ayın endeksi arasındaki artış oranı hesaplanır. Alış bedeli bu oran kadar artırılmak suretiyle yeni bir maliyet bedeli belirlenir. Bu şekilde bulunan yeni maliyet bedeli ile satış bedeli arasındaki farktan, varsa giderler de düşüldükten sonra kalan tutar, net kazanç olarak kabul edilir. Ancak bu uygulamadan yararlanılabilmesi için endeks farkının yüzde 10'dan fazla olması şartı vardır. Aksi halde kazancın, satış bedelinden ilk alış bedeli ve giderlerin düşülmesi suretiyle hesaplanması gerekmektedir.

Örneğin 15 Ocak 2023'te 1.200.000 TL'ye alınan bir gayrimenkul, 5 yıllık elde tutma süresi dolmadan 18 Aralık 2025'te 3.300.000 TL'ye satıldıysa, kazanç 2.100.000 TL'dir. Ancak verginin bu tutar üzerinden ödenmesi söz konusu değildir. Birkaç işlem daha yapılması gerekir. Önce endekslemeye başlayalım:

Gayrimenkulün alış tarihinden 1 ay önceki Yİ-ÜFE (Aralık/2022)*	2.021,19
Gayrimenkulün satış tarihinden 1 ay önceki Yİ-ÜFE (Kasım/2025)*	4.747,63
Artış oranı	%134,89

* Yİ-ÜFE listesi yazımızın sonunda dikkatinize sunulmaktadır.

Aralık 2022 endeksi ile Kasım 2025 endeksi arasındaki artış oranı (%134,89), %10'un üzerinde olduğundan endeksleme yapılabilecektir.

Gayrimenkulün endekslenmiş alış bedeli =
4.747,63
————— x 1.200.000 = 2.818.713,73 TL
2.021,19

Gayrimenkul satış kazancı
(3.300.000 - 2.818.713,73) = 481.286,27 TL

D. İstisna uygulaması ve ödenecek gelir vergisi hesabı

Bir gayrimenkulün 5 yıl içerisinde satılmasından sağlanan kazancın 2025 yılı için 120.000 TL'si gelir vergisinden istisnadır. Endeksleme yapılması mümkünse endeksleme sonrası bulunan kazanç, mümkün değilse satış ve alış bedeli arasındaki fark 120.000 TL'den az ise beyanname verilmaz, dolayısıyla vergi de ödenmez. Bu tutarı aşan bir kazanç elde edilmesi durumunda ise aşan kısmın gelir vergisi beyannamesi ile beyan edilerek, vergisinin ödenmesi gerekmektedir.

Yukarıdaki örnekte bulunan 481.286,27 TL'lik kazanç, 2025 yılı için geçerli olan 120.000 TL'lik istisnadan fazla olduğundan, istisnayı aşan kısmın aşağıdaki şekilde beyan edilmesi gerekmektedir:

Gayrimenkul satış bedeli	3.300.000,00
Gayrimenkul alış bedeli	1.200.000,00
Endekslenmiş alış bedeli (4.747,63 / 2.021,19 x 1.200.000)	2.818.713,73
Gayrimenkul satış kazancı (3.300.000 - 2.818.713,73)	481.286,27
Gelir vergisinden istisna tutar (-)	120.000,00
Beyana tabi gayrimenkul satış kazancı (481.286,27 - 120.000)	361.286,27
Gelir vergisi matrahı	361.286,27
Hesaplanan (ödenecek) gelir vergisi	66.547,29
330.000 TL için 58.100 TL (361.286,27 - 330.000) x %27 = 8.447,29 TL	

Endekslemenin avantajının görülebilmesi açısından, yukarıdaki örnekteki gayrimenkul alım satım kazancının endeksleme uygulanmaksızın hesaplandığını varsayalım. Bu durumda vergi matrahı, satış bedelinden alış bedeli ve istisna tutarın düşülmesi suretiyle:

1.980.000 TL (3.300.000 - 1.200.000 - 120.000)

olarak hesaplanacaktı. 2025 yılı gelir vergisi tarifesine göre bu tutar üzerinden hesaplanan gelir vergisi ise 598.000 TL olacaktı.

III. Beyanname indirimleri, verginin hesaplanması, beyan ve ödeme usulü

A. Beyanname indirimleri

Gelir vergisi matrahının tespitinde, yıllık gelir vergisi beyannamesinde bildirilecek gelirlerden bazı indirimler yapılabilmektedir. Bu indirim hakkından, 2025 yılına ilişkin beyan edilen gelir ve kazancın türüne bakılmaksızın, gelir vergisi beyannamesi veren tüm mükellefler yararlanabilmektedirler.

Söz konusu indirimlerden en önemlileri ve dolayısıyla en sık karşılaşılanları, ödenen özel sigorta primleri ile eğitim ve sağlık harcamalarıdır.

Bunlar dışında, kamu kurumlarına, kamu yararına çalışan dernekler ve vergi muafiyeti tanınan vakıflara makbuz karşılığı yapılan bağışların bir kısmının (beyan edilen gelirin %5'ine kadar) indirimi de mümkündür. Kamu kurumlarına bağışlanan okul, sağlık tesisi ve ibadethanelere ilişkin olarak yapılan harcamaların ise tamamı beyan edilen gelirden indirilebilmektedir. Aşağıda bu indirim kalemlerinden sadece özel sigorta primleri ve eğitim, sağlık harcamalarına ilişkin indirim konusunda özet açıklamalar yer verilmektedir. Bunlar ve bunlar dışındaki diğer indirim kalemleri Gelir Vergisi Kanunu'nun 89. maddesinde sıralanmaktadır.

1. Özel sigorta primleri

Beyan edilen gelirin %15'ini ve asgari ücretin yıllık tutarını (2025 yılında 312.066 TL) aşmamak şartıyla; mükellefin şahsına, eşine ve küçük çocuklarına ait hayat sigortalarına ödenen primlerin %50'si ile ölüm, kaza, hastalık, sağlık, engellilik, analık, doğum ve tahsil gibi şahıs sigorta primleri, beyanname üzerinde, beyan edilen gelirden indirilebilmektedir.

Ancak bu indirimin yapılabilmesi için aşağıdaki koşullara uyulması gerekmektedir:

- Sigortanın Türkiye'de kurulu ve merkezi Türkiye'de bulunan bir emeklilik veya sigorta şirketi nezdinde akdedilmiş olması,
- Prim tutarlarının gelirin elde edildiği yılda ödenmiş olması,
- Ücret geliri elde edenlerin ücretlerinin safi tutarının hesaplanması sırasında ayrıca indirilmemiş bulunmasıdır. (Eşlerin veya çocukların ayrı beyanname vermeleri halinde, bunlara ait prim kendi gelirlerinden indirilir.)

2. Eğitim ve sağlık harcamaları

Gelir vergisi beyannamesinde beyan edilen gelirin %10'unu aşmaması, Türkiye'de yapılması ve gelir veya kurumlar vergisi mükellefiyeti bulunan gerçek veya tüzel kişilerden alınacak belgelerle tevsik edilmesi şartıyla, mükellefin kendisi, eşi ve küçük çocuklarına ilişkin olarak yapılan eğitim ve sağlık harcamaları da beyanname üzerinde beyan edilen gelirden indirilebilmektedir.

B. Gelir vergisi oranı

2025 yılında elde edilen ücret dışındaki gelirler (menkul kıymet gelirleri, kira gelirleri, ticari kazanç, serbest meslek gibi) dolayısıyla 2026 mart ayında verilecek olan beyannamelerdeki gelir vergisi aşağıdaki tarife göre hesaplanacaktır:

Gelir dilimi	Vergi oranı (%)
158.000 TL'ye kadar	15
330.000 TL'nin 158.000 TL'si için 23.700 TL, fazlası	20
800.000 TL'nin 330.000 TL'si için 58.100 TL, fazlası	27
4.300.000 TL'nin 800.000 TL'si için 185.000 TL, fazlası	35
4.300.000 TL'den fazlasının 4.300.000 TL'si için 1.410.000 TL, fazlası	40

C. Beyan zamanı

Gerçek kişiler elde ettikleri kira gelirini veya gayrimenkullerinin satışından sağladıkları kazançları, ertesi yıl mart ayının sonuna kadar yıllık gelir vergisi beyannamesi ile beyan etmek zorundadırlar.

Buna göre 2025 yılında elde edilen söz konusu gelirlerin; 1 Mart 2026 tarihinden başlamak üzere 31 Mart 2026 Salı günü sonuna kadar beyan edilmesi gerekmektedir.

D. Beyannamenin verilme şekli

Kira gelirlerine veya gayrimenkul satış kazancına ilişkin yıllık gelir vergisi beyannamesi vergi dairesine gidilerek elden verilebilir.

Bu beyannamelerin posta ile gönderilmesi de mümkündür. Taahhütlü posta ile gönderilmesi halinde, beyanname verme tarihi olarak, postaya verildiği tarih kabul edilir. Adi postayla gönderilirse vergi dairesi kayıtlarına girdiği tarih, beyannamenin verilme tarihi olarak kabul edilmektedir. Bu nedenle, postadaki gecikmelerden kaynaklanacak sorunlarla karşılaşmamak için, yıllık gelir vergisi beyannamelerinin taahhütlü olarak veya APS ya da kurye ile gönderilmesinde fayda bulunmaktadır.

Gelirleri sadece ücret, gayrimenkul sermaye iradı (GMSİ), menkul sermaye iradı (MSİ) ile diğer kazanç ve iratlardan (DKİ) veya bunların birkaçından veya tamamından ibaret olan gelir vergisi mükellefleri bu gelirlerine ilişkin beyannamelerini, Gelir İdaresi Başkanlığının internet sitesinde yer alan "Hazır Beyan Sistemi" aracılığıyla da verebilmektedirler.

Ücret, kira, MSİ veya DKİ'nin yanı sıra ticari, zirai veya serbest meslek kazancı elde edenlerin Hazır Beyan Sistemi üzerinden beyanname vermeleri mümkün değildir.

Sisteme, Gelir İdaresi Başkanlığının internet sitesinde yer alan "Hazır Beyan" sekmesinden (<https://intvrg.gib.gov.tr/hazirbeyan/#/>) e-Devlet yöntemi ile veya İnternet Vergi Dairesi kullanıcı kodu ve şifresi kullanılarak giriş yapılabilmektedir.

Hâlihazırda ücret, kira, MSİ ve DKİ gelirlerinden dolayı gelir vergisi mükellefiyeti bulunanlar Hazır Beyan Sistemi aracılığıyla beyanname verebileceği gibi, bu gelirlerine ilişkin olarak ilk defa mükellefiyet tesis ettirerek beyanname verecek olanlar da bu sistem üzerinden beyannamelerini gönderebileceklerdir. Bu sistem aracılığıyla düzenlenip elektronik ortamda onaylanan beyannamelerin içeriğinin doğruluğundan mükellefler sorumludur.

Beyannamelerin Hazır Beyan Sisteminden verilmiş sayılabilmesi için sistem üzerinde onaylama işleminin yapılması gerekmektedir. Onaylama işlemi, beyannamenin verilmesi gereken kanuni sürenin son günü olan 31 Mart 2026 Salı günü saat 24:00'ten önce tamamlanmalıdır.

E. Verginin ödenme zamanı

Beyanname üzerinden hesaplanan gelir vergisinin ilk taksitinin beyan süresinde (mart ayının sonuna kadar), ikinci taksitinin ise temmuz ayının sonuna kadar olmak üzere iki eşit taksitte ödenmesi gerekir.

Buna göre 2025 yılına ilişkin beyan edilen gelirler üzerinden hesaplanan gelir vergisinin;

- İlk taksitinin 31 Mart 2026 Salı gününe,
- İkinci taksitinin ise 31 Temmuz 2026 Cuma gününe,

kadar ödenmesi gerekmektedir.

Beyannameye ilişkin 1.189,50 TL tutarındaki damga vergisi ise taksitlendirilmeyip, tamamı gelir vergisinin ilk taksitiyle birlikte ödenmektedir.

IV. Örnekler

Örnek 1 (Konut kira geliri, götürü gider):

Mükellef (A), sahibi bulunduğu konutlardan 2025 yılında 1.500.000 TL kira geliri elde etmiştir. Başka bir geliri ve kiraya ilişkin belgeli gideri bulunmamaktadır.

Gelirlerin beyanına ilişkin açıklamalar

- Konut kira geliri 2025 yılı için belirlenen 47.000 TL'lik istisna tutarından fazla olduğundan beyan edilmesi gerekmektedir.
- Mükellef (A)'nın 2025 yılında elde ettiği 1.500.000 TL'lik gelir, 2025 yılı için geçerli olan 1.200.000 TL'lik sınırı aştığından, bu gelirin beyanında istisnadan yararlanması mümkün değildir.
- Kira tutarının %15'ini götürü gider olarak indirebilecektir.

Gelirin beyanı ve ödenecek vergi hesabı

Konut kira bedeli (Gayrisafi hasılat)	1.500.000
İstisna tutar (-)	---
Kalan	1.500.000
Götürü gider (1.500.000 x %15) (-)	225.000
Gelir vergisi matrahı (1.500.000 - 225.000)	1.275.000
Hesaplanan (Ödenecek) gelir vergisi	351.250
800.000 TL için 185.000 TL	
(1.275.000 - 800.000) x %35 = 166.250 TL	

Örnek 2 (Konut kira geliri, gerçek gider):

2025 yılında 396.000 TL konut kira geliri elde eden mükellef (B)'nin, bu yıl içinde yaptığı indirilebilir nitelikteki giderlerinin toplamı 99.000 TL'dir. Bu kişi 2025 yılı için 47.000 TL olarak uygulanan istisnadan yararlanabilme şartlarını haizdir.

Gelirlerin beyanına ilişkin açıklamalar

Gerçek gider yönteminde, kira gelirinden Gelir Vergisi Kanunu'nun 74. maddesinde sayılan ve belgeye dayandırılması gereken giderler indirilebilmektedir. Ancak bu giderlerin de sadece vergiye tabi olan kazanç (istisna düşüldükten sonra kalan kazanç) isabet eden kısmının indirilmesi mümkündür. Bunun için öncelikle istisna dışı hasılatın, toplam hasılat içerisindeki oranının bulunması gerekmektedir. Toplam giderler, bulunan bu oranla çarpılarak, beyannameye kira gelirlerinden indirilebilecek gider tutarına ulaşılmaktadır.

Buna göre, beyannameye indirilebilecek gider tutarı aşağıdaki şekilde hesaplanacaktır:

$$\text{İndirilebilecek gider} = \frac{396.000 - 47.000}{396.000} \times 99.000 = 87.250 \text{ TL}$$

Gelirin beyanı ve ödenecek vergi hesabı

Konut kira bedeli (Gayrisafi hasılat)	396.000
İstisna tutar (-)	47.000
Kalan (396.000 - 47.000)	349.000
İndirilebilecek gider (-)	87.250
Beyan edilecek kira geliri (349.000 - 87.250)	261.750
Gelir vergisi matrahı	261.750
Hesaplanan (Ödenecek) gelir vergisi	44.450
158.000 TL için 23.700 TL	
(261.750 - 158.000) x %20 = 20.750 TL	

Örnek 3 (Konut ve iş yeri kira geliri, götürü gider):

Gerçek kişi (C)'nin 2025 yılında elde ettiği kira gelirleri, bu gelirler üzerinden ilgili kişi veya kurumlarca yapılan stopaj tutarları ve elde edilen net gelirlere ilişkin bilgilere aşağıda yer verilmiştir. Bu kişinin başka bir geliri ve kiraya ilişkin belgeli gideri bulunmamaktadır (götürü gider yöntemi kullanılacaktır).

Gelir türü	Brüt kira (TL)	Stopaj (TL)	Net kira (TL)
Konut kira geliri	144.000	---	144.000
İş yeri kira geliri	300.000	60.000	240.000
Toplam	444.000	60.000	384.000

Gelirlerin beyanına ilişkin açıklamalar

- Konut olarak kiraya verilen gayrimenkulden 2025 yılında elde edilen 144.000 TL'lik kira geliri, 47.000 TL'lik istisna tutarından fazla olduğundan, istisnayı aşan tutarın beyan edilmesi gerekmektedir.
- 2025 yılında elde edilen gelirler toplamı olan 444.000 TL, 2025 yılı için geçerli olan 1.200.000 TL'lik sınırı aşmadığından, konut kira gelirinin beyanı sırasında 47.000 TL'lik istisnadan yararlanılabilecektir.
- İstisnayı aşan konut kira geliri ile tevkifata tabi tutulmuş olan iş yeri kira gelirinin brüt tutarının toplamı, 2025 yılı için geçerli olan beyan sınırı (330.000 TL) ile karşılaştırılacaktır. Beyan sınırını aşıyorsa, konut kirası için verilecek olan beyannameye iş yeri kira geliri de dahil edilecektir. Toplam, beyan sınırının altında kalırsa sadece konut kirası beyan edilecek, iş yeri kira geliri beyannameye dahil edilmeyecektir.
- Götürü gider olarak kira gelirinin %15'ini indirebilecektir.

Beyan sınırı ile karşılaştırma

Konut kira bedeli (Gayrisafi hasılat)	144.000
İstisna tutar (-)	47.000
İstisna sonrası kalan konut kira geliri (1)	97.000
Brüt iş yeri kira geliri (2)	300.000
Beyan sınırı ile karşılaştırılacak toplam gelir (1+2)	397.000

İş yerinden elde edilen stopaj yoluyla vergilendirilmiş (brüt) kira tutarı, tek başına, 2025 yılında 330.000 TL olarak uygulanan beyan sınırının altında kalmaktadır. Ancak iş yeri kira gelirinin beyannameye dâhil edilip edilmeyeceğinin tespiti sırasında, stopaj yolu ile vergilendirilmiş olan iş yeri kira geliri (brüt) ile istisna sonrası kalan konut kira gelirinin toplamının dikkate alınması gerekmektedir. Buna göre 397.000 TL (97.000 + 300.000), 2025 yılı için belirlenen 330.000 TL'lik beyan sınırını aştığından, konut kira geliri dolayısıyla verilen beyannameye, iş yeri kirası da dâhil edilecektir.

Gelirin beyanı ve ödenecek vergi hesabı

Konut kira bedeli (Gayrisafi hasılat)	144.000
İstisna tutar (-)	47.000
İstisna sonrası kalan konut kira geliri (144.000 - 47.000)	97.000
Brüt iş yeri kira geliri	300.000
Toplam GMSİ (97.000 + 300.000)	397.000
Götürü gider (397.000 x %15) (-)	59.550
Gelir vergisi matrahı (397.000 - 59.550)	337.450
Hesaplanan gelir vergisi	60.111,50
330.000 TL için 58.100 TL (337.450 - 330.000) x %27 = 2.011,50 TL	
Yıl içerisinde kesinti yolu ile ödenen vergiler (tevkifat) (-)	60.000,00
Ödenecek gelir vergisi (60.111,50 - 60.000)	111,50

Örnek 4 (Konut kira geliri, özel sigorta primi ve okul ücretinin indirimi):

Emekli (D), aylık 40.000 TL'den konut olarak kiraya verdiği gayrimenkulden 2025 yılında 480.000 TL (40.000 x 12) kira almıştır.

2025 yılında emekli maaşı olarak toplam 504.000 TL alan (D)'nin başka geliri bulunmamaktadır. (D) beyan sırasında götürü gider yöntemini kullanmaktadır.

(D) aynı yıl Türkiye'deki bir özel okulda (lise) okuyan çocuğu için 300.000 TL okul ücreti ödemiştir. Özel okul kurumlar vergisi mükellefidir ve faturası alınmıştır. Ayrıca aynı yıl kendisi ve çocuğu için toplam 42.000 TL tutarında sağlık sigortası primi ödemiştir.

Gelirlerin beyanına ilişkin açıklamalar

- Konut olarak kiraya verilen gayrimenkulden (D)'nin 2025 yılında elde ettiği kira geliri, 47.000 TL'lik istisna tutarından fazla olduğundan beyan edilmesi gerekmektedir.
- 2025 yılında elde edilen gelirler toplamı olan 984.000 TL (480.000 + 504.000), 2025 yılı için geçerli olan 1.200.000 TL'lik sınırı aşmadığından, kira gelirinin beyanı sırasında 47.000 TL'lik istisnadan yararlanılabilecektir.
- Götürü gider olarak kira gelirinin %15'ini indirebilecektir.

Beyanname indirimleri

- (D) tarafından ödenen 300.000 TL'lik okul ücreti yukarıda sayılan şartları taşıdığından beyan edilen gelirin %10'u ile sınırlı olmak şartıyla beyanname üzerinde gelirden indirilebilecektir.

- Ödenen 42.000 TL'lik sağlık sigortası primi 2025 yıllık asgari ücret tutarından (312.066 TL) az olduğundan, beyan edilen gelirin %15'ini aşmamak şartıyla beyanname üzerinde gelirden indirilebilecektir.

Gelirin beyanı ve ödenecek vergi hesabı

Konut kira bedeli (Gayrisafi hasılat)	480.000
İstisna tutar (-)	47.000
İstisna sonrası kalan konut kira geliri (480.000 - 47.000)	433.000
Götürü gider (433.000 x %15) (-)	64.950
Beyan edilecek gayrimenkul sermaye iradı (433.000 - 64.950)	368.050
İndirime esas tutar	368.050
Diğer indirimler (-)	78.805
- Eğitim masrafları (368.050 x %10 = 36.805 TL)	
- Sağlık sigortası (42.000 TL)*	
Gelir vergisi matrahı (368.050 - 78.805)	289.245
Hesaplanan (ödenecek) gelir vergisi	49.949
158.000 TL için 23.700 TL (289.245 - 158.000) x %20 = 26.249 TL	

* Ödenen 42.000 TL'lik sağlık sigortası primi; beyan edilen gelirin %15'i olan 55.207,50 TL'den (368.050 x %15) ve yıllık asgari ücret tutarından (312.066 TL) daha az olduğundan, 42.000 TL'nin tamamı indirim olarak dikkate alınabilecektir.

Örnek 5 (Gayrimenkul satış kazancı):

(E), 20 Kasım 2021'de 850.000 TL'ye bir daire satın almış ve bu evde oturmuştur. Gayrimenkul fiyatları çok arttığı için söz konusu daireyi 5 yıllık süreyi beklemeden 22 Eylül 2025'te 5.250.000 TL'ye satmıştır.

Veriler

Alış tarihi	20.11.2021
Alış tutarı	850.000 TL
Satış tarihi	22.09.2025
Satış tutarı	5.250.000 TL
Alış tarihinden 1 ay önceki Yİ-ÜFE (Ekim 2021)*	780,45
Satış tarihinden 1 ay önceki Yİ-ÜFE (Ağustos 2025)*	4.518,89
Artış oranı	%479,01

* Yİ-ÜFE listesi yazımızın sonunda dikkatinize sunulmaktadır.

Endeksleme ve ödenecek gelir vergisi hesabı

Endeksleme uygulamasından yararlanılabilmesi için endeks farkının yüzde 10'dan fazla olması şartı vardır. Ekim 2021 endeksi (780,45) ile Ağustos 2025 endeksi (4.518,89) arasındaki artış oranı %479,01 olduğundan, vergilendirilecek gayrimenkul satış kazancı hesaplanırken endeksleme uygulamasından yararlanılabilecektir.

Endekslenmiş maliyet bedeli (4.518,89 / 780,45 x 850.000)	4.921.592,03
Gayrimenkul satış kazancı (5.250.000 - 4.921.592,03)	328.407,97
Gelir vergisinden istisna tutar (-)	120.000,00
Beyana tabi gayrimenkul satış kazancı (328.407,97 - 120.000)	208.407,97
Gelir vergisi matrahı	208.407,97
Hesaplanan (Ödenecek) gelir vergisi 158.000 TL için 23.700 TL (208.407,97 - 158.000) x %20 = 10.081,59 TL	33.781,59

TÜİK yurt içi üretici fiyat endeksi (Yİ-ÜFE) listesi

Dönem	Yİ-ÜFE	Dönem	Yİ-ÜFE	Dönem	Yİ-ÜFE
Ocak 2017	284,99	Ocak 2020	462,42	Ocak 2023	2.105,17
Şubat 2017	288,59	Şubat 2020	464,64	Şubat 2023	2.138,04
Mart 2017	291,58	Mart 2020	468,69	Mart 2023	2.147,44
Nisan 2017	293,79	Nisan 2020	474,69	Nisan 2023	2.164,94
Mayıs 2017	295,31	Mayıs 2020	482,02	Mayıs 2023	2.179,02
Haziran 2017	295,52	Haziran 2020	485,37	Haziran 2023	2.320,72
Temmuz 2017	297,65	Temmuz 2020	490,33	Temmuz 2023	2.511,75
Ağustos 2017	300,18	Ağustos 2020	501,85	Ağustos 2023	2.659,60
Eylül 2017	300,90	Eylül 2020	515,13	Eylül 2023	2.749,98
Ekim 2017	306,04	Ekim 2020	533,44	Ekim 2023	2.803,29
Kasım 2017	312,21	Kasım 2020	555,18	Kasım 2023	2.882,04
Aralık 2017	316,48	Aralık 2020	568,27	Aralık 2023	2.915,02
Ocak 2018	319,60	Ocak 2021	583,38	Ocak 2024	3.035,59
Şubat 2018	328,17	Şubat 2021	590,52	Şubat 2024	3.149,03
Mart 2018	333,21	Mart 2021	614,93	Mart 2024	3.252,79
Nisan 2018	341,88	Nisan 2021	641,63	Nisan 2024	3.369,98
Mayıs 2018	354,85	Mayıs 2021	666,79	Mayıs 2024	3.435,96
Haziran 2018	365,60	Haziran 2021	693,54	Haziran 2024	3.483,25
Temmuz 2018	372,06	Temmuz 2021	710,61	Temmuz 2024	3.550,88
Ağustos 2018	396,62	Ağustos 2021	730,28	Ağustos 2024	3.610,51
Eylül 2018	439,78	Eylül 2021	741,58	Eylül 2024	3.659,84
Ekim 2018	443,78	Ekim 2021	780,45	Ekim 2024	3.707,10
Kasım 2018	432,55	Kasım 2021	858,43	Kasım 2024	3.731,43
Aralık 2018	422,94	Aralık 2021	1.022,25	Aralık 2024	3.746,52
Ocak 2019	424,86	Ocak 2022	1.129,03	Ocak 2025	3.861,33
Şubat 2019	425,26	Şubat 2022	1.210,60	Şubat 2025	3.943,01
Mart 2019	431,98	Mart 2022	1.321,90	Mart 2025	4.017,30
Nisan 2019	444,85	Nisan 2022	1.423,27	Nisan 2025	4.128,19
Mayıs 2019	456,74	Mayıs 2022	1.548,01	Mayıs 2025	4.230,69
Haziran 2019	457,16	Haziran 2022	1.652,75	Haziran 2025	4.334,94
Temmuz 2019	452,63	Temmuz 2022	1.738,21	Temmuz 2025	4.409,73
Ağustos 2019	449,96	Ağustos 2022	1.780,05	Ağustos 2025	4.518,89
Eylül 2019	450,55	Eylül 2022	1.865,09	Eylül 2025	4.632,89
Ekim 2019	451,31	Ekim 2022	2.011,13	Ekim 2025	4.708,20
Kasım 2019	450,97	Kasım 2022	2.026,08	Kasım 2025	4.747,63
Aralık 2019	454,08	Aralık 2022	2.021,19	Aralık 2025	4.783,04

Bu makalede yer alan açıklamalar, yazarının konu hakkındaki kişisel görüşünü yansıtmaktadır. Makaledeki bilgi ve açıklamalardan dolayı EY ve/veya Kuzey YMM ve Bağımsız Denetim A.Ş.'ye sorumluluk iddiasında bulunulamaz. Mevzuatın sık değiştirilen ve farklı anlayışlarla yorumlanabilen yapısı nedeniyle, herhangi bir konuda uygulama yapılmadan önce konunun uzmanlarından profesyonel yardım alınmasını tavsiye ederiz.

2025 yılında elde edilen ücret gelirlerinin beyanı

1. Giriş

Bilindiği üzere Mart ayı, gelir vergisi mükelleflerinin yıllık beyannamelerini verdikleri ve vergilerinin ilk taksitini ödedikleri dönemdir. Bu nedenle yıllık gelir vergisi beyanı verenler arasında bu dönemin “dert ayı” olarak anıldığı da olur. Milattan önce 8. yüzyılda kullanılan Antik Roma takviminde yıl Mart ayıyla başlardı. Esasında nedeni oldukça pragmatikti: Roma’da baharın gelişiyle birlikte ordular sefere hazırlanır, ticaret yolları yeniden işlerlik kazanır, tarımsal faaliyet başlar ve borç ilişkileri hareketlenirdi. Bugün vergi beyannamelerinin belirli dönemlere bağlanması da benzer bir mantığın modern yansımasıdır. Devlet, ekonomik faaliyetin yoğunlaştığı eşiklerde mali yükümlülükleri toplar ve kamu finansmanını dengeler. Takvim değişmiş, ekonomik faaliyet çeşitlenmiş ve sistemler dijitalleşmiş olsa da Mart ayının yarattığı o psikolojik eşik hissi, modern vergi sistemimizde görünmez bir başlangıç çizgisi gibi varlığını sürdürmektedir.

Bu çalışmamızda, ücretlilerin 2025 yılında elde ettikleri gelirlere ilişkin olarak 31 Mart 2026 tarihine kadar verilmesi gereken yıllık gelir vergisi beyannamelerinde dikkat etmeleri gereken başlıca hususlara değineceğiz.

2. Kimler beyanname vermelidir?

Türk vergi sisteminde ücret gelirleri kural olarak kesinti yoluyla vergilendiriliyor. Yani işveren, ücret ödemesi yaptığı sırada gelir vergisini hesaplayarak çalışan adına vergi dairesine ödemekle yükümlüdür.

Ancak yurt dışındaki bir işveren için Türkiye’de çalışıyorsanız ve yurt dışındaki işvereninizden ücret alıyorsanız, vergi sistemimizde Türkiye’de hiçbir organizasyonu bulunmayan, yurt dışında bulunan bir şirketin, Türkiye’de bir vergi kesintisi yapma ve Türk vergi idaresine çalışan adına bu vergiyi ödeme gibi bir yükümlülüğü mevcut değil.

Öte yandan, ücretlerle ilgili bir takım gelir vergisi istisnası uygulamaları da mevcut. Ancak bunları iki ana gruba ayırmak mümkün. Söz konusu istisnalardan bir kısmı esasında özü itibarıyla yararlanan çalışan olan istisnalar, diğer grup ise yararlanan işveren olan istisnalardır. Uygulamada ise bu iki şu şekilde ayrılmaktadır; ücretin doğrudan istisna edildiği ve bundan çalışanın yararlandığı uygulamalarda gelir vergisi hiçbir şekilde hesaplamaya konu edilmez, ancak işverenin faydalandığı istisna uygulamalarında gelir vergisi işveren tarafından hesaplanır ancak muhtasar beyanname üzerinde mahsup edilmek suretiyle terkin edilir, vergi dairesine ödenmez.

Aşağıda detaylıca ele alacağımız beyan yükümlülüğüne ilişkin tespitler yapılırken istisna kapsamında olan gelirlerin dikkate alınıp alınmayacağı esasında istisnadan kimin faydalandığına göre değişecektir. Eğer istisnadan işveren faydalaniyorsa (örneğin serbest bölgelerde çalışanlara ilişkin ücret istisnası, AR-GE tasarımı, destek personeline ilişkin ücret istisnası, teknokent bünyesindeki çalışanlara ilişkin istisna), yani diğer bir deyimle ücretler üzerinden yukarıda bahsettiğimiz gibi gelir vergisi hesaplanıyor ve muhtasar beyanname üzerinde mahsup yoluyla terkin ediliyorsa, çalışanların beyan yükümlülüğüne ilişkin tespitleri yaparken bu gelirleri de dikkate almaları, beyan yükümlülüklerinin olduğu anlaşılırsa bu gelirleri de beyannameye dahil etmeleri gerekecektir.

Öte yandan, ilgili istisnadan çalışan faydalaniyorsa (örneğin irtibat bürolarında personele döviz üzerinden ödenen ücretlere ilişkin istisna), yani diğer ifadeyle, uygulama esnasında ücret için hiçbir şekilde vergi hesaplanmıyorsa çalışanların bu ücretleri, söz konusu beyan sınırının aşıp aşılmadığını hesaplarken dikkate almalarına gerek olmayacağını ve başka gelirlerini beyan ederken bunları dahil etmelerinin gerekmeceğini söyleyebiliriz.

Aşağıda yapacağımız açıklamaların yalnızca Türkiye’de yerleşik gerçek kişileri kapsadığını belirtmekte fayda var, Türkiye’de dar mükellef olarak nitelendirilen çalışanların durumunun ayrıca değerlendirilmesi gerekecektir. Genel olarak dar mükellefler, Türkiye’de kesinti yoluyla vergilendirilmiş hiçbir gelir için gelir vergisi beyannamesi vermekle yükümlü değiller. Ancak kesinti yoluyla vergilendirilmemiş, yurt dışından elde edilen ücret gelirleri için dar mükelleflerin beyan yükümlülüklerinin hem gelir vergisi kanunu hem de ilgili ülke ile akdedilen çifte vergilendirmeyi önleme anlaşması uyarınca detaylıca incelenmesi gerekiyor.

2.1. Yıl boyunca bir işverenden ücret geliri elde edenler

1 Ocak 2025 ve 31 Aralık 2025 tarihleri arasında yalnızca bir işverenden ücret geliri elde eden çalışanların, elde ettikleri yıllık ücret gelirlerinin 4.300.000 TL’yi aşması durumunda yıllık gelir vergisi beyannamesi vermeleri gerekecektir. Buradaki “ücret gelirinden” kastın, brüt ücret veya net ücret değil, gelir vergisi matrahı olduğunu hatırlatmakta fayda var. Yani 2025 takvim yılı içerisinde, yıllık toplam gelir vergisi matrahı (aylık gelir vergisi matrahları toplamı), 4.300.000 TL’yi aşanlar gelir vergisi beyannamesi vermekle yükümlü olacaklar. Pek çok bordro sisteminde “kümülatif gelir vergisi matrahı” (KGVM) olarak isimlendirilen, Ocak ayından başlayarak ilgili ay itibarıyla biriken toplam vergi matrahını gösteren bir kalem halihazırda mevcut oluyor. Yani aslında aralık ayında, bordronuzda yer alan “kümülatif gelir vergisi matrahı” kalemi, işverenin Ocak - Aralık döneminde hesapladığı yıllık toplam gelir vergisi matrahı tutarını gösterecektir.

Dolayısıyla, beyan yükümlülüğünüzün bulunup bulunmadığını tespit etmek için Aralık ayında işverenin tarafından düzenlenen bordroda yer alan “kümülatif gelir vergisi matrahı” satırını kontrol edebilirsiniz. Ancak sistemsel hatalar her zaman mümkün olabildiğinden aylık bordroların tamamına bakılarak kontrol edilmesi daha güvenli bir yol olacaktır.

2.2. Birden fazla işverenden ücret geliri elde edenler

Öncelikle “birden fazla” ifadesinin ne anlama geldiğini kısaca tartışmakta fayda var. Basitçe, bu ifade, bir takvim yılında iki veya daha fazla işverenden ücret geliri elde etmiş olanları vurgulamaktadır. Bu, yıl içerisinde iş değiştirenleri kapsayacağı gibi, aynı anda birden fazla işverenden ücret geliri edenleri, bir işverenden ücret geliri elde ederken farklı bir şirketten yönetim kurulu üyeliği nedeniyle huzur hakkı (huzur hakkı da mevzuata göre ücret sayılıyor) alanları, aynı holdingin / grubun bünyesinde bulunan şirketler arasında operasyonel nedenlerle transfer edilen çalışanları da kapsamaktadır. Bu tür örnekleri çoğaltmak da pek tabii mümkün.

Ancak tereddütlü durumlar da olabilir, örneğin aşağıdaki durumlar 311 Seri No’lu Gelir Vergisi Genel Tebliği uyarınca işveren değişikliği niteliğinde sayılmıyor, yani bu durumlarda işverenin, işveren değişikliği olmamış gibi bordro uygulamasına devam etmesi gerektiği anlaşıyor:

- İki ayrı özel sektör firmasının birleşmesi (devir, nev’i değişikliği ve bölünme halleri dahil).
- 4857 sayılı İş Kanunu kapsamında asıl işveren-alt işveren ilişkisi kurulan yerlerde çalışan hizmet erbabının, yıl içinde alt işverenin değişikliği.
- Ortaklık halinde faaliyette bulunan işyerlerinde, ortaklardan herhangi birinin değişikliği.

2025 takvim yılı içerisinde Türkiye’deki birden fazla işverenden ücret geliri elde edenlerin beyan yükümlülüklerinin bulunup bulunmadığını anlamak için aşağıdaki adımları izlemeleri gerekecektir:

- Tüm işverenlerden bordrolarını temin etmeleri,
- İlgili işverenlerinde yıl içerisinde oluşan kümülatif gelir vergisi matrahı tutarlarını bordrolardan tespit etmeleri,
- İşveren bazında tespit ettikleri kümülatif vergi matrahlarını toplayarak, toplam tutarın 4.300.000 TL üzerinde olup olmadığını test etmeleri,
- Eğer kümülatif vergi matrahları toplamı 4.300.000 TL’yi aşmıyorsa, birden sonraki işveren(ler)de oluşan kümülatif vergi matrahları toplamının 330.000 TL’yi aşıp aşmadığını test etmeleri.

Yukarıda bahsettiğimiz iki koşuldan biri gerçekleşiyorsa (kümülatif vergi matrahları toplamı 4.300.000 TL’yi aşıyorsa veya birden sonraki işverenlerdeki kümülatif vergi matrahları toplamı 330.000 TL’yi aşıyorsa) bu kişilerin beyanname vermesi gerekecektir. Bu noktada “birden sonraki işveren” ne demek, bu hususu açmakta fayda olacak. Zira bu teknik bir tanımlama ve herkes için anlaşılması kolay olmayabilir. Hangi işverenin birinci olarak nitelendirileceğini çalışanın kendisinin belirleme hakkı mevcut. Yani aslında çalışan, yıl içindeki ilk işvereni yerine, en çok gelir elde ettiği işverenden aldığı ücreti “birinci işverenden elde edilen” olarak nitelendirebilir. Böylelikle onu dışarıda bırakarak geriye kalan işverenlerden elde edilen ücretlere ilişkin kümülatif gelir vergisi matrahı tutarlarını toplamının 330.000 TL’yi aşıp aşmadığını tespit edebilir. Bu noktada çalışanın seçim yapma şansı mevcut.

Birkaç senaryo üzerinden bu konuyu açıklamanın fayda sağlayacağı düşüncesindeyiz.

Örnek 1	İşveren A	İşveren B	İşveren C	İşveren D	Beyan yükümlülüğü
KGVM	570.000	100.000	120.000	90.000	İsteğe bağlı

Yukarıdaki örnekteki çalışanın yıl boyunca 4 farklı işverenden ücret geliri elde ettiği görülüyor, her bir işverenden elde ettiği ücretlere ilişkin kümülatif gelir vergisi matrahları ise yukarıda gösterilmiştir.

- **İlk test:** Kümülatif gelir vergisi matrahları toplamı 880.000 TL'dir. 4.300.000 TL'yi aşmamaktadır. Bu beyan yükümlülüğü doğurmayacaktır, ikinci teste geçilir.
- **İkinci test:** Bu noktada çalışanın seçme hakkı vardır. Çalışan İşveren A'yı birinci işveren olarak belirlerse kalan işverenlerdeki kümülatif gelir vergisi matrahları toplamı 310.000 TL olacak ve beyanname vermesine gerek bulunmayacaktır. Ancak, çalışan beyanname vermeyi tercih ediyor olabilir. Bu durumda işveren B, C veya D'yi birinci işveren olarak belirleyebilir ve kalan işverenlerdeki kümülatif gelir vergisi matrahları toplamı 330.000 TL'yi aşar. Bu durumda beyanname verme yükümlülüğü ortaya çıkacaktır.

Bu noktada bir çalışan "kendine ödev yükleyecek bir seçimi neden yapsın?" diye sorulabilir. Ancak yıllık gelir vergisi beyanamesi verildiği durumda, birtakım giderlerin de indirilmesinin mümkün olacağını tam bu noktada, bu seçimi yaparken hatırlamakta fayda var. Böyle bir durum, ilave vergi ödemekten ziyade, bir gelir vergisi iadesi alma sonucunu doğurabileceğinden daha titiz bir değerlendirme yapılmasını gerektirecektir.

Örnek 2	İşveren A	İşveren B	Beyan yükümlülüğü
KGVM	500.000	340.000	Var

Bu örnekte, çalışan hangi işvereni birinci işveren olarak belirlerse belirlersin, 330.000 TL sınırı her iki durumda da aşıldığından beyan yükümlülüğü oluşacaktır.

Örnek 3	İşveren A	İşveren B	Beyan yükümlülüğü
KGVM	300.000	250.000	Yok

Bu örnekte, çalışan hangi işvereni birinci işveren olarak belirlerse belirlersin, 330.000 TL sınırı her iki durumda da aşılmadığından beyan yükümlülüğü yoktur. Çalışan gönüllü olarak da beyanname veremez.

Örnek 4	İşveren A	İşveren B	Beyan yükümlülüğü
KGVM	4.250.000,00	130.000,00	Var

Bu örnekte ise çalışan, A İşverenini birinci işveren olarak belirlediği durumda, diğer işverendeki kümülatif gelir vergisi matrahı 330.000 TL'yi aşmayacaktır. Ancak, yukarıda bahsettiğimiz diğer testte, iki ücretin toplamının 4.300.000 TL'yi aşıp aşmadığının da kontrol edilmesi gerektiğini belirtmiştik. Bu örnekte, toplam kümülatif gelir vergisi matrahı tutarı 4.380.000 TL olduğundan, bu çalışanın ücret gelirini beyan etmesi gerekecektir.

Bu testleri yaparak beyan yükümlülüğünün bulunup bulunmadığını anlamak mümkün, bir beyan yükümlülüğü yoksa kişilerin bunu vergi dairesine bildirmelerine gerek olmayacaktır. Yıl içinde iş değiştirenlerin, eski işverenlerinden

kümülatif gelir vergisi matrahını alarak vergi hesaplamalarında kullanmaları için yeni işverenlerine vermesi (diğer deyişle matrahın taşınması) bu testleri yapma yükümlülüğünü ortadan kaldırmıyor, zira bu taşıma işleminin beyan yükümlülüğünün tespitinde hiçbir önemi yok. Dolayısıyla, matrahı taşımayı tercih ettiyseniz bile yukarıda bahsi geçen hesaplamaları yaptığınızda beyan yükümlülüğünüz olduğu anlaşılıyor, taşıma işleminden bağımsız olarak yıllık beyannamenizi vermeniz gerekecektir. Akıllara "Kümülatif matrah taşındığı zaman zaten yıllık bazda ödenmesi gereken vergiyi ödemiş oluyoruz, neden yıllık beyanname verelim?" sorusu gelebilir. Ancak, beyanname vermek bir ödevdir. Her zaman ek bir vergi ödeneceği anlamına gelmez. Dolayısıyla, verdiğiniz yıllık beyannamenin sonucunda ödenecek bir vergi çıkmayacak olsa bile, beyanname verme ödevini yerine getirmek gerekecektir.

2.3. Yurt dışından ücret geliri elde edenler

Bazı durumlarda çalışanların yurt dışındaki bir işverenle iş sözleşmesi yapması ve Türkiye'de bu işveren için çalışması söz konusu olabiliyor.

Bazı üst düzey çalışanların ise Türkiye'deki işverenlerinin yurt dışındaki ana merkezlerinden, Türkiye'deki ücretlerine ilave olarak, bizim mevzuatımıza göre ücret olarak nitelendirilen ve gelir vergisine konu olan birtakım menfaatler alabildikleri bilinmektedir. Bunun en tipik örneklerinden biri yurt dışındaki şirket tarafından ödenen bonuslar ve hisse senedi planları yoluyla sağlanan menfaatler. Bazı durumlarda, bu tutarların Türkiye'deki şirkete yansıtıldığı ve bordroya intikal ettirilerek gelir vergisine konu edildiği biliniyor, ancak doğrudan doğruya yurt dışındaki şirketin ödediği ve Türkiye'deki bordroda değerlendirilmediği durumlar da mevcut olabiliyor.

Yurt dışından ödenen ve çalışanların Türkiye'deki bordrolarına intikal etmeyen, yani gelir vergisi kesintisine konu edilmemiş ücretler için genel kural, çalışanların bu kazançlarını gelir vergisi beyannameleri ile beyan ederek vergilerini bu yol ile ödemeleridir.

Bu noktada iki istisnadan bahsetmek mümkün. Birincisi, asgari ücret istisnası. Eğer yurt dışından ücret geliri elde ediyorsanız, Türkiye'deki bir işverenden elde ettiğiniz bir ücret geliriniz de yoksa bu istisnayı göz önünde bulundurmak gerekiyor. Asgari ücret gelir vergisinden istisna olduğu için her ücretli çalışan, asgari ücretlilerin normal şartlarda ödemesi gereken gelir vergisi kadar, gelir vergisi istisnasından yararlanma hakkına sahip. Yani bir asgari ücretli gelir vergisi ödüyorsa, 2025 yılında ne kadarlık bir kümülatif gelir vergisi matrahı olacaktıysa, 2025 yılında yurt dışından gelir elde eden bir ücretli de bu tutara eşit veya bu tutardan daha az bir ücret geliri elde ettiyse, bu geliri beyan etmekle yükümlü olmayacaktır. Bu tutar 2025 takvim yılı için 265.256,10 TL'dir. Eğer yurt dışından elde edilen ücret geliri bu tutarı aşmıyorsa beyanına gerek olmayacaktır. Tekrar hatırlatalım, bu hali hazırda Türkiye'de ücret geliri elde etmekte olup asgari ücret istisnasından Türkiye'deki işvereni vasıtasıyla zaten yararlananlar için geçerli olmayacaktır.

Yurt dışından elde edilen ücretlere ilişkin ikinci istisna ise; doğrudan yurt dışından elde edilen ücretler için aşağıdaki şartların bir arada varlığı halinde ilgili ücretin gelir vergisinden istisna olduğu kabul edilmektedir.

- Türkiye'de hizmet arz eden gerçek kişinin bağlı bulunduğu işverenin dar mükellef kurum olması, bu kurumun da Türkiye'de hiçbir şekilde kazanç elde edecek mahiyette faaliyette bulunmaması,
- Dar mükellef kurumda çalışan kişinin hizmet erbabı ve yapılan ödemenin de ücret niteliğinde olması,
- Dar mükellef kurumun Türkiye'deki personeline yapacağı ödemenin bu kurumun yurtdışı kazançlarından karşılanması,
- Ücretin döviz olarak ödenmesi,
- Ödenen ücretin dar mükellef kurumun Türkiye'deki hesaplarına gider olarak kaydedilmemesi.

Söz konusu istisna yaygın olarak yurt dışındaki kurumların Türkiye'deki irtibat bürolarının personellerine ödediği ücretler için uygulanmakla birlikte, doğrudan yurt dışındaki bir işverenden elde edilen ücretler için de uygulanabiliyor. Ancak bu istisna özelinde hassas bir değerlendirme yapılmasının, gerekirse Vergi İdaresi'nden görüş alınmasının yerinde olacağı düşüncesindeyiz.

Bu istisnanın, yukarıda bahsettiğimiz, Türkiye'deki bir şirketin çalışanı olup ilgili şirketten ücret geliri elde etmekte iken aynı zamanda şirketin yurt dışındaki genel merkezinden / grup şirketinden nakit bonus veya hisse senedi planı kapsamında elde edilen menfaatlere uygulanmayacağı ise açıktır. Bu şekilde elde edilen kazançların beyanı esnasında Türkiye'deki şirketten elde edilen ücret geliri 4.300.000 TL'lik beyan sınırını aşmamış olsa dahi beyan edilmesi ve yurt dışından elde edilen kazançla toplanarak doğru vergi oranının uygulanmasının sağlanması gerekeceğini de hatırlatmakta fayda var.

3. Hangi indirimler yapılabilir?

Gelir Vergisi Kanunu'nda bazı harcamaların beyan edilen gelirden indirilmesine izin verilmiştir. En sık karşılaştığımız indirim kalemleri şahıs sigorta primleri, eğitim ve sağlık harcamaları, çok geniş olarak düzenlenmiş olan bağış ve yardımlar ile diğer indirimlerdir. Genel kural olarak bütün bu indirimler, söz konusu harcamanın Türkiye'deki kurumlara yapılmış olması kaydıyla değerlendirmeye alınabilecektir.

Her bir indirim kalemi özelinde yer verilen indirim şartlarının gözetilerek beyannameye indirim konusu yapılması gerekmektedir. Zira Vergi Dairelerinin gerçekleştirdiği incelemelerde indirim konusu yapılan harcamalara ilişkin belgeler de talep edilmektedir.

Burada bahsi geçen indirim kalemlerinden yalnızca şahıs sigorta primleri, ücret gelirinin vergilendirilmesi sırasında bordro üzerinde de dikkate alınabilmektedir. Bu durum ise beyanname üzerinde yapılacak indirim esnasında ekstra özen gösterilmesini gerektirebiliyor. Zira bu tür bir indirim için 2025 yılında dikkate alınabilecek maksimum indirim tutarı gelir vergisi matrahının %15'i ve yıllık asgari ücretin toplam

tutarından küçük olanı kadardır. Yani kişinin beyannameyedeki gelir vergisi matrahının %15'i ve 2025 yılındaki asgari ücretin yıllık tutarı olan 312.066 TL kıyaslanmalı, hangisi daha küçükse maksimum yararlanılabilecek indirim tutarı da bu tutar olarak belirlenmelidir. Ayrıca işveren tarafından bordro hesaplamaları esnasında yararlandırılan şahıs sigorta primi (özel sağlık primi, hayat sigortası primi vb) ve bireysel emeklilik sistemine çalışan adına ödenerek ücretle ilişkilendirilmeyen tutarlar toplamı da belirlenen maksimum indirim tutarından çıkarılmalıdır. Bulunan tutarı aşmayacak şekilde, 2025 yılı ile ilişkili olarak yapılan şahıs sigortası ödemeleri beyanname üzerinde indirim olarak dikkate alınabilecektir. Poliçenin takvim yılından farklı bir dönem için yapılmış olması halinde, primlerin tamamı 2025'te ödenmiş olsa dahi yalnızca 2025'e ilişkin kısmının indirilebileceğini hatırlatmakta fayda var.

Uygulamada en sık karşılaşılan diğer indirim ise, eğitim ve sağlık harcamalarından kaynaklanmaktadır. Eğitim ve sağlık harcamalarının indirim olarak dikkate alınabilmesi için aşağıdaki şartları taşıması gerekmektedir.

- 1- Beyan edilen gelir tutarının %10'unu aşmaması,
- 2- Türkiye'de gelir veya kurumlar vergisi mükellefiyeti bulunan gerçek veya tüzel kişilerden alınacak belgelerle tevsik edilmesi şartıyla, mükellefin kendisi, eşi ve küçük çocuklarına ilişkin olarak yapılması.

Eğitim olarak nitelendirilen harcamaların tamamı da indirime konu edilemeyebilir. Örneğin özel öğrenci yurtlarına ilişkin ödemeler, ulaşım amacıyla servis kullanımına ilişkin giderler indirilebilirken, okulda yenilen öğlen yemeğine ilişkin tutarlar eğitim bedeline ek olarak hesaplandıysa indirilemiyor. Dolayısıyla, tereddütlü durumlarda detaylı inceleme yapılması tavsiye edilir.

Bağış ve yardımlar oldukça detaylı düzenlendiğinden, bağış yapılan kuruma ilişkin bağış makbuzları, dekontlar temin edilerek ne kadarlık bir kısmının indirilebileceğini tespit etmek önem arz edecektir.

Beyannamenin indirime ilişkin son satırı ise diğer indirimler başlığı taşımakta olup beyannamenin indirimler bölümünde yer verilen ve sayılan indirim kalemleri dışında kalan ve ilgili kanunda indirimi mümkün olan kalemlere bu bölümde yer verilmesi gerektiği söylenebilir.

4. Beyan işlemi nasıl yapılıyor?

Beyan yükümlülüğü bulunan çalışanların yıllık beyannamelelerini mart ayı içerisinde vermeleri gerekiyor. Yani 2025 yılı gelirleri için beyan yükümlülüğü bulunan bir mükellef, beyannameyi 2026 yılı Mart ayı içerisinde vermekle yükümlüdür.

Yıllık beyannameleler, kişilerin çalıştıkları şirketin mükellefi olduğu vergi dairesine değil, kişilerin ikametgâh adreslerine göre belirlenecek yetkili vergi dairesine sunulacaktır. Örneğin çalıştığınız şirket Büyük Mükellefler Vergi Dairesi'ne bağlı, ancak ikametgahınız Beşiktaş Vergi Dairesi'nin yetki alanında olsun, yıl boyunca işvereninizce yapılan gelir vergisi kesintileri Büyük Mükellefler Vergi Dairesi'ne ödenirken siz yıllık

beyannamenizi Beşiktaş Vergi Dairesi'ne sunacaksınız. Ancak Beşiktaş Vergi Dairesi, beyan işlemini alırken işvereninizin bağlı olduğu vergi dairesi, vergi kimlik numarası gibi bilgileri sizden talep edecektir.

Ücret geliri elde eden çalışanlar için yıllık beyannamelerin elektronik ortamda verilmesi zorunluluğu bulunmuyor. Dolayısıyla dileyen çalışanlar yıllık beyannamelerini vergi dairelerine elden verebilecekken, isteyenler ise elektronik olarak sunabileceklerdir.

Öte yandan, vergi dairesine hiç gitmeden de bu işlemi yapmak son birkaç yıl içerisinde mümkün hale getirildi. Gelir İdaresi Başkanlığı'nın "Hazır Beyan" adını verdiği sistemle mükellefiyet tesis ettirilmesine ve şifre talep edilmesine gerek kalmaksızın elektronik ortamda yıllık beyanname verilebiliyor. Hazır Beyan sistemine erişebilmek için e-devlet şifresi sahibi olmak yeterli. Dolayısıyla mükellefler vergi dairelerine gitmek suretiyle bu işlemleri gerçekleştirebilecekleri gibi oturdukları yerden de beyannamelerini verebilecekler. Diğer bir alternatif olarak da meslek mensuplarını yetkilendirerek beyan işlemi için onlardan destek alabiliyorlar.

Farklı gelir unsurları için farklı beyannameler olmadığını, tüm gelirlerin aynı yıllık beyanname ile beyan edildiğini (örneğin ücret gelirinize ilave olarak beyan edilmesi gereken kira gelirin de mevcutsa, onun da aynı beyannameye dahil edilmesi gerekiyor), beyannamenin doğru bir şekilde doldurulmasının önemli olduğunu belirtmekte fayda var. Zira beyanname verme işlemi bir web sitesinde yer alan formu doldurmanın ötesinde bir işlem. Her ne kadar elektronik sistem bazı yönlendirmeler yapıyorsa da verdiğiniz bilgilerin doğru olduğunu ve mevzuata uygun işlem yaptığınızı varsayacaktır. Beyan işlemini gerçekleştirdikten sonra ise aynı beyannameyi güncelleme mümkün olmayacağını belirtmekte fayda var. Verdiğiniz beyanname üzerinde hatalı işlem yaptığınızı fark ettiğinizde yeni bir beyanname hazırlayarak daha önce yaptığınız işlemi düzeltmeniz gerekecektir. Dolayısıyla daha sonra uğraşmamak adına beyan işleminin doğru bir şekilde, tek seferde yapılması önem arz etmektedir.

5. Beyan işlemi ödenecek vergi yerine iade ile sonuçlanırsa

Son olarak iade konusuna da değinelim. Kesinti yoluyla ödenen gelir vergisi tutarı, beyanname üzerinde hesaplanan vergi tutarından fazla olanlar aradaki farkı vergi dairesinden iade alabilecekler. Böyle bir sonucun elde edilebilmesi için kişilerin beyanname üzerinde indirilebilecek harcamalarının olması ve beyana tabi farklı gelirlerinin olmaması ya da varsa bile indirim tutarından daha az olması gerekir. Beyan işleminin sonucunda iade çıkması halinde, tutarın kişiye otomatik olarak ödeneceğini söylemek doğru olmayacaktır. Mevcut durumda beyan işleminin iade ile sonuçlanması halinde vergi dairesine iade talebine ilişkin ayrıca bir dilekçe verilmesi gerekmektedir. Bu dilekçe de elektronik olarak vergi dairesine sunulabilmektedir. Vergi dairesi iade talep edenden

ek bilgi ve belge de isteyebilecektir. İadenin nakden yapılması talep edilebileceği gibi vergi dairesine borcunuz varsa (veya gelecekte olacaksa), bu borcun kapatılması için kullanılmasını (mahsup) da tercih etmek mümkün.

Nakden yapılan iade taleplerinde idarenin 2026 yılı için belirlediği 426.000 TL'lik bir sınır olduğunu da hatırlatmakta fayda var, iade talebiniz bu tutarın üzerindeyse, vergi dairesi bu tutara kadar olan kısmı kendi inisiyatifiyle, yapacağı değerlendirmelerden sonra ödeyebilecekken, aşan kısmının bir vergi incelemesi raporunun düzenlenmesini takiben ödeyecektir. Dolayısıyla beyan işlemi sonucunda çıkan iade tutarının bu tutarın üzerinde olması halinde, iade işleminin yapılması için vergi incelemesi yapılmasının gerekebileceğini de hatırlatmakta fayda var.

İade tutarından bağımsız olarak, beyan işlemi iade ile sonuçlanan kimselerin de mart ayı sonuna kadar damga vergisi tutarını ödemelerinin gerekeceğini hatırlatalım.

6. Sonuç

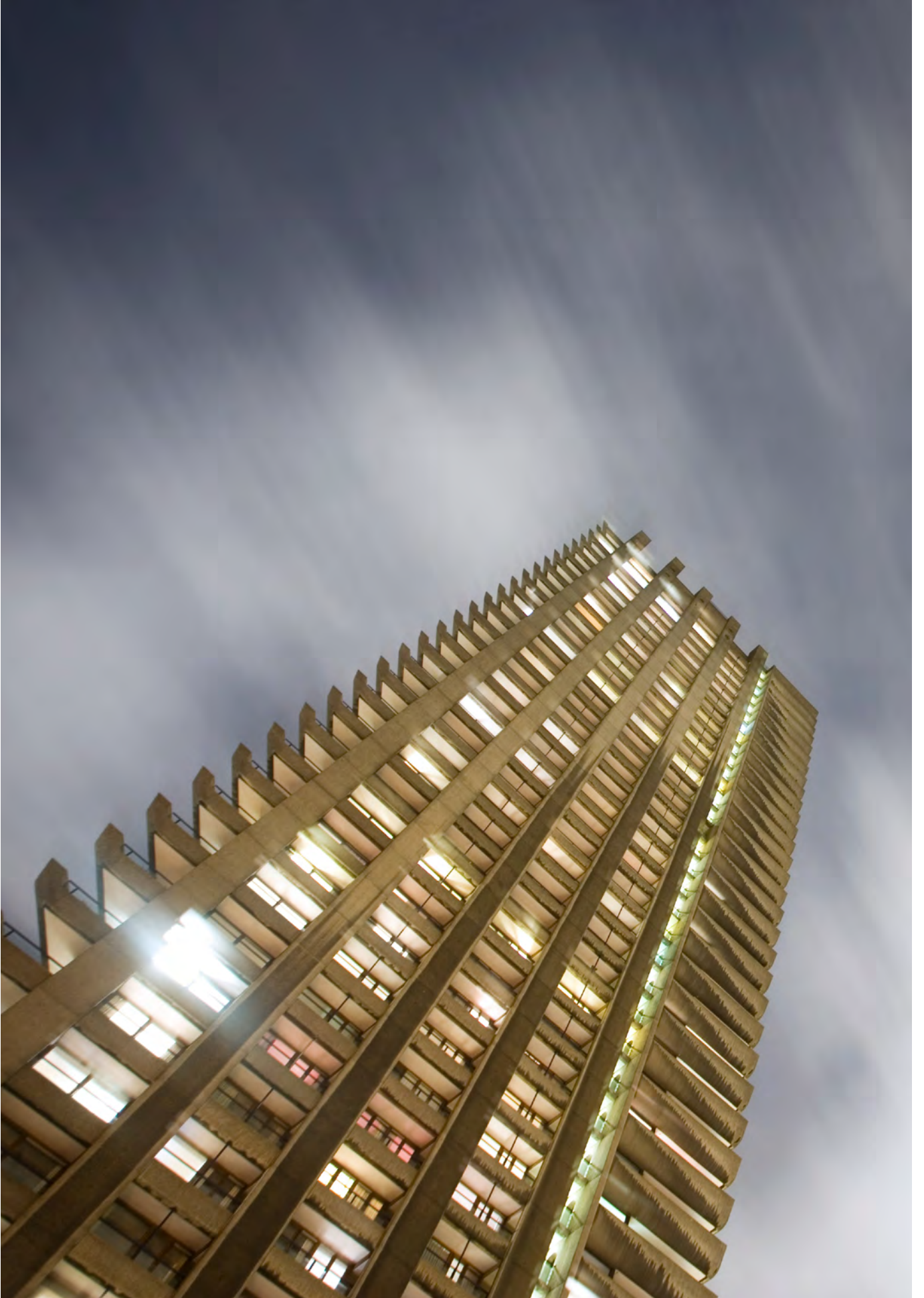
Ücretlerin vergilendirilmesine ilişkin Gelir İdaresi'nin 60 sayfalık bir rehber hazırladığını görüyoruz, zira konu öylesine detaylı ve kapsamlı ele alınabilecek mahiyette bir konu.

Bu çalışmada, genel hatlarıyla sık karşılaşılan durumlarda çalışanların beyan yükümlülüklerini anlamalarına yardımcı olmak ve bu yükümlülüklerini nasıl yerine getirebileceklerinden bahsetmek istedik. Ancak kişilerin kendi durumlarını değerlendirmeleri, araştırmalarını yapmaları ve gerekiyorsa profesyonel yardım almaları doğru olacaktır. Zira İdare 60 sayfalık rehberi hazırlayarak farkındalığı artırma amacını güderken, diğer taraftan ücretlerin vergilendirilmesi konusunu sıkı şekilde takip ederek mevzuata uyumsuzluğunu tespit ettiği mükelleflere ilişkin denetim faaliyetlerini de artırıyor. Dolayısıyla takip eden dönemde herhangi bir sorunla karşılaşmamak, hak kaybına veya cezai yaptırımlara uğramamak adına uyum süreçlerinin planlanması ve beyannamelerin süresinde ve doğru şekilde vergi dairelerine sunulması önem arz edecektir.

Kaynakça

- Gelir Vergisi Kanunu
- 311 Seri No'lu Gelir Vergisi Genel Tebliği
- Gelir İdaresi Başkanlığı'nın 20.01.2026 tarih ve "252 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğinde Yer Alan ve Tevkif Yoluyla Kesilen Vergilerin Nakden İadesine Yönelik Tespit Olunan Hadler 2026 Yılı İçin Yeniden Belirlenmiştir" başlıklı duyurusu
- "Ücret gelirinin beyanı: Beyan dönemi öncesi son hatırlatmalar"; Didem Erdem 17.02.2026; Ekonomist Dergisi

Bu makalede yer alan açıklamalar, yazarının konu hakkındaki kişisel görüşünü yansıtmaktadır. Makaledeki bilgi ve açıklamalardan dolayı EY ve/veya Kuzey YMM ve Bağımsız Denetim A.Ş.'ye sorumluluk iddiasında bulunulamaz. Mevzuatın sık değiştirilen ve farklı anlayışlarla yorumlanabilen yapısı nedeniyle, herhangi bir konuda uygulama yapılmadan önce konunun uzmanlarından profesyonel yardım alınmasını tavsiye ederiz.

Taxation of rental income, and proceeds from the sale of immovable properties, earned in 2025

In this article, we will be discussing the taxation of income earned in 2025 by fully taxable natural persons from residential properties or business premises, outside the scope of commercial activities, by addressing the matter under two main headings (rental income and proceeds from sales).

I. Taxation of rental income

A. Rental Income from Residential Properties

Rental income earned in 2025 from immovable properties rented out as residential property will be exempt from income tax up to 47,000 TL. If the income earned is less than this amount, no tax return is required to be submitted.

However, if the income earned exceeds the exemption limit and is not declared, or is under-declared, it is not possible to benefit from this exemption. Furthermore, those who are required to declare their commercial, agricultural, or professional income through an annual tax return cannot benefit from this exemption either.

On the other hand, out of those whose rental income earnings from residential properties in 2025 exceed the exemption amount of 47,000 TL; the ones whose total gross income of their earnings (wages, income from movable capital, income from immovable capital, and other gains and earnings) exceeds 1,200,000 TL, regardless of whether or not they are subject to declaration, will also not be able to benefit from this exemption.

In case the taxpayers entitled to an exemption earn rental income from residential properties in 2025 that exceeds the exemption amount, the exemption amount (47,000 TL) is deducted first from gross income, and then expenses (actual or lump-sum expenses) are deducted to determine the amount on which tax should be calculated (tax base).

The income tax payable is calculated by applying the tax rates indicated in the income tax tariff applicable in 2025 to the tax base.

B. Rental income from business premises

When declaring rental income earned from business premises that is subject to tax withholding, a "declaration limit" determined separately for each year is applicable. This limit is 330,000 TL for rental income earned in 2025 from business premises.

Therefore, if the gross amount of rental income earned in 2025 from business premises that is subject to tax withholding is below 330,000 TL, there is no need to submit a declaration for such income. However, when compared with the declaration limit of 330,000 TL the total of other taxable income from movable capital must be taken into account, in addition to the income mentioned above,

If gross rental income from business premises exceeds the declaration limit, the entire income must be declared. From the amount in question, expenses will be deducted using either the lump-sum or actual expense method, depending on the preference of the income earner, and the taxable amount will thus be determined.

Taxes withheld (tax withholding made) by the lessee during the year can be deducted from the income tax calculated according to the income tax tariff on this amount. The rate of the tax withheld here is 20% and is applied when the rent is paid in cash or to an account (including advance payments).

C. Expenses to be deducted from rental income

Expenses that can be taken into account when determining rental income that is declared can be determined using two different methods. These are the "lump-sum expense" and "actual expense" methods. Taxpayers are free to choose either of these methods.

1. Lump-sum expense method

When this method is chosen, 15% of the rental amount can be deducted directly as an expense item.

If a portion of the income is exempt (for example, a residential property rental exemption that is applied in 2025 as 47,000 TL), the exemption must first be deducted from the rental amount, and then a lump-sum expense of 15% must be deducted from the remaining income.

In terms of rental income earned from business premises, there is no exemption amount, and accordingly, 15% of the rental income received must be deducted as a lump-sum expense and the remaining amount must be declared.

Those who prefer to use this method cannot switch back to the actual expense method for 2 years.

2. Actual expense method

In the case of actual expense method, expenses listed in Article 74 of the Income Tax Law, which must be documented, can be deducted from rental income.

However, since 47,000 TL of the earnings in the case of rental income from residential properties is exempt from tax, only the portion corresponding to the taxable income should be calculated and deducted from the income.

Below, you may find information about expenses that can be deducted using the actual expense method:

a. Loan interests

If an immovable property purchased with a loan was rented out, the interest paid on the loan could be deducted from the rental income earned. However, an amendment was

introduced in legal regulations in December/2025 which ended the practice of allowing the deduction of interest on credits (such as housing loans) used for purchasing residential properties rented out, from rental income. The new regulations came into effect starting with the tax returns due in March 2026 (for income earned in 2025).

On the other hand, the practice of deducting interest on loans used to purchase properties, other than residential properties (e.g., immovable properties rented out as business premises), and rights, from rental income continues.

b. 5% of the residential property purchase price

In terms of an immovable property rented out as a residential property, 5% of its purchase price can only be deducted from the rental income received from that specific residential property, for a period of 5 years, starting from the year of purchase. However, if the expenses calculated in this way exceed the rental income earned, the excess portion cannot be deducted from other income or carried forward to future years.

c. Rent of a residential property where the lessor resides

Another actual expense item is the rent paid by lessors who rent out their own residential properties, for the residential properties they reside in themselves. The portion of these rent payments corresponding to income that is not subject to exemption can be deducted from income using the actual expense method. However, as is the case above, if this expense exceeds rental income, the excess portion cannot be deducted from other income or carried forward to future years.

d. Thermal insulation costs

Expenses made by the lessor, increasing the economic value of the immovable property and providing heat insulation and energy saving can be deducted from rental income.

e. Other actual expenses

Provided they relate to the rented immovable property, some other actual expense items that can be taken into account when declaring rental income are listed below:

- Expenses for lighting, heating, water, and elevator,
- Management expenses,
- Insurance expenses, and taxes, duties/levies, fees and goodwill paid,
- Depreciations (2%),
- Repair costs, and maintenance and upkeep costs,
- Rentals paid by the lessors who lease out the properties and rights they rent themselves, and other actual expenses.

II. Proceeds from sales of immovable properties

Proceeds earned from the sale of immovable properties purchased, by natural persons for purposes other than commercial activity are regarded as "appreciation gains." While these gains are normally subject to income tax; if an immovable property inherited or acquired as a donation is sold, no income tax is payable regardless of the amount of the gain.

A. Holding (ownership) period and its impact on taxation

Proceeds earned from the sale of an immovable property acquired through means other than inheritance or donation (i.e. purchased, having been constructed, etc.) after such property is held under ownership for at least 5 years are not subject to income tax. On the other hand, if such property is sold after being held under ownership for less than 5 years, in principle, income tax is required to be paid on the proceeds earned.

B. Indexation

When calculating the taxable proceeds from an immovable property sold before the five-year period expires, indexation can be applied to eliminate the effects of inflation.

The percentage of increase between the "Domestic Producer Price Index (DPPI) of the month preceding the month in which the immovable property was sold, and the DPPI of the month preceding the month in which it was purchased is calculated. A new cost amount is determined by increasing the purchase price by this percentage.

The amount that remains after expenses, if any, are deducted from the difference between this new cost amount and the sales price is considered net profit. However, in order to benefit from this practice, the index difference must be more than 10 percent.

C. Application of exception

The proceeds earned from the sale of an immovable property within 5 years is exempt from income tax up to 120,000 TL for the year 2025. In case the proceeds calculated after indexation -if indexation is possible-, or the difference between the purchase and sale price -if indexation is not possible-, is less than 120,000 TL, no tax return is filed and therefore no tax is paid.

If the income earned exceeds this amount, the excess portions must be declared through an income tax return and the corresponding tax must be paid.

III. Tax rate, declaration and payment

A. Income tax rate

Income tax on the tax returns to be submitted in March 2026 for the non-wage income (security income, rental income, commercial earnings, self-employment) derived in 2025 will be calculated in line with the below tariff:

Income bracket	Tax rate (%)
Up to TL 158,000	15
For TL 330,000; for the first TL 158,000, TL 23,700, for above	20
For TL 800,000; for the first TL 330,000, TL 58,100, for above	27
For TL 4,300,000; for the first TL 800,000, TL 185,000, for above	35
For more than TL 4,300,000, for TL 4,300,000, TL 1,410,000, for above	40

B. Time of declaration

Natural persons are required to declare their rental income or the proceeds they earn from the sale of their immovable properties, in an annual income tax return by the end of March of the following year.

Accordingly, the aforementioned income earned in 2025 must be declared between March 1, 2026 and the end of the day on Tuesday, March 31, 2026.

C. Method of submission of the tax return

Annual income tax returns relating to rental income or proceeds from the sale of immovable properties can be submitted in person at the tax office. These tax returns can also be sent by mail.

The tax return regarding these incomes can also be submitted online through the "Pre-completed Tax Return System".

The system can be accessed via the e-Government portal through the "Pre-completed Tax Return" section (<https://intvrg.gib.gov.tr/hazirbeyan/#/>) on the website of the Revenue Administration, or by using the Internet Tax Office user code and password.

D. Timing of the tax payment

Income tax calculated through a tax return must be paid in two equal instalments; the first instalment must be paid by the end of March and the second instalment by the end of July.

Income tax declaration for employment income earned in 2025

March is the period in which all income taxpayers, including employees, are required to submit their annual income tax returns. Taxpayers must file their returns for 2025 by 31 March 2026, and the first instalment of the income tax must also be paid by this date; the second instalment will be due by 31 July 2026.

In Türkiye, employment income is generally taxed through withholding by the employer; however, employees may also be required to declare their employment income through an annual tax return. In summary, the following types of employment income earned in 2025 must be declared (these explanations apply to individuals who are resident in Türkiye; non resident individuals should examine their specific circumstances separately):

- Employment income earned directly from a foreign employer
- Employment income obtained from one or more Turkish employers where the annual total exceeds TRY 4,300,000
- In cases where income is received from multiple employers, employment income earned from the second and subsequent employers exceeding TRY 330,000

For employees who receive income from only one employer throughout the year, a filing obligation arises if the annual cumulative income tax base exceeds TRY 4,300,000. For employees who receive income from multiple employers, both the total cumulative tax base exceeding TRY 4,300,000 and the cumulative tax base from second and subsequent employers exceeding 330,000 TRY must be assessed. Since employees may choose which employer is considered the "first employer", different scenarios may trigger a filing obligation, requiring careful evaluation.

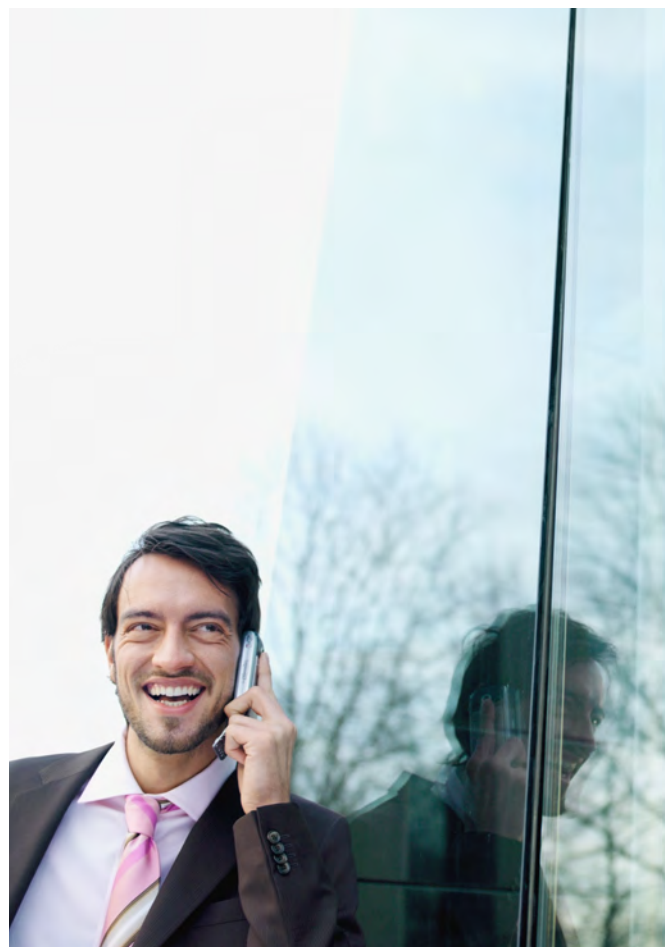
For income received from a foreign employer, the general rule is that such income must be declared because no tax is withheld in Türkiye. However, there are two important exceptions: the minimum wage exemption applicable to individuals who do not earn any other employment income in Türkiye, and the exemption for employees working in Türkiye for a non resident entity who are paid in foreign currency and whose salaries are not recorded as expenses in Türkiye. Income that does not fall under these exemptions must be declared. For example, bonuses or stock based compensation received from foreign group companies while also earning employment income from other group company in Türkiye are not exempt and must be declared.

Employees may deduct certain expenses in Türkiye on their annual tax returns. The most common deductible items are personal insurance premiums and education and healthcare expenses. For insurance premiums, the deductible amount is limited to the lower of the annual minimum wage and 15%

of the income tax base, and any amount already deducted through payroll must be subtracted when calculating the deductible amount. Education and healthcare expenses must be supported by invoices from Turkish taxpayers and may not exceed 10% of the declared income. Donations, charitable contributions and other special deductions may also be included in the return within the limits set by the legislation.

Tax returns must be submitted to the tax office responsible for the taxpayer's residential address. Although electronic filing is not mandatory for employees, returns may be submitted online through the Revenue Administration's "Ready Return" system, or by authorising a certified professional. If the tax calculated on the return is lower than the tax withheld during the year, the difference may be refunded to the taxpayer. A separate refund request must be submitted, and refunds exceeding TRY 426,000 require a tax inspection.

In conclusion, the declaration of employment income is subject to detailed rules, and it is important for employees to analyse their circumstances carefully and seek professional guidance where necessary. Accurate and timely filing helps prevent potential tax risks and penalties in the future.

Explanations in this article reflect the writer's personal view on the matter. EY and/or Kuzey YMM ve Bağımsız Denetim A.Ş. disclaim any responsibility in respect of the information and explanations in the article. Please be advised to first receive professional assistance from the related experts before initiating an application regarding a specific matter, since the legislation is changed frequently and is open to different interpretations.

Gümrükte Gündem

Sercan Bahadır

Şubat ayı “Gümrükte Gündem”i belirleyen başlıca gelişmeler, posta ve hızlı kargo taşımacılığına yönelik yapılan değişiklikler, ithalatta gözetim, korunma önlemleri ve haksız rekabet uygulamalarına ilişkin ödenen KDV’nin indirimine yönelik usul ve esasların netleştirilmesi ve basitleştirilmiş usule erişim koşullarının yeniden düzenlenmesi öne çıkan başlıca gelişmeler arasında yer almaktadır.

Söz konusu değişiklikler, özellikle posta ve hızlı kargo rejimi, mikro ihracat uygulamaları, numune/model beyan süreçleri ve ithalat maliyetleri üzerinde doğrudan etki yaratması nedeniyle dış ticaret operasyonlarının planlanması bakımından firmalar açısından dikkatle değerlendirilmesi gereken yeni yükümlülükler ortaya koymaktadır.

Bu yazıda, Şubat ayı içerisinde yapılan diğer değişikliklere ilişkin detayları ve öne çıkan gümrük ve uluslararası ticaret konularını bulabilirsiniz.

1. 2026 yılında 2872 sayılı Çevre Kanunu uyarınca geri kazanım katılım payı esaslarına uymayanlara verilecek idari para cezaları belirlendi.

Bilindiği üzere, 10 Aralık 2018 tarihli Resmî Gazete’de yayımlanan 7153 sayılı “Çevre Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun”un 8’inci maddesiyle, 2872 sayılı Çevre Kanunu’na “Geri Kazanım Katılım Payı” başlıklı ek 11’inci madde eklenmişti.

5326 sayılı Kabahatler Kanunu’nun 17’nci maddesinin yedinci fıkrasında idari para cezalarının her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için Vergi Usul Kanununun mükerrer 298’inci maddesi hükümleri uyarınca tespit ve ilân edilen yeniden değerlendirme oranında artırılmak suretiyle uygulanacağı ve bu şekilde yapılacak hesaplamalarda bir Türk lirasının küsurunun dikkate alınmayacağı hükmü yer almaktadır.

Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından hazırlanarak 27.11.2025 tarihli Resmî Gazete’de yayımlanan, Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No: 585) uyarınca 2025 yılı için yeniden değerlendirme oranı %25,49 olarak tespit ve ilan edilmiştir.

Bu doğrultuda, 2872 sayılı Çevre Kanunu’nun 20’nci maddesi uyarınca, geri kazanım katılım payı beyan ve ödeme yükümlülüklerini yerine getirmeyenlere ilişkin 01.01.2026 tarihinden itibaren geçerli olacak idari para cezaları aşağıda dikkatinize sunulmuştur.

Çevre Kanunu’nun 20’nci maddesi (g) ve (bb) bentleri uyarınca,

“g) 12’nci maddede öngörülen bildirim ve bilgi verme yükümlülüğünü yerine getirmeyenlere 209.624 Türk lirası idarî para cezası verilir.”

“bb) Bu Kanun’da geri kazanım katılım payına tabi olan ek (1) sayılı listede yer alan ürünlere yönelik olarak;

- 1) Plastik poşetleri ek 13’üncü maddeye aykırı olarak ücretsiz verdiği veya Bakanlıkça belirlenen usul ve esaslara aykırı olarak plastik poşet verdiği tespit edilen satış noktalarına depo alanı hariç kapalı satış alanının her metrekaresi için 143,75 Türk lirası, elektronik ortamda satış yapanlara ise 26.065 Türk lirasından 260.701 Türk lirasına kadar,

- 2) Bakanlıkça belirlenen usul ve esaslara aykırı olarak plastik poşetleri üretene, tedarik edene; üreticinin Türkiye dışında olması halinde, üretici tarafından yetkilendirilen temsilciye ve/veya ithalatçıya 130.348 Türk lirası,
- 3) Geri kazanım katılım payına ilişkin belirlenen esaslara uymayanlara 13.032 Türk lirası idari para cezası verilir.”

2. Posta ve Hızlı Kargo Yoluyla Taşınan Eşyanın Gümrük İşlemlerine İlişkin Tebliğ (Seri No: 1)'de Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Seri No: 5) yayımlandı.

Posta ve Hızlı Kargo Yoluyla Taşınan Eşyanın Gümrük İşlemlerine İlişkin Tebliğ (Seri No: 1)'de Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Seri No: 5) 03.01.2026 tarihli Resmî Gazete'de yayımlandı. Anılan Tebliğ uyarınca;

1. 1'inci madde çerçevesinde;

- 4'üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan “Bu Tebliğ kapsamındaki işlemlerin ifası, takibi ve sonuçlandırılması için şirket bünyesinde gümrük müşaviri istihdam ediyor olması veya gümrük müşaviri ya da gümrük müşavirliği şirketiyle sözleşme yapmış olması” hükmü “Bu Tebliğ kapsamındaki işlemlerin ifası, takibi ve sonuçlandırılması için şirket bünyesinde **asgari iki gümrük müşaviri istihdam ediyor olması veya asgari iki gümrük müşaviri ile sözleşme yapmış olması ya da asgari iki gümrük müşaviri görevlendirilmek üzere bir gümrük müşavirliği şirketiyle sözleşme yapmış olması**” şeklinde değiştirilmiştir.
- Posta idaresi için de yukarıda belirtilen asgari iki gümrük müşavirliği istihdam koşulu geçerlidir.
- 4'üncü maddeye yeni bir 4'üncü fıkra eklenerek; yukarıda belirtilen istihdam edilecek gümrük müşavirliği sayısının belirlenmesine ilişkin yetki Ticaret Bakanlığına verilmiştir.

2. 2'nci madde çerçevesinde; Tebliğ'in 10'uncu maddesinin yedinci fıkrasında yapılan değişiklik ile 2009/15481 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı'nın 126'ncı maddesi kapsamında miktarı brüt 600 kilogramı ve değeri 30.000 avroyu geçmeyen ihracat rejimine konu eşyanın beyanı Tebliğ hükümleri çerçevesinde operatör tarafından yapılacağı hükmü getirilmiştir. Bahse konu değişiklik ile “mikro ihracat” olarak bilinen basitleştirilmiş gümrük beyanı ile yapılan ihracat işlemlerinde mevcut uygulanan limitler miktar ve tutar olarak iki katına yükseltilmiştir.

3. 1'inci maddesi Tebliğ'in yayımından 90 gün sonra, diğer hükümleri yayımı tarihinde yürürlüğe girecektir.

3. 7846 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı kapsamında indirimi kabul edilmeyen KDV'ye ilişkin KDV Genel Uygulama Tebliği'nde düzenleme yapıldı.

24.11.2023 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan 7846 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı kapsamında;

- İthalatta gözetim uygulanması hakkında ilgili mevzuat uyarınca, gözetim uygulamasına tabi tutulan mallara ilişkin gümrük beyannamelerinde beyan olunan ve tevsik edilemeyen tutarlar,
- İthalatta korunma önlemleri uygulanması hakkında ilgili mevzuat uyarınca korunma önlemi olarak uygulanan gümrük vergisi ve/veya ek mali mükellefiyetler,
- İthalatta haksız rekabetin önlenmesi hakkında ilgili mevzuat kapsamında uygulanan dampinge karşı vergi ve telafi edici vergiler,

ile bu tutarlar nedeniyle doğan ve KDV matrahına dâhil olan her türlü vergi, resim, harç ve paylar dolayısıyla ödenen KDV'nin indirim konusu yapılamayacağı hüküm altına alınmış idi.

Bahse konu Karar'a ilişkin olarak Resmi Gazete'de yayımlanan Katma Değer Vergisi Genel Uygulama Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Seri No: 57) ile Uygulama Tebliği'ne “III/C-2.6.” bölümü eklenerek ithalatta gözetim uygulanması, korunma önlemleri ve ithalatta haksız rekabetin önlenmesi hakkında mevzuat kapsamında ödenen KDV'nin indirimine ilişkin genel açıklamalara yer verilmiş, ayrıca indirimi kabul edilmeyen KDV'nin indirim konusu yapıp yapılmadığının tespitinin ne şekilde gerçekleştirileceğine ilişkin düzenlemeler yapılmıştır.

Buna göre bu kapsamda ithalat yapan mükellefler;

- Takvim yılının altışar aylık dönemleri itibarıyla ithalat bedeli 46 Sıra No.lu Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanunu Genel Tebliği'nin 3'üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde belirlenen tutarı aşmayan ithalatlara ilişkin KDV'nin, işlemin yapıldığı döneme ait KDV beyannamesinde mezkur Karar kapsamında doğru bir şekilde indirim konusu yapıp yapılmadığını altışar aylık dönemleri izleyen ayın sonuna kadar bağlı oldukları vergi dairesine bildireceği,
- Takvim yılının altışar aylık dönemleri itibarıyla ithalat bedelinin belirlenen tutarı aşması halinde, söz konusu uygulamalar nedeniyle ödenen KDV'nin, mezkur Karar kapsamında doğru bir şekilde indirim konusu yapıp yapılmadığını altışar aylık dönemleri izleyen ayın sonuna kadar ibraz edilecek Özel Amaçlı YMM Raporu ile tevsik edileceği, şu kadar ki, mükellefin ithalatın yapıldığı yıl için süresinde düzenlenmiş tam tasdik sözleşmesinin

bulunması ve düzenlenecek raporda 7846 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı kapsamında gerçekleştirilen ithalata ilişkin ödenen KDV'nin indirim konusu yapıp yapılmadığına yönelik açıklama bulunması halinde Özel Amaçlı YMM Raporu ibrazına gerek bulunmayacağı, hüküm altına alınmıştır.

Söz konusu düzenleme 31.01.2026 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

4. "Posta ve Hızlı Kargo Taşımacılığı-Gümrük İşlemleri" konulu Genelge'de değişiklik yapılmıştır.

4458 sayılı Gümrük Kanunu ve ikincil mevzuat çerçevesinde posta ve hızlı kargo taşımacılığı yoluyla gerçekleştirilen gümrük işlemlerine ilişkin usul ve esaslar, 29.04.2022 tarihli ve 2022/9 sayılı "Posta ve Hızlı Kargo Taşımacılığı-Gümrük İşlemleri" konulu Genelge ile düzenlenmiştir.

Bu kez, 06.02.2026 tarihli ve 2026/4 sayılı Genelge ile anılan Genelge'de bazı değişiklikler yapılmış olup, söz konusu düzenlemeler aşağıda özetlenmektedir:

2022/9 sayılı Genelge'nin "1. Basitleştirilmiş Gümrük Beyanı (İthalat)" bölümünde yer alan,

- 1.1. maddenin (c) bendi yürürlükten kaldırılmış ve
- (ç) bendi yeniden düzenlenerek, "(ç) Karar'ın 62'nci maddesi kapsamında kıymeti 1.500 avroyu geçmeyen ilaç cinsi eşya ile takviye edici gıdalar," şeklinde değiştirilmiş,
- "2. Detaylı Beyan (İthalat)" bölümünün 2.1. maddesinde yer alan "30 avroyu aşan ancak" ifadesi madde metninden çıkarılmıştır.
- "3. Basitleştirilmiş Gümrük Beyanı (İhracat)" bölümünün 3.1. maddesinde geçen "300 kilogramı" ifadesi "600 kilogramı", "15.000 avroyu" ifadesi "30.000 avroyu" şeklinde değiştirilmiştir.

Genelge'nin "III. Numuneler" başlıklı bölümü tamamen yenilenerek "Numunelik Eşya ve Modeller" başlığı altında yeniden düzenlenmiştir. Bu kapsamda;

- Numunelik eşyanın tanımı, muafiyet şartları ve temsil yetkisi ayrıntılı şekilde açıklanmıştır.
- Tekstil, konfeksiyon, deri ve deri mamulleri sektörlerine özgü ara mamullerin numune kapsamında değerlendirilmesine açıkça yer verilmiştir.
- Gümrük idaresinin, numune olma vasfını ortadan kaldırmayacak şekilde eşyanın kalıcı kullanımını önleyici tedbirler alabileceği düzenlenmiştir.
- Numunelerin firma adına gelmesi ve firmanın faaliyet alanı ile uyumlu olması şartı vurgulanmıştır.

"Model" kavramı, ilgili Genelge ile müstakil bir başlık altında düzenlenmiş olup, aşağıdaki hususları içermektedir. Bu kapsamda;

- Araştırma-geliştirme faaliyetlerinde kullanılmak üzere getirilen, ticari mahiyet arz etmeyen eşyaların model olarak değerlendirileceği,
- Eğitim, bilimsel araştırma, Ar-Ge projeleri ve teknoloji geliştirme bölgeleri kapsamında gelen modeller için belge ibrazı ve T.C. Kimlik Numarası beyanı zorunluluğu getirildiği,
- Bir gerçek kişi adına gelen modellerin sevkiyat başına 30 Avro'yu geçemeyeceği ve aylık taşıma senedi sayısına sınırlama getirildiği,
- Posta ve hızlı kargo taşımacılığı yoluyla gelen modellerin basitleştirilmiş gümrük beyannamesi ile beyanında muafiyet kodu alanında "Model" kodunun kullanılacağı

düzenlenmiştir.

"IV. Yasaklama ve Kısıtlamaya Tabi Eşya" bölümünün 3'üncü maddesinde yer alan "ithali mümkün bulunmamaktadır" ifadesi "ithali mümkün bulunmaktadır" şeklinde değiştirilmiştir.

Muafiyet kodlarına ilişkin düzenlemeler yapılmış olup, Ek-1'e "MODEL" muafiyet kodu eklenmiş; NUM, HK30, HK60, ILAC30 ve ILAC60 muafiyet kodlarının kapsam ve açıklamaları güncellenmiştir.

Bu Genelge 06.02.2026 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

5. Gümrük Genel Tebliği (Gümrük İşlemleri) (Seri No: 16)'nde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ yayımlandı.

Resmî Gazete'de yayımlanan Gümrük Genel Tebliği (Gümrük İşlemleri) (Seri No: 16)'nde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ ile 11.7.2002 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan Gümrük Genel Tebliği (Gümrük İşlemleri) (Seri No: 16)'nin 3'üncü maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

"30/12/2011 tarihli ve 28158 üçüncü mükerrer sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Onaylanmış Kişi Statüsüne İlişkin Gümrük Genel Tebliği (Sıra No: 1)'nin 42/A maddesinin birinci fıkrasında belirlenen koşulları sağlayan ve mezkur maddede belirtilen kolaylıklardan faydalanma hakkı bulunan Onaylanmış Kişi Statü Belgesi ya da Yetkilendirilmiş Yükümlü Sertifikası sahibi olanlar tarafından eşyaları için yaygın basitleştirilmiş usul talep edilmesi halinde, bu talep eşyanın yukarıda belirtilen özellikleri taşıyıp taşımadığına bakılmaksızın kabul edilir."

Bu düzenlemeyle birlikte, Gümrük Genel Tebliği (Gümrük İşlemleri) (Seri No: 16)'nin 3'üncü maddesinde sağlanan basitleştirilmiş usulden tüm OKSB sahiplerinin değil, Onaylanmış Kişi Statüsüne İlişkin Gümrük Genel Tebliği (Sıra No: 1)'nin 42/A maddesinin birinci fıkrasında

belirlenen koşulları sağlayan ve mezkûr maddede belirtilen kolaylıklardan faydalanma hakkı bulunan OKSB sahibi kişilerin yararlanmasına yönelik düzenleme yapılmıştır.

Onaylanmış Kişi Statüsüne İlişkin Gümrük Genel Tebliği (Sıra No: 1)'nin 42/A maddesinin birinci fıkrasında şu düzenlemeler yer almaktadır:

MADDE 42/A - (1) Aşağıda belirtilen koşulları sağlayan statü belgesi sahiplerine ait gümrük beyannamesi kapsamı ithalat ve ihracat esyası, bu koşulları sağlamayan statü belgesi sahiplerine göre daha az muayeneye tabi tutulabilir.

- a) Dış ticaret sermaye şirketleri, sektörel dış ticaret şirketleri, grup ihracatçıları, grup ithalatçıları, Ar-Ge merkezi belgesine sahip kişiler ile bakım onarım faaliyeti yürüten ticari hava taşımacılığı şirketleri hariç imalatçı olmak,
- b) Aşağıda belirtilen koşullardan en az birini sağlamak:
 - 1) Yetkili bölge müdürlüğüne bu izin için başvuru yapıldığı tarihten geriye dönük iki yıl içerisinde, on ikişer aylık iki dönem ayrı ayrı olmak üzere, herhangi bir dönem içerisinde asgari beş milyon FOB/ABD doları tutarında fiili ihracat yapılmış olması,
 - 2) Yetkili bölge müdürlüğüne bu izin için başvuru yapıldığı tarihten geriye dönük iki yıl içerisinde, on ikişer aylık iki dönem ayrı ayrı olmak üzere, herhangi bir dönem içerisinde gerçekleştirilen ithalat ve fiili ihracat toplamının asgari yirmi milyon ABD doları tutarında olması.

- c) Dış ticaret sermaye şirketleri, sektörel dış ticaret şirketleri, Ar-Ge merkezi belgesine sahip kişiler ile bakım onarım faaliyeti yürüten ticari hava taşımacılığı şirketleri hariç olmak üzere, bu izin için başvuru yapıldığı tarihten geriye dönük bir yıl içinde ortalama en az yüz işçi istihdam ediyor olması gerekir. İşçi sayısının tevsikine ilişkin olarak, onaylanmış kişi statüsü başvurusu ile bu maddede düzenlenen kolaylaştırmalardan yararlanma izin başvurusunun eş zamanlı yapılması durumunda, OK1 tespit sözleşmesinin yapıldığı tarih itibarıyla, sadece beyanın kontrol türüne ilişkin kolaylaştırma iznine başvurulması halinde ise yetkili bölge müdürlüğüne başvuru yapıldığı tarih itibarıyla Sosyal Güvenlik Kurumu mevzuatı uyarınca yasal verilme süresi geçmiş aylık prim ve hizmet belgelerinin esas alınacağı yazı aslı dikkate alınır. Grup ihracatçıları ve grup ithalatçıları için bu bentte belirtilen koşul aranmaz. Ancak, grup ihracatçıları veya grup ithalatçıları tarafından yapılan başvurularda, dış ticaret işlemlerinde adlarına aracılık yapıldığı bildirilen grup imalatçıları tarafından bu bentte yer alan koşulun sağlanması zorunludur. Bu koşulun sağlanmasında, grup imalatçılarının işçi sayıları toplamı dikkate alınır.

Bu bentte belirtilen tutarların hesaplanmasında Gümrük Yönetmeliği'nin 24'üncü maddesinin iki, beş ve altıncı fıkraları da dikkate alınır.

Bu Tebliğ yayımı tarihinden 30 gün sonra (08.03.2026) yürürlüğe girecektir.

İş ve sosyal güvenlikte son gelişmeler

Bu sayımızda sosyal güvenlik alanında yaşanan önemli gelişmeler sizlerle paylaşılmıştır.

1. İşçinin ücretinden yazılı muvafakat olmaksızın yapılan kesintilerin hukuki niteliği

Yargıtay 9. Hukuk Dairesi'nin 2025/8613 E., 2025/10406 K. sayılı kararı üzerine bir inceleme

Özet

Bu çalışmada, işverenin işçinin ücretinden tek taraflı olarak yaptığı kesintilerin hukuki sınırları, Yargıtay 9. Hukuk Dairesi'nin 25.12.2025 tarihli ve 2025/8613 E., 2025/10406 K. sayılı kararı çerçevesinde incelenmiştir. Somut olayda uyumsuzluk; işveren tarafından trafik cezası, akaryakıt gideri ve iletişim masrafı gibi çeşitli adlar altında yapılan ücret kesintilerinin, işçinin açık yazılı muvafakati veya zararın varlığını ve miktarını ortaya koyan bir yargı kararı bulunmaksızın uygulanıp uygulanamayacağı noktasında toplanmaktadır. Bölge Adliye Mahkemesi, işçinin ücretinden yapılan bu tür kesintilerin hukuka aykırı olduğu gerekçesiyle iadesine karar vermiş; söz konusu hüküm Yargıtay tarafından onanmıştır. Yüksek Mahkeme, bu kararla ücretin korunması ilkesini ve işçinin ekonomik açıdan korunmasına yönelik yaklaşımını pekiştirmiştir. Karar, işverenin yönetim ve denetim yetkisinin, işçinin ücret alacağı söz konusu olduğunda mutlak olmadığına; kesinti ve mahsup uygulamalarının ancak açık rıza veya yargısal denetim altında hukuka uygunluk kazanabileceğine işaret etmektedir. Çalışmada, kararın iş hukuku uygulamasına etkileri değerlendirilerek, özellikle işverenlerin ücret kesintisi yaparken uymaları gereken hukuki ölçütler ortaya konulmaktadır.

a. Uyumsuzluğun konusu ve davacının talepleri

İncelemeye konu uyumsuzluk, uzun süreli bir iş ilişkisinin sona ermesinin ardından işçinin kıdem ve ihbar tazminatına hak kazanıp kazanmadığı, işveren tarafından ücret ve tazminat alacaklarından yapılan kesintilerin hukuka uygunluğu ve işverenin mahsup iddiasının sınırları noktasında toplanmaktadır.

Davacı işçi, davalı şirkette2007 -2021 tarihleri arasında şube müdürü unvanıyla çalışmış; görev tanımı kapsamında saha hizmetleri, ATM ve POS cihazları ile banka şubelerinde kullanılan bilgisayar ve donanımların teknik servis operasyonlarının yönetiminden sorumlu olmuştur. Davacı, aylık brüt TL ücretle çalıştığını ve görev süresi boyunca işini gereği gibi ifa ettiğini ileri sürmüştür.

Davacı vekili, iş sözleşmesinin2021 tarihinde herhangi bir geçerli veya haklı neden gösterilmeksizin feshedildiğini, fesih nedeniyle kıdem ve ihbar tazminatlarının ödenmediğini, ayrıca işverence ücretlerinden çeşitli adlar altında (trafik cezası, benzin kesintisi, cep telefonu kesintisi vb.) hukuka aykırı kesintiler yapıldığını iddia etmiştir. Davacı, görev alanına giren cihazların kendisine zimmetlenmediğini, bu nedenle cihazların kaybolması veya ziyanından sorumlu tutulamayacağını da özellikle vurgulamıştır.

Bu çerçevede davacı; kıdem ve ihbar tazminatı ile birlikte fazla çalışma ücreti, ulusal bayram ve genel tatil ücreti, yıllık izin ücreti, asgari geçim indirimi ve bakiye ücret alacaklarının tahsilini talep etmiştir.

b. Davalı işverenin savunması ve yargılama sürecindeki hukuki tartışma

Davalı işveren, savunmasında öncelikle davacının çalışma süresi ve ücret ödemelerinin SGK kayıtları ve banka ödemeleriyle sabit olduğunu, bu nedenle bordrolara itibar edilmesi gerektiğini ileri sürmüştür. Ayrıca zamanaşımı def'inde bulunulmuş ve davanın belirsiz alacak davası olarak açılmayacağı savunulmuştur.

Esasa ilişkin olarak davalı, Covid-19 pandemisi sürecinde üretim ve operasyon hacminin önemli ölçüde daraldığını, büyük projelerin sona erdiğini ve bu nedenle organizasyonel küçülmeye gidildiğini; davacının iş sözleşmesinin de bu kapsamda feshedildiğini belirtmiştir. Davalı ayrıca, davacının sorumlu olduğu bölgede bazı cihazların teslim edilmediğini veya kaybedildiğini, davacının bu zararları iş sözleşmesi gereği tazmin etmeyi kabul ettiğini ve söz konusu zararların ücret ve tazminat alacaklarından mahsup edildiğini ileri sürmüştür.

İlk derece mahkemesi, davanın kısmen kabulüne karar vermiş; Bölge Adliye Mahkemesi ise istinaf incelemesinde, işverenin ileri sürdüğü iş hacmi daralması savunmasına rağmen fesih öncesi ve sonrası dönemde işçi alımlarının devam ettiğini, zarar iddiaları yönünden davacıdan savunma alınmadığını ve işçinin ücretinden kesinti yapılabilmesi için yazılı muvafakat veya kesinleşmiş bir mahkeme kararı bulunmadığını tespit ederek istinaf başvurusunu esastan reddetmiştir.

c. Yargıtay değerlendirmesi ve kararın hukuki önemi

Uyuşmazlık Yargıtay incelemesine taşındığında, Yargıtay 9. Hukuk Dairesi, Bölge Adliye Mahkemesi kararının usul ve yasaya uygun olduğu sonucuna ulaşmıştır. Yüksek Mahkeme, özellikle şu hususları örtük biçimde teyit etmiştir:

1. İşçinin ücretinden veya tazminat alacaklarından tek taraflı kesinti yapılabilmesi, ancak işçinin açık ve yazılı muvafakati veya zararın varlığını ve miktarını tespit eden bir mahkeme kararı ile mümkündür.
2. İşverenin zarar ve mahsup iddiasında bulunması halinde, zararın somut, belirli ve ispatlanabilir olması, ayrıca işçiye savunma hakkı tanınması gerekir.
3. Pandemi ve ekonomik daralma gibi işletmesel gerekçeler ileri sürülse dahi, bu gerekçelerin fiili istihdam hareketleriyle çelişmemesi ve fesihle tutarlılık arz etmesi zorunludur.

Bu değerlendirmeler doğrultusunda Yargıtay, davalı vekilinin temyiz itirazlarını yerinde görmeyerek Bölge Adliye Mahkemesi kararının onanmasına karar vermiştir.

Sonuç ve değerlendirmemiz

Yargıtay 9. Hukuk Dairesi'nin 2025/8613 E., 2025/10406 K. sayılı kararı, iş hukukunun temel ilkelerinden biri olan ücretin korunması ilkesini bir kez daha teyit eden niteliktedir.

Karar, işverenin yönetim ve organizasyon yetkilerinin, işçinin ücret ve tazminat alacakları söz konusu olduğunda sıkı şekil ve ispat kurallarına tabi olduğunu açık biçimde ortaya koymaktadır.

İncelenen uyuşmazlıkta Yüksek Mahkeme; işveren tarafından ileri sürülen zarar, mahsup ve ücret kesintisi iddialarının, işçinin açık ve yazılı muvafakati ya da yargısal bir tespit bulunmaksızın tek taraflı olarak hayata geçirilemeyeceğini kabul etmiştir. Bu yaklaşım, işçinin ekonomik açıdan korunması ve işveren karşısındaki zayıf konumunun dengelenmesi amacına uygun düşmektedir.

Karar ışığında, işverenlerin ücret ve tazminat alacaklarından kesinti yapabilmeleri için almaları gereken başlıca hukuki önlemler şu şekilde sıralanabilir:

1. Açık ve yazılı muvafakatin alınması

İşçinin ücretinden veya tazminat alacaklarından kesinti yapılabilmesi için, işçinin serbest iradesiyle verilmiş, açık, belirli ve yazılı bir muvafakatının bulunması gerekir. Genel nitelikte, soyut veya iş sözleşmesine önceden konulmuş matbu hükümler, Yargıtay uygulamasında çoğu zaman yeterli kabul edilmemektedir.

2. Zararın somut ve belirli şekilde tespiti

İşverenin zarar iddiasına dayanarak kesinti yapılabilmesi için zararın varlığı, miktarı ve işçinin kusuru somut delillerle ortaya konulmalıdır. Varsayıma dayalı, soyut veya belgeyle desteklenmeyen zarar iddiaları, ücret kesintisini hukuka uygun hâle getirmez.

3. İşçiye savunma hakkı tanınması

Zarar veya sorumluluk isnadı söz konusuysa, işçiye mutlaka savunma hakkı tanınmalı; işçinin açıklamaları alınmadan yapılan değerlendirmeler tek taraflı kabul edilmelidir. Savunma alınmaksızın yapılan kesintiler, hukuka aykırılık riski taşır.

4. Mahkeme kararı veya yargısal tespit yolunun tercih edilmesi

İşçi muvafakati bulunmayan hâllerde, işverenin doğrudan kesinti yoluna gitmek yerine zararın tespiti ve tahsili için yargı yoluna başvurusu, hukuki güvenlik açısından zorunlu ve en sağlıklı yöntemdir.

5. İstihdam ve fesih süreçlerinde tutarlılık

Kesintiye dayanak oluşturan zarar iddiaları ile fesih gerekçeleri arasında çelişki bulunmamalıdır. Özellikle işletmesel nedenlere dayalı fesihlerde, fiili istihdam hareketleriyle bağdaşmayan uygulamalar işveren aleyhine değerlendirilme riski taşır.

Sonuç olarak, incelenen karar; işverenlerin ücret kesintisi ve mahsup uygulamalarında ölçülülük, belgelendirme ve yargısal denetim ilkelerine azami özen göstermeleri gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu yönüyle karar, hem uygulamada karşılaşılan ihtilaflara ışık tutmakta hem de işverenlerin hukuki risklerini azaltmaya yönelik yol gösterici bir içtihat niteliği taşımaktadır.

2. İmalat sanayi işletmelerine mart ayında mali destek başlıyor?

İmalat sanayiinde üretim sürekliliğinin sağlanması, işletmelerin finansmana erişiminin desteklenmesi ve istihdamın korunması amacıyla, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı koordinasyonunda, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Küçük ve Orta Ölçekli İşletmeleri Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı (KOSGEB) ve Türkiye İş Kurumu (İŞKUR) iş birliğiyle 2026 yılı Şubat ayında İstihdamı Koruma Destek Programı başlatılmış olup, başvurular **2 Mart 2026 tarihinde başlayacaktır**.

Program kapsamında KOBİ; yıllık çalışan sayısı 250 kişiden az olan ve yıllık net satış hasılatı veya mali bilanço toplamı 1 milyar TL'yi aşmayan işletmeleri, bu sınırları aşan işletmeler ise büyük işletmeleri ifade etmektedir.

KOSGEB ve Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı tarafından programa ilişkin yapılan açıklamalar aşağıda özetlenmiştir.

A. Programın amacı

İmalat sanayi sektörlerinde istihdamın korunması ve artırılmasına yönelik olarak 5510 sayılı Kanun'un 4'üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında çalışan sigortalılar için işletmelere katkı sağlamaktır.

B. Başvuru şartları

Başvuru yapacak işletmenin;

- Merkez veya şube; ana veya yan faaliyet NACE Kodu; Kısım C - İmalat başlığı altında yer alması,
- İşletme Beyanının güncel olması,
- Türk Ticaret Kanunu'nda tanımlı gerçek veya tüzel kişi statüsünde olması,
- 2025 yılı Kasım ve Aralık aylarına ait ortalama prim gün sayısını 2026 yılında korumuş olması

gerekmektedir.

C. Destek unsurları

• Performans desteği

Performans desteğinden, **KOBİ veya Büyük işletmeler** yararlanabilir.

İşletmenin NACE Kodu; Kısım C - İmalat başlığı altında;
13- Tekstil Ürünlerinin İmalatı,
14- Giyim Eşyalarının İmalatı,
15- Deri ve İlgili Ürünlerin İmalatı,
31- Mobilya İmalatı,
32.99.02- Kot vb. baskı düğmeleri, çitçitlar, düğmeler, fermuarlar vb. imalatı (düğme formları ve fermuar parçaları dahil)

yer alması gerekir.

• Finansman desteği

Finansman desteğinden, **KOBİ**'ler yararlanabilir.

İşletmenin NACE Kodu; Kısım C - İmalat başlığı altında faaliyet gösteren ancak performans desteği kapsamında yer almayan sektörde olması gerekir.

Performans desteği

Destek unsuru	Destek tutarı	Destek üst limiti	Destek oranı
Performans Desteği	Aylık, 30 prim gün için 3.500 TL	Toplam destek üst limiti 249 çalışan üzerinden 360 prim gün çalışma karşılığı olarak 10.458.000 TL	%100 (Geri Ödemesiz)

Finansman desteği

Destek unsuru	Azami kredi vadesi	Kredi üst limiti	Destek puanı
Finansman Desteği	6 (altı) ay anapara ödemesiz, en fazla 36 Ay	Kullanılabilecek kredi üst limiti işletme başına en fazla 50.000.000 TL	10 Puan (Geri Ödemesiz)

Açıklamalar:

- İşletme, program kapsamında sağlanan performans ve finansman desteklerinden sadece birinden yararlanabilir.
- Program kapsamında sağlanan geri ödemesiz destek tutarları; yalnızca vergi dairesi ve SGK prim borçlarının ödenmesinde kullanılabilecek.

D. Finansmana erişim

- NACE Kodu; Kısım C - İmalat başlığı altında yer alan KOBİ veya Büyük işletmeler bankalardan kredi kullanabilir.
- Program kapsamında kullanılabilecek krediye ilişkin hususlar, bankalar ile imzalanan protokolle belirlenir.
- Program kapsamında kullanılabilecek kredi tutarı, işletmenin 2025 yılı Kasım ve Aralık aylarındaki muhtasar ve prim hizmet beyannamelerinde beyan edilen işyeri bazında prime esas kazanç toplam tutarının aylık ortalamasını geçmeyecek şekilde belirlenir.
- Kredi üst limiti işletme başına en fazla 50.000.000 TL'dir.
- Program kapsamında kredi kullanımı 2026 yılı Haziran ayı sonuna kadar tek seferde gerçekleştirilmelidir.

Finansman sağlayacak bankalar

Program kapsamında kredi kullandırımı aşağıdaki bankalar aracılığıyla gerçekleştirilecek:
T.C. Ziraat Bankası, Türkiye Vakıflar Bankası, Türkiye İş Bankası, Türkiye Halk Bankası, Türkiye Garanti Bankası, Yapı ve Kredi Bankası, Akbank, DenizBank, Kuveyt Türk Katılım Bankası, Türk Ekonomi Bankası, Ziraat Katılım Bankası, Vakıf

Katılım Bankası, Albaraka Türk Katılım Bankası, Emlak Katılım Bankası, Türkiye Finans Katılım Bankası.

Kefalet imkânı

Program kapsamında kredi kullanan KOBİ'lerin kefalet şirketlerinden kefalet kullanmaları sağlanır. Kefalet kullanımına ilişkin hususlar, kefalet şirketleri ile imzalanan protokolde belirlenir.

Kefalet sağlayacak kuruluşlar

Program kapsamında kullanılacak kredilere;

- Kredi Garanti Fonu A.Ş. (KGF)
- Katılım Finans Kefalet A.Ş. (KFK)
- İhracatı Geliştirme A.Ş. (İGE)

tarafından kefalet sağlanacak. Kefalet kullanımına ilişkin hususlar, kefalet şirketleri ile imzalanan protokolde belirlenir.

E. Başvuru

İmalat Sanayi Finansmanı ve İstihdamı Koruma Programı başvuruları 2 Mart 2026 tarihinde başlayacaktır. www.istihdamikoruma.sanayi.gov.tr veya www.kosgeb.gov.tr adresleri üzerinden çevrim içi olarak gerçekleştirilecektir.

Not:

Söz konusu destekten yararlanmayı değerlendiren işverenlerin, öncelikle ana veya yan faaliyet NACE kodlarının Kısım C - İmalat başlığı altında yer alıp almadığını ve 2025 yılı Kasım-Aralık dönemine ait prim gün sayılarını detaylı şekilde analiz etmeleri önem arz etmektedir.

Özellikle tekstil, giyim, deri, mobilya ve ilgili alt imalat faaliyetlerinde bulunan işletmeler açısından geri ödemesiz performans desteği önemli bir mali avantaj sağlarken, performans desteği kapsamı dışında kalan diğer imalat sektörlerinde faaliyet gösteren işletmeler için finansman desteği daha uygun bir seçenek olabilmektedir.

Bu çerçevede, işletmelerin mevcut istihdam yapıları, 2026 yılı boyunca korunabilecek prim gün sayıları ve nakit akışı ihtiyaçları birlikte değerlendirilerek, performans desteği ile finansman desteği arasında doğru tercihin yapılması; hatalı bir seçim nedeniyle destekten beklenen faydanın kaybedilmemesi açısından kritik önem taşımaktadır.

3. SGK borçlarının 6183 sayılı Kanun'a göre tecil ve taksitlendirmesinde değişiklik

SGK'nın 30.01.2026 tarihli ve 2026/7 sayılı Genelgesi ile SGK Yönetim Kurulunun 28.01.2026 tarihli ve 2026/67 sayılı kararı doğrultusunda, 2024/12 sayılı Genelge'nin "17 - 6183 Sayılı Kanunun 48'inci Maddesi Kapsamında Tecil İşlemi" başlıklı bölümünde yer alan tecil uygulamalarına ilişkin usul ve esaslarda önemli değişiklikler yapılmıştır.

A. Teminatsız tecil tutarı artırılmıştır.

(2024/12 Genelge md. 17 → 2026/7 Genelge md. 1 ve md. 5)
Tecil işlemlerinde teminat aranmayan tutar 50.000 TL'den 250.000 TL'ye yükseltilmiştir.

Buna göre;

- Tecil edilen borçların toplamı 250.000 TL'yi aşmıyorsa teminat aranılmayacaktır.
- Bu tutarın üzerindeki borçlarda, 250.000 TL'yi aşan kısmın yarısı kadar teminat gösterilecektir.

Genelgeden örnek:

Bir işverenin aynı SGK müdürlüğüne olan 125.000 TL sigorta primi ve 100.000 TL işsizlik sigortası primi olmak üzere toplam 225.000 TL borcu bulunması hâlinde, borç tutarı 250.000 TL'yi aşmadığından teminat istenmeksizin tecil yapılabilecektir.

B. Tecilin başlangıcı ve peşinat uygulaması değiştirilmiştir.

(2024/12 Genelge md. 17.4 → 2026/7 Genelge md. 2)
Önceki düzenlemede tecil talep edilen borcun **en az %10'unun peşin ödenmesi** şartı bulunmaktaydı.

Yapılan değişiklik;

30.01.2026 tarihinden sonra yapılan başvurularda, tecil işlemi ilk taksit tutarının ödendiği tarihte başlayacaktır.

Genelgeden örnek:

Toplam **750.000 TL** borcu bulunan bir şirketin, borcunu **24 ay süreyle tecil** ettirmek üzere başvurması ve **ilk taksit olarak 31.250 TL** ödemesi hâlinde, bu ödeme tarihi **tecil başlangıç tarihi** olarak kabul edilecektir.

C. Kademeli tecil uygulaması genişletilmiştir.

(2024/12 Genelge md. 17.4.1 → 2026/7 Genelge md. 3)

Kademeli ödeme uygulanabilecek taksit sayısı **5'ten 6'ya çıkarılmıştır**. İlk 6 taksit, eşit taksit tutarının **%50'sinden az olmamak kaydıyla** kademeli olarak belirlenebilecektir.

D. Bozulan tecillerin değerlendirilmesine açıklık getirilmiştir.

(2024/12 Genelge md. 17.5.3 → 2026/7 Genelge md. 4)

Tecil süreci devam ederken, borçlunun yapılandırma kanunlarından yararlanmak amacıyla yaptığı başvurular nedeniyle sona eren tecil işlemleri, bozulmuş tecil olarak değerlendirilmeyecektir.

E. Teminat ve hacizli mallara ilişkin yeni düzenleme yapılmıştır.

(2024/12 Genelge md. 17.6 → 2026/7 Genelge md. 5)
Teminatsız tecil tutarı **250.000 TL** olarak belirlenmiştir;

- Bu tutarın altındaki borçlar için teminat aranılmayacağı,
- **Tecil öncesinde haczedilmiş malların**, değerleri oranında **teminat yerine geçeceği** açıkça düzenlenmiştir.

F. Taşınır ve taşınmaz malların değer tespit usulleri netleştirilmiştir.

(2024/12 Genelge md. 17.6.1 → 2026/7 Genelge md. 6 ve md. 17.6.1.1)

Taşınır ve taşınmaz malların değer tespitinde hangi raporların esas alınacağı, raporların güncelliği ve içerik şartları ayrıntılı şekilde düzenlenmiştir. Yetersiz veya sadece bedel içeren raporlara itibar edilmeyeceği açıkça belirtilmiştir.

G. Teminat dışındaki hacizlerin kaldırılmasında tutar güncellenmiştir.

(2024/12 Genelge md. 17.7.2 → 2026/7 Genelge md. 7)

Hacizlerin kaldırılmasında esas alınan sınır 50.000 TL yerine 250.000 TL olarak uygulanacaktır.

H. Ödemeler nispetinde haczin kaldırılmasına ilişkin örnek güncellenmiştir.

(2024/12 Genelge md. 17.7.3 → 2026/7 Genelge md. 8)

Genelgede yer alan Örnek-2, yeni teminatsız tecil tutarı esas alınarak yeniden düzenlenmiştir.

I. Taksitlerin aksatılması ve cari ay borcu kuralları esnetilmiştir.

(2024/12 Genelge md. 17.8.1, 17.8.2.1, 17.8.2.2, 17.9.10.1 → 2026/7 Genelge md. 9, 10, 11 ve 12)

- Tecilin bozulmasına yol açan ödenmeyen taksit ve cari ay borcu sayıları artırılmıştır (3 4).
- Cari ay borcu kavramı yeniden tanımlanmıştır.
- Bu değişiklikler, devam eden ve henüz sonuçlanmamış tecil işlemleri için de uygulanacaktır.

J. Yürürlük

(2026/7 Genelge md. 14)

Yukarıda belirtilen değişiklikler, 2026/7 sayılı Genelgenin yayım tarihi olan 30.01.2026 itibarıyla yürürlüğe girmiştir.

Danıştay 3. Daire Başkanlığının 2023/6259 Esas Numaralı 2025/441 Karar Numaralı Kararı

Konu: Davacı şirket adına ilişkili olduğu kişiye emsaline aykırı şekilde fazladan hesaplanan tutarda faiz ödemek suretiyle transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü kazanç dağıttığı yolunda saptamalar içeren vergi inceleme raporu uyarınca 2019 yılının Nisan dönemi için re'sen salınan üç kat vergi zıyaı cezalı katma değer vergisinin kaldırılması istemine ilişkindir.

Özet: Davacı şirket ile ... Lojistik Anonim Şirketi hakkında tanzim edilen vergi tekniği raporlarında yer verilen, anılan şirket tarafından düzenlenen ve hem tedarikçisi hem müşterisi davacı şirket olan faturaların, nakliye hizmetine ilişkin olmadığı, aslında finansman sağlama hizmetine ilişkin olduğuna dair tespitin, sadece ... Lojistik Anonim Şirketi tarafından verilen düzeltme beyannamelerine ve şirket müdürünün ifadelerine dayandırıldığı, davacı hakkında herhangi bir envanter, ticari kapasite ve iş hacmine yönelik inceleme gerçekleştirilmeksizin, salt sözü edilen firmadan elde edilen veriler ile davacı şirket tarafından düzenlenen nakliye faturalarında ayrıntılı sefer bilgilerine yer verilmediğinden bahisle başkaca somut herhangi bir saptama bulunmaksızın yapılan tarhiyatta hukuka uygunluk görülmediği gerekçesiyle dava konusu cezalı vergi kaldırılmıştır. Davacı şirket, ... Lojistik Anonim Şirketinin nüfuzu altında faaliyette bulunduğundan bahisle ilişkili şirket sayılmış ise de davacının idaresi, denetimi veya sermayesi bakımından doğrudan veya dolaylı olarak anılan firmaya bağlı olduğu yolunda yapılmış somut bir tespit bulunmadığı, anılan şirket temsilcisinin, davacı adına tanzim edilen fatura içeriğinin nakliye hizmetine ilişkin olmadığı, aslında finansman sağlama hizmetine ilişkin olduğu yönündeki tek taraflı beyanının, davacı şirket açısından bağlayıcılığı bulunmadığı, davacının 2007 yılından itibaren alışı ve satışlarının büyük bir kısmını sözü edilen şirkete yapmasının ve anılan şirkete iş yapmaya başladıktan sonra unvan değiştirerek bu şirket ile benzer bir yapıya bürünmesinin bu iki şirketin ilişkili olduğunu göstermeyeceği dolayısıyla davacı ile ... Lojistik Anonim Şirketinin ilişkili şirket olduğu yolunda yeterli saptama bulunmadığından yapılan tarhiyatta hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle istinaf başvurusu reddedilmiştir. Davacı şirketin ilişkili olduğu şirketten temin ettiği finansman hizmetine ilişkin olarak emsallere aykırı olacak şekilde faiz hesaplamak suretiyle transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü kazanç dağıttığı saptandığından yapılan tarhiyatta hukuka aykırılık bulunmadığı ileri sürülerek kararın bozulması istenilmektedir. ... Lojistik Anonim Şirketi ile karşılıklı tanzim edilen faturaların taşımacılık faaliyetine ilişkin olduğu, söz konusu firma ile ilişkili olduğu yönünde yapılmış somut bir saptama bulunmadığı belirtilerek istemin reddi gerektiği savunulmaktadır. Temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir. Davacı şirketin, ilişkili olduğu kişiye emsaline aykırı şekilde fazladan hesaplanan tutarda faiz ödemek suretiyle transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü kazanç dağıttığı yolunda saptamaları içeren vergi inceleme raporları uyarınca dava konusu tarhiyat yapılmıştır. 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 3. maddesinin (B) fıkrasında; vergilendirmede, vergiyi doğuran olay ve bu olaya ilişkin muamelelerin gerçek mahiyetinin esas olduğu, gerçek mahiyetin, yemin hariç her türlü delille ispatlanabileceği, iktisadi, ticari ve teknik icaplara uymayan veya olayın özelliğine göre normal ve mutad olmayan bir durumun iddia olunması halinde ispat külfetinin bunu iddia edene ait olduğu düzenlenmiştir. Davacı şirket ile ... Lojistik Anonim Şirketi hakkında tanzim edilen vergi tekniği raporlarında yer verilen, anılan şirket tarafından düzenlenen ve hem tedarikçisi hem müşterisi davacı şirket olan faturaların, nakliye hizmetine ilişkin olmadığı, aslında finansman sağlama hizmetine ilişkin olduğuna dair tespitin, sadece ... Lojistik Anonim Şirketi tarafından verilen düzeltme beyannamelerine ve şirket müdürünün ifadelerine dayandırıldığı, davacı hakkında herhangi bir envanter, ticari kapasite ve iş hacmine yönelik inceleme gerçekleştirilmeksizin, salt sözü edilen

firmadan elde edilen veriler ile davacı şirket tarafından düzenlenen nakliye faturalarında ayrıntılı sefer bilgilerine yer verilmediğinden bahisle başkaca somut herhangi bir saptama bulunmaksızın yapılan tarhiyatın hukuka uygun olduğundan söz edilemeyeceğinden Vergi Mahkemesince kaldırılmasına ilişkin karara yöneltilen istinaf başvurusunun yazılı gerekçeyle reddine dair Vergi Dava Dairesi kararında sonucu itibarıyla hukuka aykırılık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle;

1. Vergi Dava Dairesi kararına yöneltilen temyiz isteminin reddine,
2. 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 50. maddesi uyarınca, kararın taraflara tebliğini ve bir örneğinin de ilgili Vergi Dava Dairesine gönderilmesini teminen dosyanın kararı veren ilk derece mahkemesine gönderilmesine,

06.02.2025 tarihinde oybirliğiyle kesin olarak karar verilmiştir.

Danıştay 3. Daire Başkanlığının 2024/2530 Esas Numaralı, 2025/2799 Karar Numaralı Kararı

Konu: 24.11.2023 tarihli Resmî Gazete 'de yayımlanan 23.11.2023 tarih ve 7846 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı'nın iptali ile 2024 yılının Şubat dönemi için ihtirazı kayıtla verilen beyanname üzerine tahakkuk eden ve ödenen katma değer vergisinin ihtirazı kayda konu edilen kısmının kaldırılarak ödeme tarihinden itibaren hesaplanacak tecil faiziyle birlikte iadesine hükmedilmesi istenilmektedir.

Özet: 7846 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı'nın dayanağını oluşturan 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 36. maddesinin 1. fıkrasında "Cumhurbaşkanı indirim veya iade hakkını kısmen veya tamamen kaldırmaya veya yeniden koymaya ve bu şekilde indirim veya iade hakkı kısıtlanan mal veya hizmetleri belirlemeye, süresi içinde iadesi talep edilmeyen ve indirim yoluyla giderilmek üzere sonraki dönemlere devrolunan katma değer vergisinin gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak yazılmasına imkân vermeye, iade talebinde bulunulabilecek asgari tutarı belirlemeye yetkilidir." hükmüne yer verildiği ancak ilgili maddenin Cumhurbaşkanlığına indirim hakkını tamamen kaldırma ve yeniden koyma şeklinde sınırsız bir yetki tanıyarak Anayasa'nın verginin kanuniliği ilkesini düzenleyen 73. maddesine aykırılık teşkil etmesi nedeniyle iptali için itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesine başvurulması, bu kapsamda hukuka aykırı olduğunun kabulü gereken 7846 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı'nın iptali ile 2024 yılının Şubat dönemi için ihtirazı kayıtla beyan edilerek ödenen katma değer vergisinin kaldırılarak tecil faiziyle birlikte iadesine hükmedilmesi gerektiği ileri sürülmektedir. Dava konusu Cumhurbaşkanlığı Kararı'nın 24.11.2023 tarihinde Resmî Gazete 'de yayımlandığı, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 7. maddesi uyarınca Danıştay'da dava açma süresinin düzenleyici işlemin ilan tarihini izleyen günden başlayarak 60 gün olduğu, bu süre geçirildikten

sonra dava açıldığından söz konusu Karar bakımından süre aşımı yönünden reddi gerektiği, 7846 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı ile ithalatta gözetim ve korunma önlemi uygulamaları kapsamında hesaplanan katma değer vergisinin indirim hakkının kaldırılmasının 3065 sayılı Kanun'un 36. maddesine uyum olduğu dolayısıyla yasama yetkisinin devredilmezliği ilkesine aykırılık teşkil etmediği, Anayasa'nın 73. maddesinin dördüncü fıkrasında vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülüklerin muafık, istisnalar ve indirimleriyle oranlarına ilişkin hükümlerinde kanunun belirttiği yukarı ve aşağı sınırlar içinde değişiklik yapmak yetkisi Cumhurbaşkanlığına verilebileceği hükmünün yer aldığı, bu bağlamda kanun ile indirim hakkını kısmen ya da tamamen kaldırılması yönünde Cumhurbaşkanlığına yetki verildiği takdirde Cumhurbaşkanlığının bu yetkisini indirim hakkının tamamen kaldırılması yönünde kullanmasının vergide kanunilik ilkesine aykırı olmayacağı, ihtirazı kayda konu edilen ve ödenen tahakkuk eden katma değer vergisinin hukuka uygun olduğu, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 112. maddesinin dördüncü fıkrasına göre mükelleflere faiz ödenmesinin ancak tereddüt edilmeyen açık ve mutlak bir vergi hatasından dolayı vergi idaresince re'sen ya da yükümlülerce verilen düzeltme dilekçeleri üzerine düzeltme fişi ile iade edilen vergiler için mümkün olduğu belirtilerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır. 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 29. maddesinin 2. fıkrasına 5766 sayılı Kanun'un 12. maddesi ile eklenen; "Bakanlar Kurulu, vergi nispeti indirilen mal ve hizmet grupları ile sektörler itibarıyla, amortisman tabi iktisadi kıymetler dolayısıyla yüklenilen katma değer vergisinin iade hakkını kaldırmaya; Maliye Bakanlığı, bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir." ibaresinin iptali istemiyle açılan bir dava nedeniyle Anayasa Mahkemesince verilen 17.11.2011 tarihli ve E:2010/11, K:2011/153 sayılı kararda; "Katma değer vergisi, verginin konusunu oluşturan işlemler nedeniyle bir mal veya hizmetin el değiştirmesi sonucu, her el değiştirmede eklenen değer vergilendirmesine dayandığından, vergiye tabi işlemlerin her aşamasında, yüklenilen KDV'nin tahsil edilen KDV'den indirilmesi ve kalan tutarın beyan edilerek, vergi dairesine ödenmesi söz konusudur. KDV'nin özelliğinden kaynaklanan bu durum, mahsup ya da nakit ödeme yoluyla iade kurumunun da KDV ile bütünleşmesine neden olmuş ve 'iade' yasa koyucu tarafından düzenlenmiştir. 3065 sayılı Kanun'da yapılan düzenlemeyle, 'mahsuben iade' ve mahsuben iade edilmeyen tutar için 'nakden iade' kurumu getirilmiş ve yükümlünün hukuk güvenliği kanunla sağlanmıştır. Yasa koyucu tarafından kanunla sağlanan hukuk güvenliğinin Bakanlar Kurulu kararıyla kaldırılması, yasama yetkisinin devri niteliğindedir. 065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 36. maddesiyle Cumhurbaşkanlığına verilen yetkiye istinaden söz konusu maddede belirtilen sınırlar dahilinde yapılan dolayısıyla üst hukuk normlarına aykırılık taşımadığı anlaşılan ithalatta gözetim ve korunma önlemi uygulamaları kapsamında hesaplanan katma değer vergisinin indirim hakkını kaldırarak 7846 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı'nın, kanunilik ilkesine uygun olduğu anlaşılmıştır.

Bu durumda, idari yargı yerlerinin denetim yetkisinin, kanunların idari makamlara bıraktığı yetkilerin kullanılmasının hukuka uygun olup olmadığının belirlenmesi ile sınırlı

tutulduğu da dikkate alındığında, Cumhurbaşkanına verilen yetki kapsamında yukarıda değinilen hususlara uygun olarak yapıldığı sonucuna varılan uyumsuzluk konusu düzenleme ile 2024 yılının Şubat dönemi için ihtirazi kayıtla beyan edilerek ödenen katma değer vergisinde hukuka aykırılık bulunmamıştır. Açıklanan nedenlerle; davanın reddine, ayrıntısı aşağıda gösterilen toplam ... TL yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, posta giderleri avansından artan tutarın talep edilmesi halinde derhal, talep edilmemesi halinde ise kararın kesinleşmesinden sonra davacıya re 'sen iadesine, karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca Danıştay'da ilk derecede duruşmalı olarak görülen davalar için belirlenen ... TL vekâlet ücretinin davacıdan alınarak davalı idarelere verilmesine, Bu kararın tebliğ tarihini izleyen otuz (30) gün içerisinde Danıştay Vergi Dava Daireleri Kuruluna temyiz yolu açık olmak üzere,

16.06.2025 tarihinde oyçokluğuyla karar verilmiştir.

06.01.2026 tarihli ve E-70463696-120[2024]-631 sayılı özelge (Isparta Defterdarlığı Gelir Müdürlüğü)

Konu: Influencer'e ödenen reklam bedeli dekontunda stopaj kesintisi ve KDV

Özet: İlgide kayıtlı özelge talep formunuzun incelenmesinden, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun mükerrer 20/B maddesinde yer alan sosyal içerik üreticiliği, internet ve benzeri elektronik ortamlar üzerinden sunulan hizmetler ile mobil cihazlar için uygulama geliştiriciliğinde kazanç istisnasından faydalanan sosyal içerik üreticileri ile reklam çalışması yapacağınızı ve ödemeleri sosyal içerik üreticilerinin söz konusu istisna kapsamında açmış oldukları banka hesaplarına yapacağınızı belirterek şirketiniz tarafından yapılacak ödemeler için ayrıca gelir vergisi tevkifat yapıp yapılmayacağı ve reklam bedeli dekontuna istinaden 2 No.lu KDV beyannamesi ile bildirimde bulunulup bulunulmayacağı hususlarında görüş talep ettiğiniz anlaşılmaktadır.

Gelir Vergisi Kanunu yönünden

193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun "Sosyal içerik üreticiliği, internet ve benzeri elektronik ortamlar üzerinden sunulan hizmetler ile mobil cihazlar için uygulama geliştiriciliğinde kazanç istisnası" başlıklı mükerrer 20/B maddesinde;

"İnternet ve benzeri elektronik ortamlar üzerinden metin, görüntü, ses, video gibi içerikler paylaşan sosyal içerik üreticilerinin bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançlar ve bu ortamlar üzerinden verilen bireysel kurs, eğitim, veri işleme ve geliştirme, ürün tanıtımı gibi hizmetlerden sağlanan kazançlar ile akıllı telefon veya tablet gibi mobil cihazlar için uygulama geliştirenlerin elektronik uygulama paylaşım ve satış platformları üzerinden elde ettikleri kazançlar gelir vergisinden müstesnadır.

Bu istisnadan faydalanılabilmesi için Türkiye'de kurulu bankalarda bir hesap açılması ve bu faaliyetlere ilişkin tüm

hasılatın münhasıran bu hesap aracılığıyla tahsil edilmesi şarttır.

Bankalar, bu kapsamda açılan hesaplara aktarılan hasılat tutarı üzerinden, aktarım tarihi itibarıyla %15 oranında gelir vergisi tevkifat yapmak ve Kanun'un 98 ve 119'uncu maddelerindeki esaslar çerçevesinde beyan edip ödemekle yükümlüdür. Bu tutar üzerinden 94'üncü madde kapsamında ayrıca tevkifat yapılmaz.

Mükelleflerin birinci fıkra kapsamı dışında başka faaliyetlerinden kaynaklanan kazanç ya da iratlarının bulunması istisnadan faydalanmalarına engel değildir.

Birinci fıkra kapsamındaki kazançları toplamı 103'üncü maddede yazılı tarifenin dördüncü gelir diliminde yer alan tutarı aşanlar ile faaliyete ilişkin tüm gelirlerini ikinci fıkrada belirtilen şartlara göre tahsil etmeyenler bu istisnadan faydalanamazlar. Bu durumda olanların, 94'üncü maddenin birinci fıkrası kapsamında tevkifat yapma yükümlülüğü yoktur.

İstisnaya ilişkin şartların taşınmadığının tespit edilmesi halinde eksik tahakkuk etmiş olan vergi, vergi ziyai cezası kesilmek suretiyle gecikme faiziyle birlikte tahsil olunur.

Cumhurbaşkanı, bu maddede yer alan tevkifat oranını her bir faaliyet türü için ayrı ayrı sınıra kadar indirmeye, bir katına kadar artırmak suretiyle yeniden tespit etmeye; Hazine ve Maliye Bakanlığı, maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir."

hükmü yer almaktadır.

Gelir Vergisi Kanunu'nun mükerrer 20/B maddesine ilişkin usul ve esasların düzenlendiği 318 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliğinin;

- "İstisnadan faydalanabilecekler, faydalanma şartları ve istisna uygulamasında özellik arz eden durumlar" başlıklı 4'üncü maddesinde;

"(1) İstisnadan; internet ve benzeri elektronik ortamlar üzerinden metin, görüntü, ses, video gibi içerikler paylaşan sosyal içerik üreticisi gerçek kişiler, bu ortamlar üzerinden verilen bireysel kurs, eğitim, veri işleme ve geliştirme, ürün tanıtımı gibi hizmetlerden kazanç sağlayan gerçek kişiler ile akıllı telefon veya tablet gibi mobil cihazlar için uygulama geliştiren gerçek kişiler yararlanabilecektir.

Bu kapsamda;

- Sosyal ağ sağlayıcıları üzerinden metin, görüntü, ses, video gibi içerikler paylaşan sosyal içerik üreticisi gerçek kişiler ile akıllı telefon veya tablet gibi mobil cihazlar için uygulama geliştiren gerçek kişilerin bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançları 01.01.2022 tarihinden,
- İnternet ve benzeri elektronik ortamlar üzerinden metin, görüntü, ses, video gibi içerikler paylaşan sosyal içerik üreticisi gerçek kişilerin bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançları 01.01.2024 tarihinden,

- İnternet ve benzeri elektronik ortamlar üzerinden verilen bireysel kurs, eğitim, veri işleme ve geliştirme, ürün tanıtımı gibi hizmetlerden kazanç sağlayan gerçek kişilerin bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançları 01.01.2024 tarihinden

itibaren istisna kapsamındadır.

...

(12) Bankalar tarafından 193 sayılı Kanun'un mükerrer 20/B maddesi kapsamında elde edilen hasılat tutarı üzerinden gelir vergisi tevkifat yapılacağından, 193 sayılı Kanun'un 94'üncü maddesi uyarınca tevkifat yapmakla yükümlü olanlarca istisnadan faydalananlara bu faaliyetleri nedeniyle yapılacak ödemelerden ayrıca gelir vergisi tevkifat yapılmayacaktır.

Örnek 15: Tam mükellef (OKD) Anonim Şirketi, üretimini yaptığı saç şekillendirme cihazlarının tanıtımını, 193 sayılı Kanun'un mükerrer 20/B maddesi kapsamında istisnadan yararlanan sosyal içerik üreticisi mükellef (M)'nin sosyal medya hesapları üzerinden yapmakta ve mükellef (M)'ye bahsi geçen reklam hizmeti karşılığında bedel ödemektedir.

193 sayılı Kanun'un 94'üncü maddesi uyarınca mezkûr maddenin birinci fıkrasında sayılanlara internet ortamında reklam hizmeti verilmesi durumunda, bu hizmeti verenlere veya internet ortamında reklam hizmeti verilmesine aracılık edenlere yapılan ödemeler üzerinden, ödeme yapılan kişinin mükellef olup olmamasına bakılmaksızın, gelir vergisi tevkifat yapılması gerekmektedir.

Ancak, 193 sayılı Kanun'un mükerrer 20/B maddesi ile mezkûr istisnadan faydalananlara bu faaliyetleri nedeniyle yapılacak ödemeler üzerinden ayrıca gelir vergisi tevkifat yapılmayacağı hüküm altına alındığından tam mükellef (OKD) Anonim Şirketi tarafından mükellef (M)'ye ödenen reklam hizmeti bedeli üzerinden mezkûr Kanun'un 94'üncü maddesine göre tevkifat yapılmayacaktır. ..."

açıklamalarına yer verilmiştir.

Yukarıda yer alan hüküm ve açıklamalar çerçevesinde, şirketiniz tarafından Gelir Vergisi Kanunu'nun mükerrer 20/B maddesi kapsamında sosyal içerik üreticiliği, internet ve benzeri elektronik ortamlar üzerinden sunulan hizmetler ile mobil cihazlar için uygulama geliştiriciliğinde kazanç istisnasından faydalanan gerçek kişilerden alınan reklam hizmeti karşılığı tarafınızca yapılan ödemelere ilişkin olarak, anılan Kanun'un mükerrer 20/B maddesi kapsamında elde edilen hasılat tutarı üzerinden bankalar tarafından gelir vergisi tevkifat yapılacağından, söz konusu istisnadan faydalanan mükelleflere yapacağınız ödemeler üzerinden ayrıca gelir vergisi tevkifat yapılmayacaktır.

Katma Değer Vergisi Kanunu yönünden

3065 sayılı Katma Değer Vergisi (KDV) Kanunu'nun;

- 1/1'inci maddesinde, Türkiye'de ticari, sınai, zirai faaliyet ve serbest meslek faaliyeti çerçevesinde yapılan teslim ve hizmetlerin KDV'ye tabi olduğu,
- 17/4-a maddesinde, Gelir Vergisi Kanunu'nun mükerrer 20/B maddesi kapsamında vergilendirilen kazançlara konu teslim ve hizmetlerin KDV'den istisna olduğu,

hüküm altına alınmıştır.

KDV Genel Uygulama Tebliğinin "Sosyal İçerik Üreticiliği ile Mobil Cihazlar İçin Uygulama Geliştiriciliği İstisnası" başlıklı (II/F-4.26.) bölümünde;

"3065 sayılı Kanun'un (17/4-a) maddesinde, Gelir Vergisi Kanunu'nun mükerrer 20/B maddesi kapsamında vergilendirilen kazançlara konu teslim ve hizmetler KDV'den istisna edilmiştir.

Söz konusu istisna, 01.01.2022 tarihinden itibaren sosyal ağ sağlayıcıları üzerinden metin, görüntü, ses, video gibi içerikler paylaşan sosyal içerik üreticisi gerçek kişiler ile akıllı telefon veya tablet gibi mobil cihazlar için uygulama geliştiren gerçek kişilerin bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançlara konu teslim ve hizmetlere uygulanmaktadır.

Bununla birlikte, 01.01.2024 tarihinden itibaren internet ve benzeri elektronik ortamlar üzerinden metin, görüntü, ses, video gibi içerikler paylaşan sosyal içerik üreticisi gerçek kişilerin bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançlar ile internet ve benzeri elektronik ortamlar üzerinden verilen bireysel kurs, eğitim, veri işleme ve geliştirme, ürün tanıtımı gibi hizmetlerden kazanç sağlayan gerçek kişilerin bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançlara konu teslim ve hizmetlere de söz konusu istisna uygulanacaktır.

Bu kapsamda, Gelir Vergisi Kanunu'nun mükerrer 20/B maddesi kapsamında vergilendirilen kazançlara konu teslim ve hizmetler üzerinden KDV hesaplanmaz.

Gelir Vergisi Kanunu'nun mükerrer 20/B maddesi kapsamına girmeyen kazançlara konu teslim ve hizmetlerin istisna olmadığı ve genel hükümlere göre vergilendirileceği tabiidir.

Ayrıca söz konusu işlemlerin Gelir Vergisi Kanunu'nun mükerrer 20/B maddesindeki şartları baştan taşımadığı ya da şartların daha sonra ihlal edildiğinin tespiti halinde, ziyaa uğratılan vergi ile buna bağlı ceza, faiz ve zamlar işlemleri yapanlardan aranır.

Öte yandan Gelir Vergisi Kanunu'nun mükerrer 20/B maddesinin birinci fıkrası kapsamındaki kazançların toplamının aynı Kanun'un 103'üncü maddesinde yazılı tarifenin dördüncü gelir diliminde yer alan tutarı aşmasının

ve bu kazançların mezkûr Kanun uyarınca yıllık beyanname ile beyan edilecek olmasının, istisna uygulamasına bir etkisi bulunmamaktadır."

açıklamaları yer almaktadır.

Buna göre, reklam çalışması yapacağınız sosyal içerik üreticilerinin vereceği hizmete ilişkin kazancın Gelir Vergisi Kanunu'nun mükerrer 20/B maddesi kapsamında vergilendirilmesi halinde, söz konusu hizmet 3065 sayılı Kanun'un 17/4-a maddesi kapsamında KDV'den istisna olacaktır.

19.11.2025 tarihli ve E-93996897-130-211856 sayılı özelge (Muğla Defterdarlığı)

Konu: Havaalanında unutulmuş valizlerin yolcunun kaldığı otele tesliminde KDV tevkifatı

Özet: İlgide kayıtlı özelge talep formunuzda, şirketinizin servis ve personel taşımacılığı faaliyeti ile iştigal ettiği ve bu hizmet nedeniyle ilgili firmalara düzenlediğiniz faturalarda (5/10) oranında KDV tevkifatı uyguladığınız belirtilerek; hizmet verdiğiniz firmalarca gelen yolcu, turist ve personele ait havaalanında unutulmuş şahsi valiz, sırt çantası vb. eşyaların kaldıkları konaklama tesislerine götürülmesinin talep edildiği ve bu talep doğrultusunda gerçekleştirilen hizmet için de yük taşımacılığı kapsamında tevkifatlı fatura düzenlenmesinin istenildiği belirtilerek, söz konusu hizmetin KDV tevkifatına tabi olup olmadığı konusunda Defterdarlığımız görüşü talep edilmektedir.

3065 sayılı Katma Değer Vergisi (KDV) Kanunu'nun;

- 1/1'inci maddesinde, Türkiye'de ticari, sınai, zirai faaliyet ve serbest meslek faaliyeti çerçevesinde yapılan teslim ve hizmetlerin KDV'ye tabi olduğu,
- 9/1'inci maddesinde, mükellefin Türkiye içinde ikametgâhının, iş yerinin, kanuni merkezi ve iş merkezinin bulunmaması hallerinde ve gerekli görülen diğer hallerde Hazine ve Maliye Bakanlığının, vergi alacağının emniyet altına alınması amacıyla, vergiye tabi işlemlere taraf olanları verginin ödenmesinden sorumlu tutabileceği

hüküm altına alınmıştır.

KDV Genel Uygulama Tebliği'nin; (I/C.2.1.3.1.) bölümünde kısmi tevkifatın mahiyeti ve tevkifat uygulayacak alıcılar, (I/C.2.1.3.2.) bölümünde kısmi tevkifat uygulanacak hizmetler ve (I/C.2.1.3.3.) bölümünde ise kısmi tevkifat uygulanacak teslimler belirlenmiştir.

Aynı Tebliğin;

- "Taşımacılık Hizmetleri" başlıklı (I/C.2.1.3.2.11.) bölümünde,

"2.1.3.2.11.1 Tevkifat Uygulayacak Alıcılar ve Tevkifat Oranı

Tebliğin (I/C.2.1.3.1/a ve b) bölümünde sayılanların, Tebliğin

(I/C.2.1.3.2.11.2.) bölümü kapsamındaki yük taşımacılığı hizmeti alımlarında (2/10), servis taşımacılığı hizmeti alımlarında ise (5/10) oranında KDV tevkifatı uygulanır.

2.1.3.2.11.2. Kapsam

Bu bölüm kapsamına, personel, öğrenci, müşteri ve benzerlerinin belirli bir güzergâh dahilinde taşınması amacıyla ihdas ettikleri servis hizmetlerine ilişkin olarak yaptıkları taşımacılık hizmeti alımları ile karayoluyla yapılan yük taşımacılığı hizmeti alımları (kargo işletmeciliği yetki belgesi sahibi mükellefler tarafından yapılan kargo taşıma işleri hariç) girmektedir.

Söz konusu hizmetlerin, tahsis edilmiş özel plakalı araçlar ile yapılıp yapılmaması, ilgili birimlerden taşımacılıkla ilgili zorunlu belge ve sertifikaların alınıp alınmaması veya taşıma işinde kullanılan aracın özmal ya da sözleşmeli taşıt olup olmaması tevkifat uygulaması kapsamında işlem tesisine engel değildir.

Taşımacılık hizmetini yüklenen bir firmanın, bu işi bizzat ifa etmeyip bir başka firmaya devretmesi durumunda, taşımacılık hizmetini alan tarafından bu kapsamda tevkifat yapılmaz. Ancak taşımacılık hizmetini yüklenen firma tarafından, taşımacılık hizmetini fiilen ifa eden firmadan alınan hizmet için KDV tevkifatı uygulanır."

"Tevkifat Uygulamasında Sınır" başlıklı (I/C-2.1.3.4.1.) bölümünde,

"Kısmi tevkifat uygulaması kapsamına giren her bir işlemin KDV dahil bedeli işlemin yapıldığı yıla ilişkin olarak 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 232'nci maddesine göre belirlenen fatura düzenleme sınırını aşmadığı takdirde, hesaplanan KDV tevkifata tabi tutulmaz. Sınırın aşılması halinde ise tutarın tamamı üzerinden tevkifat yapılır.

Tespit edilen tutarı aşan işlemlerde KDV tevkifatı zorunluluğundan kaçınmak amacıyla bedel parçalara ayrılmaz, aynı işleme ait bedellerin toplamı dikkate alınarak bu sınırın aşılması halinde tevkifat yapılır.

Tevkifat zorunluluğundan kaçınmak amacıyla, birden fazla fatura düzenlenmek suretiyle bedelin parçalara bölündüğünün tespiti halinde vergi dairelerince, bütünlük arz ettiği anlaşılan alımların toplamının yukarıda belirtilen sınırı aşıp aşmadığına bakılarak gerekli işlemler yapılır."

açıklamaları yer almaktadır.

Buna göre, esas faaliyet konusu servis ve personel taşımacılığı olan şirketiniz tarafından havaalanından konaklama tesislerine götürdüğünüz turist ya da personel tarafından havaalanında unutulmuş şahsi valiz, sırt çantası vb. eşyaların bu kişilerin kaldıkları konaklama tesislerine götürülmesi servis taşımacılığı hizmetinin bir parçası olduğundan bu hizmete ilişkin alınan bedellerle ilişkilendirilerek (5/10) oranında KDV tevkifatına tabi tutulması gerekmektedir.

15.12.2020 tarihli ve 62030549-125[12-2020/498]-E.933530 sayılı özelge (İstanbul Vergi Dairesi Başkanlığı)

Konu: Örtülü sermaye üzerinden ödenen faiz ve kur farklarının beyanı ve düzeltme işlemleri

Özet: İlgide kayıtlı özelge talep formunda, şirketinizin bazı dönemlerde ilişkili firmalara ve iştiraklerine döviz cinsinden borç verdiği, bu borçlar için adet hesabı yaparak emsale uygun faiz tahakkuk ettirdiği, ilişkili bir şirkete kullandırılan borç tutarının 2020/4 geçici vergilendirme döneminde, borç verilen ilişkili şirketin özsermayesinin üç katını aşması nedeniyle örtülü sermaye durumuna geldiği belirtilmiş olup;

- Döviz cinsinden verilen söz konusu borçların örtülü sermayeye isabet kısmı için kur değerlemesi yapıp yapılmayacağı,
- Hesaplanacak kur farkı gelir veya giderinin kurum kazancının tespitinde dikkate alınıp alınmayacağı
- Örtülü sermayeye isabet eden kur farklarının kurum kazancının tespitinde dikkate alınamaması durumunda, Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 12'nci maddesinin yedinci fıkrasındaki örtülü sermaye dolayısıyla yapılması öngörülen düzeltme şartlarının aranıp aranmayacağı

hususlarında Başkanlığımız görüşü sorulmaktadır.

5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 6. maddesinin birinci fıkrasında, kurumlar vergisinin, Kanun'un 1'inci maddesinde yazılı mükelleflerin bir hesap dönemi içinde elde ettikleri safi kurum kazancı üzerinden hesaplanacağı; ikinci fıkrasında safi kurum kazancının tespitinde Gelir Vergisi Kanunu'nun ticari kazanç hakkındaki hükümlerinin uygulanacağı hükmüne bağlanmıştır.

Aynı Kanun'un 12. maddesinde, "örtülü sermaye" hükmüne yer verilmiş olup, kurumların ortaklarından veya ortaklarla ilişkili olan kişilerden doğrudan veya dolaylı olarak temin ederek işletmede kullandıkları borçların, hesap dönemi içinde herhangi bir tarihte kurumun öz sermayesinin üç katını aşan kısmının ilgili hesap dönemi için örtülü sermaye sayılacağı; 11'inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde ise, örtülü sermaye üzerinden ödenen veya hesaplanan faiz, kur farkları ve benzeri giderlerin kurum kazancının tespitinde gider yazılamayacağı hükmüne yer verilmiştir.

Ayrıca bu Kanun'un 12. maddesinin yedinci fıkrasında, örtülü sermaye üzerinden kur farkı hariç, faiz ve benzeri ödemeler veya hesaplanan tutarların, Gelir ve Kurumlar Vergisi Kanunlarının uygulanmasında, gerek borç alan gerekse borç veren nezdinde, örtülü sermaye şartlarının gerçekleştiği hesap döneminin son günü itibarıyla dağıtılmış kâr payı veya dar mükellefler için ana merkeze aktarılan tutar sayılacağı, daha önce yapılan vergilendirme işlemlerinin, tam mükellef kurumlar nezdinde yapılacak düzeltmede örtülü sermayeye ilişkin kur farklarını da kapsayacak şekilde, taraf olan mükellefler nezdinde buna göre düzeltileceği ve bu düzeltmenin yapılması için örtülü sermaye kullanan kurum

adına tarh edilen vergilerin kesinleşmiş ve ödenmiş olmasının şart olduğu hüküm altına alınmıştır.

1 seri no.lu Kurumlar Vergisi Genel Tebliğinin "12. Örtülü Sermaye" başlıklı bölümünde konu ile ilgili ayrıntılı açıklamalar yer almakta olup anılan Tebliğin;

- "12.3. Örtülü sermaye uygulamasında kur farkı gelirlerinin durumu" başlıklı bölümünde, "Kurumların kullanmış olduğu borçların örtülü sermaye kapsamında değerlendirilmiş olması halinde, örtülü sermaye üzerinden ödenen veya hesaplanan faiz, kur farkları ve benzeri giderlerin, Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 11'inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine göre gider olarak yazılması mümkün bulunmadığından, örtülü sermaye kabul edilen borçlanmalarda YTL'nin değer kazanması sonucu oluşacak kur farkı gelirlerinin de söz konusu borcun örtülü yoldan konulan bir sermaye olarak kabul edilmesinin bir sonucu olarak, vergiye tabi kurum kazancının tespitinde gelir olarak dikkate alınması söz konusu olmayacaktır."
- "12.4. Örtülü sermaye üzerinden yapılan ödemeler veya hesaplanan tutarların kâr payı sayılması ve yapılacak düzeltme işlemleri" başlıklı bölümünde, "Örtülü sermaye üzerinden ödenen faiz ve benzeri ödemeler veya hesaplanan tutarlar, Gelir ve Kurumlar Vergisi Kanunlarının uygulanmasında gerek borç alan gerekse borç veren nezdinde, örtülü sermaye şartlarının gerçekleştiği hesap döneminin son günü itibarıyla dağıtılmış kâr payı veya dar mükellefler için ana merkeze aktarılan tutar sayılacaktır. Kur farkları bu kapsamda değerlendirilmeyecektir."

"12.4.1. Borç verenin tam mükellef kurum olması" başlıklı alt bölümünde,

"Kullanılan borç nedeniyle, geçici vergi dönemi içinde örtülü sermaye şartlarının gerçekleşmesi halinde, o dönemde daha önce borç alan kurum tarafından giderleştirilen faiz, kur farkı ve benzeri giderler, bu işlemin yapıldığı geçici vergi döneminde hesaben gerekli düzeltmeye tabi tutulabilecektir. Borç veren kurum tarafından da aynı dönem içinde düzeltme yapılabilmesi mümkündür.

Düzeltilmenin, gider yazılan geçici vergi döneminden sonra yapılması halinde, borç alan kurum tarafından verilen düzeltme beyannamesi ile tahakkuk eden vergilerin kesinleşmiş ve ödenmiş olması şartıyla, borç veren kurum tarafından da (bir sonraki geçici vergi döneminde) düzeltme yapılabilir.

Borç veren tarafından düzeltme yapılırken, faiz gelirlerinden örtülü sermayeye isabet eden kısımlar kâr payı geliri olarak dikkate alınacak ve şartların varlığı halinde iştirak kazançları istisnası olarak vergiden istisna edilecek; kur farkı gelirlerinden örtülü sermayeye isabet eden herhangi bir tutar var ise bu gelirler de vergiye tabi kazancın tespitinde dikkate alınmayacak; YTL'nin değer kazanması sonucu örtülü olarak konulmuş sermayeye isabet eden bir kur farkı giderinin mevcut bulunması halinde de bu gider vergiye tabi kazancın tespitinde dikkate alınmayacaktır.

Hesap dönemi kapandıktan sonra örtülü sermaye kullanan kurumun yapacağı düzeltme talebi, vergi dairesince Vergi Usul Kanunu uyarınca değerlendirilip sonuçlandırılacaktır. Bu düzeltme sonucu tarh edilen vergilerin kesinleşmiş ve ödenmiş olması halinde, karşı tarafın da gerekli düzeltme işlemini kendiliğinden yapması mümkün olacaktır.

Verginin kesinleşmesi; dava açma süresi içinde dava açılmaması, yargı mercilerince nihai kararın verilmiş olması veya uzlaşmanın vaki olması gibi haller nedeniyle, verginin kesinleşmesi ve itiraz edilmeyecek duruma gelmesidir. Örtülü sermaye kapsamındaki finansmanı kullandıran kurum nezdinde yapılacak düzeltmede dikkate alınacak tutar, kesinleşen ve ödenen tutar olacaktır. Örtülü sermaye kapsamında borç kullanan kurumun, zamanaşımı süresi içinde düzeltme talebinde bulunmuş olması halinde, düzeltme sonucu tarh edilen verginin kesinleşip ödenmesi şartıyla karşı tarafta da süreye bakılmaksızın gerekli düzeltme işlemi yapılacaktır.”

açıklamalarına yer verilmiştir.

Bu hüküm ve açıklamalara göre; ortaklarınızın ortağı oldukları ilişkili şirketlere ve iştiraklerinize vermiş olduğunuz döviz cinsinden borçların genel hükümler çerçevesinde

değerlemeye tabi tutulması gerekmektedir. İlişkili kişilere veya iştiraklere borç verilmesi nedeniyle doğan faiz gelirlerinden örtülü sermayeye isabet eden kısımlar kâr payı geliri olarak dikkate alınacak ve şartların varlığı halinde iştirak kazançları istisnası olarak vergiden istisna edilecek olup kur farkı gelir veya giderlerinden örtülü sermayeye isabet eden herhangi bir tutar var ise bu gelir veya giderler vergiye tabi kazancın tespitinde dikkate alınmayacaktır.

Öte yandan, örtülü sermaye uygulamasında, kullanılan borçların örtülü sermaye kapsamında olduğunun geçici vergi dönemi/hesap dönemi kapandıktan sonra tespit edilmesi halinde, bu tutarlara ilişkin dönem kazancının tespitinde dikkate alınan lehe ve aleyhe oluşan kur farkları için borç veren tarafından düzeltme yapılabilmesi için, örtülü sermaye kullanan kurum nezdinde yapılan düzeltme neticesinde bir tarhiyatın olması ve bu tarhiyata konu verginin de kesinleşmesi gerekmekte olup düzeltmede dikkate alınacak tutar ise kesinleşen ve ödenen tutar olacaktır. Ancak, örtülü sermaye şartlarının gerçekleştiği geçici vergi döneminde örtülü sermaye hükümleri dikkate alınarak hesaben düzeltme yapılabilmesi için Kurumlar Vergisi Kanunu’nun 12. maddesinin yedinci fıkrası kapsamında düzeltme şartlarının varlığı aranmayacaktır.

Sirküler İndeks

No	Tarih	Konu
031	17.02.2026	Mücbir sebep hali 30.11.2025 tarihinde sona eren mükelleflerin geçici vergi beyan ve ödeme süreleri uzatıldı.
030	13.02.2026	Taksi ile yolcu taşımacılığı faaliyetinde bulunanlara "Taksi Mali Cihaz" kullanma zorunluluğu getirildi.
029	11.02.2026	İndirimli orana tabi teslimlerle ilgili olarak mahsup yoluyla iadesi gerçekleşmeyen tutarların ocak ayı KDV beyannamesine dahil edilmesi gerekiyor.
028	10.02.2026	Yapılmakta olan yatırımlar hesabının enflasyon düzeltmesi farklarının izlendiği özel fonlar hesabındaki tutarların vergisel durumu hakkında açıklama yapıldı.
027	03.02.2026	KDV Genel Uygulama Tebliği'nde bazı değişiklikler yapıldı.
026	02.02.2026	2026 yılında uygulanacak yurt dışı gündelik tutarları belirlendi.
025	29.01.2026	KDV Kanunu'nun geçici 17. maddesinin uygulama süresi 5 yıl daha uzatıldı.
024	26.01.2026	Borsada rayici olmayan yabancı paraların 31.12.2025 tarihi itibarıyla değerlendirilmesinde kullanılacak kurlar açıklandı.
023	16.01.2026	KDV Kanunu'nun geçici 17. maddesinin uygulama süresinin uzatılmasına ilişkin hüküm Plan ve Bütçe Komisyonunda kabul edildi.
022	15.01.2026	Menkul kıymetlerden 2026 yılında elde edilen gelirlerin vergilendirilmesi.
021	13.01.2026	2024 yılı Yerel Asgari Tamamlayıcı Kurumlar Vergisi beyan ve ödeme süresi 28 Ocak 2026'ya uzatıldı.
020	07.01.2026	3.000 TL'yi aşan faturaların e-Arşiv Fatura olarak düzenlenmesine ilişkin süre basit usule tabi mükellefler ile ikinci sınıf tüccarlar için bir yıl uzatıldı.
019	07.01.2026	7566 sayılı Kanun'un 2026 yılı emlak vergisi değerlerine sınırlama getiren hükmünün uygulama usul ve esasları belirlendi.
018	06.01.2026	Gelir vergisinden istisna yurt içi ve yurt dışı gündelik tutarları (01.01.2026-30.06.2026).
017	06.01.2026	Gelir vergisinden istisna kıdem tazminatı tavanı ve çocuk yardımı tutarları (01.01.2026-30.06.2026).
016	02.01.2026	4691 ve 5746 sayılı Kanunlar kapsamında fon ayırma uygulamasına ilişkin hadlerde değişiklik yapıldı.
015	02.01.2026	İndirimli orana tabi işlemlerde 2026 yılında uygulanacak iade sınırı 164.000 TL olarak belirlendi.
014	02.01.2026	Petrol ve tütün mamulleri ve bazı içeceklerle ilişkin ÖTV tutarları yeniden belirlendi.
013	02.01.2026	Konut, iş yeri ve diğer şekilde kullanılan binalar için 2026 yılında ödenecek çevre temizlik vergisi tutarları açıklandı.
012	02.01.2026	2026 yılında, mobil telefon aboneliğinin ilk tesisinde ödenmesi gereken özel iletişim vergisi tutarı açıklandı.
011	02.01.2026	2026 yılı değerli konut vergisi hesabında kullanılacak olan konut değerlerinin alt ve üst sınırları açıklandı.
010	02.01.2026	2026 yılında geçerli olan veraset ve intikal vergisi tarifesi ile bu vergiden istisna tutarlar açıklandı.
009	02.01.2026	Yurt dışına çıkış harcının 2026 yılında 1.250 TL olarak uygulanacağına ilişkin Tebliğ yayımlandı.
008	02.01.2026	Engellilerin ÖTV istisnasına ilişkin 2026 yılında uygulanacak parasal sınırlar açıklandı.
007	02.01.2026	VUK kapsamında 2026 yılında uygulanacak usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezaları ile bazı parasal büyüklükler açıklandı.
006	01.01.2026	2026 yılında uygulanacak harç tutarları açıklandı.
005	01.01.2026	2026 yılında uygulanacak maktu damga vergisi tutarları açıklandı.
004	01.01.2026	2026 yılında uygulanacak motorlu taşıtlar vergisi tutarları açıklandı.
003	01.01.2026	2025 yılında elde edilen bazı gelirlere uygulanacak enflasyon indirim oranı %64,91 olarak açıklandı.
002	01.01.2026	Gelir Vergisi Kanunu kapsamında 2026 yılında uygulanacak bazı parasal büyüklükler açıklandı.
001	01.01.2026	2026 yılında elde edilen ücret ve ücret dışındaki gelirlere uygulanacak gelir vergisi tarifeleri açıklandı.

2026 Mart ayı mali yükümlülükler takvimi

2 Mart 2026 Pazartesi	Ocak 2026 dönemi katma değer vergisinin (KDV) beyanı ve ödenmesi
	Ocak 2026 dönemi haberleşme vergisinin beyanı ve ödenmesi
	Ocak 2026 dönemi sosyal güvenlik primlerinin (SGP) ödenmesi
	Değerli konut vergisi (DKV) 1. taksit ödemesi
	Ocak 2026 dönemi dijital hizmet vergisinin (DHV) beyanı ve ödenmesi
10 Mart 2026 Salı	16-29 Şubat 2026 dönemi özel tüketim vergisi beyannamesinin (Petrol ve doğalgaz ürünleri) verilmesi ve verginin ödenmesi
16 Mart 2026 Pazartesi	Şubat 2026 dönemi özel tüketim vergisi beyannamesinin (Alkollü ve alkolsüz içecekler ile tütün mamulleri) verilmesi ve verginin ödenmesi
	Şubat 2026 dönemi özel tüketim vergisi beyannamesinin (Dayanıklı tüketim malları ve diğer mallar) verilmesi ve verginin ödenmesi
	Şubat 2026 dönemi özel tüketim vergisi beyannamesinin (Tescile tabi olmayan motorlu taşıtlar) verilmesi ve verginin ödenmesi
	Şubat 2026 dönemi banka ve sigorta muameleleri vergisi (BSMV) beyannamesinin verilmesi ve verginin ödenmesi
	Şubat 2026 dönemi özel iletişim vergisi (ÖİV) beyannamesinin verilmesi ve verginin ödenmesi
23 Mart 2026 Pazartesi	Şubat 2026 dönemi kaynak kullanımını destekleme fonu (KKDF) kesintilerinin bildirimi ve ödenmesi
	Şubat 2026 dönemi şans oyunları vergisi (ŞOV) beyannamesinin verilmesi ve verginin ödenmesi
25 Mart 2026 Çarşamba	1-15 Mart 2026 dönemi özel tüketim vergisi beyannamesinin (Petrol ve doğalgaz ürünleri) verilmesi ve verginin ödenmesi
	Şubat 2026 dönemi sorumlu sıfatıyla katma değer vergisi (KDV) beyannamesinin verilmesi ve verginin ödenmesi
26 Mart 2026 Perşembe	Şubat 2026 dönemi muhtasar ve prim hizmet beyannamesinin (MPHB) verilmesi ve verginin ödenmesi
	Şubat 2026 dönemi damga vergisinin (DV) beyanı ve ödenmesi
	Şubat 2026 dönemi konaklama vergisinin beyanı ve ödenmesi
30 Mart 2026 Pazartesi	Şubat 2026 dönemi katma değer vergisinin (KDV) beyanı ve ödenmesi
31 Mart 2026 Salı	2025 yılına ilişkin yıllık gelir vergisi beyannamesinin verilmesi ve 1. taksit ödemesi
	Şubat 2026 dönemi haberleşme vergisinin beyanı ve ödenmesi
	Şubat 2026 dönemi sosyal güvenlik primlerinin (SGP) ödenmesi
	Şubat 2026 dönemi dijital hizmet vergisinin (DHV) beyanı ve ödenmesi

Gelir Vergisi

Gelir vergisi tarifesı - 2026 (Ücretler)

Gelir dilimi	Vergi oranı (%)
190.000 TL'ye kadar	15
400.000 TL'nin 190.000 TL'si için 28.500 TL, fazlası	20
1.500.000 TL'nin 400.000 TL'si için 70.500 TL, fazlası	27
5.300.000 TL'nin 1.500.000 TL'si için 367.500 TL, fazlası	35
5.300.000 TL'den fazlasının 5.300.000 TL'si için 1.697.500 TL, fazlası	40

Gelir vergisi tarifesı - 2026 (Diğer gelirler)

Gelir dilimi	Vergi oranı (%)
190.000 TL'ye kadar	15
400.000 TL'nin 190.000 TL'si için 28.500 TL, fazlası	20
1.000.000 TL'nin 400.000 TL'si için 70.500 TL, fazlası	27
5.300.000 TL'nin 1.000.000 TL'si için 232.500 TL, fazlası	35
5.300.000 TL'den fazlasının 5.300.000 TL'si için 1.737.500 TL, fazlası	40

Gelir vergisinden istisna günlük yemek yardımı (KDV hariç)

Uygulandığı dönem	Tutar (TL)
01.01.2024-31.12.2024	170
01.01.2025-31.12.2025	240
01.01.2026-31.12.2026	300

Gelir vergisinden istisna günlük ulaşım bedeli (KDV hariç)

Uygulandığı dönem	Tutar (TL)
01.01.2024-31.12.2024	88
01.01.2025-31.12.2025	126
01.01.2026-31.12.2026	158

Engellilik indirimi

Uygulandığı yıl	Birinci derece engelliler için	İkinci derece engelliler için	Üçüncü derece engelliler için
2024	6.900	4.000	1.700
2025	9.900	5.700	2.400
2026	12.000	7.000	3.000

Konut kira geliri istisnası

Gelirin elde edildiği yıl	Tutar (TL)
2024	33.000
2025	47.000
2026	58.000

Tevkifata tabi tutulmuş menkul ve gayrimenkul sermaye iratlarında beyan sınırı

Gelirin elde edildiği yıl	Tutar (TL)
2024	230.000
2025	330.000
2026	400.000

Tevkifata ve istisnaya konu olmayan menkul ve gayrimenkul sermaye iratlarında beyan sınırı

Gelirin elde edildiği yıl	Tutar (TL)
2024	13.000
2025	18.000
2026	22.000

Değer artış kazançlarında istisna (Menkul kıymetler hariç)

Kazancın sağlandığı yıl	Tutar (TL)
2024	87.000
2025	120.000
2026	150.000

Arızı kazançlara ilişkin istisna

Kazancın sağlandığı yıl	Tutar (TL)
2024	200.000
2025	280.000
2026	350.000

Gelir vergisinden istisna kıdem tazminatı tavanı

Uygulandığı dönem	Tutar (TL)
01.01.2025 - 30.06.2025	46.655,43
01.07.2025 - 31.12.2025	53.919,68
01.01.2026 - 30.06.2026	64.948,77

Kurumlar Vergisi

Nakdi sermaye indirimi faiz oranları

Uygulandığı yıl	Oran (%)
2023	53,11
2024	55,58
2025	45,34

Gider yazılabilecek binek otomobil aylık kira tutarı

Uygulandığı yıl	Tutar (TL)
2024	26.000
2025	37.000
2026	46.000

Binek otomobili iktisabında gider yazılabilecek ÖTV ve KDV tutarı

Uygulandığı yıl	Tutar (TL)
2024	690.000
2025	990.000
2026	1.200.000

Binek otomobillerinde amortismanına tabi tutulabilecek iktisap bedeli

Uygulandığı yıl	Tutar (TL)	
	ÖTV ve KDV hariç ilk iktisap bedeli	ÖTV ve KDV dahil iktisap bedeli
2024	790.000	1.500.000
2025	1.100.000	2.100.000
2026	1.380.000	2.600.000

Vergiye uyumlu mükelleflere vergi indirimi üst sınırı

Beyannamenin verildiği yıl	İndirim tutarı (TL)
2024	6.900.000
2025	9.900.000
2026	12.000.000

Vergi Usul Kanunu ve 6183 Sayılı Kanun

Gecikme zammı ve gecikme faizi oranları (Aylık)

Uygulandığı dönem	Oran (%)
14.11.2023 - 20.05.2024	3,50
21.05.2024 - 12.11.2025	4,50
13.11.2025 tarihinden itibaren	3,70

Tecil faizi oranları (Yıllık)

Uygulandığı dönem	Oran (%)
14.11.2023 - 20.05.2024	36
21.05.2024 - 12.11.2025	48
13.11.2025 tarihinden itibaren	39

Yeniden değerlendirme oranları

Yıl	Oran (%)
2023	58,46
2024	43,93
2025	25,49

Fatura düzenleme sınırı

Uygulandığı yıl	Tutar (TL)
2024	6.900
2025	9.900
2026	12.000

Amortisman sınırı

Uygulandığı yıl	Tutar (TL)
2024	6.900
2025	9.900
2026	12.000

Reeskont ve avans işlemlerinde iskonto ve faiz oranları

Uygulandığı dönem	Reeskont işlemlerinde (%)	Avans işlemlerinde (%)	VUK-Reeskont işlemlerinde (%)
08.03.2025-16.09.2025	43,25	44,25	44,25
17.09.2025-19.12.2025	41,25	42,25	42,25
20.12.2025'ten itibaren	38,75	39,75	39,75

Damga Vergisi

Azami damga vergisi (Her bir kâğıt için)

Uygulandığı yıl	Tutar (TL)
2024	17.006.516,30
2025	24.477.478,90
2026	29.115.961,10

Damga vergisi oran ve tutarları (2026)

Damga vergisine tabi kâğıtlar	Oran/Tutar
Sözleşmeler	Binde 9,48
Ücretler (Avanslar dâhil)	Binde 7,59
Kira sözleşmeleri	Binde 1,89
Bilanço	616,30 TL
Gelir tablosu	294,20 TL
Yıllık gelir vergisi beyannamesi	1.189,50 TL
Kurumlar vergisi beyannamesi	1.605,80 TL
Katma değer vergisi beyannameleri	791,00 TL
Muhtasar ve prim hizmet beyannameleri	939,70 TL

Veraset ve İntikal Vergisi

İstisnalar (2026)

Evlatlıklar dâhil fûruğ ve eşten her birine isabet eden miras hisselerinde	2.907.136 TL
Fûruğ bulunmaması halinde, eşe isabet eden miras hissesinde	5.817.845 TL
İvazsız suretle meydana gelen intikallerde	66.935 TL
Para ve mal üzerine düzenlenen yarışma ve çekilişler ile şans oyunlarında kazanılan ikramiyelerde	66.935 TL

Vergi tarifiesi (2026)

Matrah dilim tutarları	Vergi oranı	
	Veraset yoluyla intikal	İvazsız intikal
İlk 3.000.000 TL için	%1	%10
Sonra gelen 7.000.000 TL için	%3	%15
Sonra gelen 15.000.000 TL için	%5	%20
Sonra gelen 30.000.000 TL için	%7	%25
Matrahın 55.000.000 TL'yi aşan bölümü için	%10	%30

Asgari Ücret ve Sosyal Güvenlik

Asgari ücret ve yasal kesintiler (TL)

Ödemeler / kesintiler	01.01.2025-31.12.2025	01.01.2026-31.12.2026
Brüt asgari ücret	26.005,50	33.030,00
Sosyal güvenlik primi işçi payı (%14)	3.640,77	4.624,20
İşsizlik sigortası primi işçi payı (%1)	260,06	330,30
Gelir vergisi matrahı	0,00	0,00
Hesaplanan gelir vergisi	0,00	0,00
Damga vergisi	0,00	0,00
Kesintiler toplamı	3.900,83	4.954,50
Net asgari ücret	22.104,67	28.075,50

Yıllık brüt asgari ücret

Uygulandığı yıl	Tutar (TL)
2024	240.030
2025	312.066
2026	396.360

Sosyal güvenlik primine esas aylık kazançların alt ve üst sınırları

Uygulandığı dönem	Alt sınır (TL)	Üst sınır (TL)
01.01.2024-31.12.2024	20.002,50	150.018,90
01.01.2025-31.12.2025	26.005,50	195.041,40
01.01.2026-31.12.2026	33.030,00	297.270,00

Income Tax

Income tax tariffs - 2026 (Salaries)

Income bracket	Tax rate (%)
Up to TRL 190,000	15
For TRL 400,000; for the first TRL 190,000, TRL 28,500, for above	20
For TRL 1,500,000; for the first TRL 400,000, TRL 70,500, for above	27
For TRL 5,300,000; for the first TRL 1,500,000, TRL 367,500, for above	35
For more than TRL 5,300,000, for TRL 5,300,000, TRL 1,697,500, for above	40

Income tax tariffs - 2026 (Other income)

Income bracket	Tax rate %
Up to TRL 190,000	15
For TRL 400,000; for the first TRL 190,000, TRL 28,500, for above	20
For TRL 1,000,000; for the first TRL 400,000, TRL 70,500, for above	27
For TRL 5,300,000; for the first TRL 1,000,000, TRL 232,500, for above	35
For more than TRL 5,300,000, for TRL 5,300,000, TRL 1,737,500, for above	40

Daily meal allowance exempt from income tax (VAT excluded)

Period	Amount (TRL)
01.01.2024-31.12.2024	170
01.01.2025-31.12.2025	240
01.01.2026-31.12.2026	300

Daily transportation amount exempted from income tax (VAT excluded)

Period	Amount (TRL)
01.01.2024-31.12.2024	88
01.01.2025-31.12.2025	126
01.01.2026-31.12.2026	158

Disability allowance

Year	For 1 st degree disabled	For 2 nd degree disabled	For 3 rd degree disabled
2024	6,900	4,000	1,700
2025	9,900	5,700	2,400
2026	12,000	7,000	3,000

Exemption for house rental income

Year when the income is derived	Amount (TRL)
2024	33,000
2025	47,000
2026	58,000

Declaration limitation in terms of securities and immovable property income which are subject to withholding

The year of income	Amount (TRL)
2024	230,000
2025	330,000
2026	400,000

Declaration limitation in terms of securities and immovable property income which are not subject to withholding

The year of income	Amount (TRL)
2024	13,000
2025	18,000
2026	22,000

Exemption in capital gains (Except securities)

Year when the gain is derived	Amount (TRL)
2024	87,000
2025	120,000
2026	150,000

Exemption in incidental income

Year when the income is derived	Amount (TRL)
2024	200,000
2025	280,000
2026	350,000

The upper limit of severance pay exempt from income tax

Period	Amount (TRL)
01.01.2025 - 30.06.2025	46,655.43
01.07.2025 - 31.12.2025	53,919.68
01.01.2026 - 30.06.2026	64,948.77

Corporate Tax

Interest rates in terms of capital decrease in cash

Year	Rate (%)
2023	53.11
2024	55.58
2025	45.34

Monthly rental fee of passenger car that can be recognized as expense

Year	Amount (TRL)
2024	26,000
2025	37,000
2026	46,000

SCT and VAT amount which can be recognized as expense for the acquisition of passenger car

Year	Amount (TRL)
2024	690,000
2025	990,000
2026	1,200,000

Acquisition fee which can be subject to depreciation in terms of passenger cars

Year	Amount (TRL)	
	Initial acquisition fee excluding SCT and VAT	Acquisition fee including SCT and VAT
2024	790,000	1,500,000
2025	1,100,000	2,100,000
2026	1,380,000	2,600,000

Tax reduction cap of tax compliant taxpayers

Return submission year	Reduction amount (TRL)
2024	6,900,000
2025	9,900,000
2026	12,000,000

Tax Procedures Law (TPL) and Law No. 6183**Delay charge and delay interest rates (Monthly)**

Period	Rate (%)
14.11.2023 - 20.05.2024	3.50
21.05.2024 - 12.11.2025	4.50
Since 13.11.2025	3.70

Deferral interest rates (Annual)

Period	Rate (%)
14.11.2023 - 20.05.2024	36
21.05.2024 - 12.11.2025	48
Since 13.11.2025	39

Revaluation rates

Year	Rate (%)
2023	58.46
2024	43.93
2025	25.49

Limit for issuing invoice

Year	Amount (TRL)
2024	6,900
2025	9,900
2026	12,000

Depreciation limit

Year	Amount (TRL)
2024	6,900
2025	9,900
2026	12,000

Discount and interest rates to be applied in rediscount and advance transactions

Period	In rediscount transactions (%)	In advance transactions (%)	In rediscount transactions under TPL (%)
08.03.2025-16.09.2025	43.25	44.25	44.25
17.09.2025-19.12.2025	41.25	42.25	42.25
Since 20.12.2025	38.75	39.75	39.75

Stamp Duty**Maximum stamp duty (For each paper)**

Year	Amount (TRL)
2024	17,006,516.30
2025	24,477,478.90
2026	29,115,961.10

Stamp duty rates and amounts (2026)

Papers subject to stamp duty	Rate/Amount
Contracts	9.48 per thousand
Wages (Including advances)	7.59 per thousand
Rental contracts	1.89 per thousand
Balance sheet	TRL 616.30
Income statement	TRL 294,20
Annual income tax return	TRL 1,189.50
Corporate tax return	TRL 1,605.80
Value added tax returns	TRL 791.00
Withholding and premium service returns	TRL 939.70

Inheritance and Transfer Tax**Exemptions (2026)**

For shares of inheritance corresponding to each descendant including adopted children and the spouse	TRL 2,907,136
For share of inheritance corresponding to the spouse if there is no descendant	TRL 5,817,845
For transfers conducted without any consideration	TRL 66,935
For the lottery prizes won from contests and draws and game of chances organized based on money and goods	TRL 66,935

Tax tariff (2026)

Tax base bracket amounts	Tax rate	
	Transfer through inheritance	Transfer without any consideration
For the first TRL 3,000,000	1%	10%
For the next TRL 7,000,000	3%	15%
For the next TRL 15,000,000	5%	20%
For the next TRL 30,000,000	7%	25%
For the tax base portion exceeding TRL 55,000,000	10%	30%

Minimum Wage and Social Security**Minimum wage and withholdings (TRL)**

Payments / withholdings	01.01.2025-31.12.2025	01.01.2026-31.12.2026
Gross minimum wage	26,005.50	33,030.00
Social security premium employee's contribution (14%)	3,640.77	4,624.20
Unemployment insurance premium employee's contribution (1%)	260.06	330.30
Income tax base	0.00	0.00
Income tax calculated	0.00	0.00
Stamp duty	0.00	0.00
Total withholdings	3,900.83	4,954.50
Net minimum wage	22,104.67	28,075.50

Annual gross minimum wage

Year	Amount (TRL)
2024	240,030
2025	312,066
2026	396,360

The lower and upper limits of monthly earnings that will be the basis for social security premium

Period	Lower limit (TRL)	Upper limit (TRL)
01.01.2024-31.12.2024	20,002.50	150,018.90
01.01.2025-31.12.2025	26,005.50	195,041.40
01.01.2026-31.12.2026	33,030.00	297,270.00

EY | Daha iyi bir çalışma dünyası oluşturuyoruz

EY olarak, müşterilerimiz, çalışanlarımız, toplum ve dünyamız için değer yaratırken sermaye piyasalarında güveni inşa ediyor ve bu şekilde daha iyi bir çalışma dünyası oluşturuyoruz.

Veri, yapay zekâ ve ileri teknolojiden yararlanarak müşterilerimizin geleceği güvenle şekillendirmesine, günümüzde ve gelecekte karşılaşılabilecekleri sorunlara çözüm üretmelerine yardımcı oluyoruz.

EY ekipleri olarak bağımsız denetim, danışmanlık, güvence, hukuk, kurumsal finansman, strateji ve vergi hizmetleri sunuyoruz. Dünya çapında 150'den fazla ülkede, küresel ağıımız, kapsamlı iş birliklerimiz ve güçlü sektörel deneyimizle müşterilerimize hizmet veriyoruz.

Hep birlikte geleceęi güvenle řekillendiriyoruz.

EY adı küresel organizasyonu temsil eder ve Ernst & Young Global Limited'in her biri ayrı birer tüzel kişiliğe sahip olan, bir veya daha çok, üye firmasını temsil edebilir. Sınırlı sorumlu bir Birleşik Krallık şirketi olan Ernst & Young Global Limited müşteri hizmeti sunmamaktadır. Kişisel Verileri Koruma Kanunu (KVKK) kapsamında; EY'ın kişisel verileri nasıl topladığı, kullandığı ve bireylerin sahip olduğu haklara dair bilgilere [ey.com/tr_tr/privacy-statement](https://www.ey.com/tr_tr/privacy-statement) adresinden ulaşabilirsiniz. EY üye şirketleri yerel kanunların yasakladığı bölgelerde hukuk hizmeti sunmaz. Daha fazla bilgi için lütfen [ey.com](https://www.ey.com) adresini ziyaret edin.

© 2026 EY Türkiye.
Tüm Hakları Saklıdır.

Sadece genel bilgi verme amacıyla sunulan bu yayın muhasebe, vergi, hukuk veya diğer profesyonel hizmetler alanında geçerli bir kaynak olarak kullanılması amacıyla hazırlanmamıştır. Belirli bir konuya ilişkin olarak ilgili danışmana başvurulmalıdır.

www.ey.com/tr

www.vergidegundem.com
www.linkedin.com/ernstandyoung
www.instagram.com/eyturkiye
www.X.com/EY_Turkiye
www.facebook.com/ErnstYoungTurkiye